

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 64

18 lutego 2021

Spis treści

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2021/C 58/01	Zawiadomienie Komisji – Wytoczne techniczne dotyczące stosowania zasady „nie czyni poważnych szkód” na podstawie rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności	1
2021/C 58/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.10142 — Pamplona Capital/Signature Foods) ⁽¹⁾	31

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2021/C 58/03	Kursy walutowe euro — 17 lutego 2021 r.	32
2021/C 58/04	Komisja Administracyjna ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego – Średnie koszty świadczeń rzeczowych	33

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2021/C 58/05	Aktualizacja wykazu przejść granicznych, o których mowa w art. 2 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)	35
--------------	--	----

INFORMACJE DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

Urząd Nadzoru EFTA

2021/C 58/06	Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń	50
2021/C 58/07	Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń	51
2021/C 58/08	Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń	52
2021/C 58/09	Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń	53
2021/C 58/10	Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń	54
2021/C 58/11	Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń	55
2021/C 58/12	Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń	56

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Komisja Europejska

2021/C 58/13	Ogłoszenie o konkursie otwartym	57
--------------	---------------------------------------	----

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał EFTA

2021/C 58/14	Wniosek o wydanie przez Trybunał EFTA opinii doradczej złożony przez Borgarting Lagmannsrett w ramach postępowania karnego przeciwko P (Sprawa E-15/20)	58
--------------	---	----

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja Europejska

2021/C 58/15	Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu krzemku wapnia pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej	60
2021/C 58/16	Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu superchłonnych polimerów pochodzących z Republiki Korei	73

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2021/C 58/17	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.10178 — Eni/Aldro EyS/Instalaciones MD) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	84
--------------	--	----

INNE AKTY

Komisja Europejska

2021/C 58/18	Publikacja jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013, oraz odesłania do publikacji specyfikacji produktu objętego nazwą w sektorze wina	86
--------------	--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie Komisji

Wytyczne techniczne dotyczące stosowania zasady „nie czyn poważnych szkód” na podstawie
rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności

(2021/C 58/01)

Niniejszy dokument opiera się na tekście rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności w wersji uzgodnionej przez Parlament Europejski i Radę w grudniu 2020 r. (2020/0104 (COD))⁽¹⁾.

Niniejsze wytyczne techniczne mają pomóc organom krajowym w przygotowaniu planów odbudowy i zwiększania odporności na podstawie rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności. Do dokonywania obowiązu­jącej wykładni przepisów UE upoważniony jest jedynie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Rozporządzenie ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) stanowi, że żaden środek zawarty w planie odbudowy i zwiększenia odporności nie powinien powodować poważnych szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia w sprawie systematyki⁽²⁾ (³). Zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym RRF ocena planów odbudowy i zwiększania odporności powinna zapewnić, aby każdy środek (tj. każda reforma i każda inwestycja) w ramach planu był zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód”⁽⁴⁾.

Rozporządzenie ustanawiające RRF stanowi również, że Komisja powinna przedstawić wytyczne techniczne dotyczące stosowania zasady „nie czyn poważnych szkód” w kontekście RRF⁽⁵⁾. Przedmiotowe wytyczne techniczne zawarto w niniejszym dokumencie. Niniejsze wytyczne ograniczają się do określenia warunków stosowania zasady „nie czyn poważnych szkód” wyłącznie w kontekście RRF, z uwzględnieniem jego szczególnych cech, i pozostają bez uszczerbku dla stosowania i wdrażania rozporządzenia w sprawie systematyki i innych aktów ustawodawczych przyjętych w odniesieniu do innych funduszy UE. Niniejsze wytyczne mają na celu wyjaśnienie znaczenia zasady „nie czyn poważnych szkód” i sposobu jej stosowania w kontekście RRF, a także sposobu, w jaki państwa członkowskie mogą wykazać, że środki proponowane przez nie w planie odbudowy i zwiększania odporności są zgodne z tą zasadą. Konkretnie przykłady tego, jak wykazać zgodność zawartości planów z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, przedstawiono w załączniku IV do niniejszych wytycznych.

⁽¹⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14310-2020-INIT/en/pdf>. Numeracja i brzmienie przepisów części normatywnej mogą ulec zmianom podczas trwającej weryfikacji prawnej.

⁽²⁾ Zob. art. 4a („Zasady horyzontalne”) rozporządzenia ustanawiającego RRF (który stanowi, że przy pomocy RRF należy wspierać wyłącznie środki zgodne z zasadą niepowodowania znaczących szkód) oraz art. 15 („Plan odbudowy i zwiększania odporności”) i art. 16 („Ocena dokonywana przez Komisję”) (zgodnie z którymi krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności powinny wyjaśniać „w jaki sposób plan gwarantuje, że żadne z działań służących realizacji reform i projektów inwestycyjnych ujętych w planie nie wyrządza poważnych szkód celom środowiskowym w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852 (zasada »nie czyn poważnych szkód«) oraz powinny być oceniane pod tym kątem).

⁽³⁾ „Rozporządzenie w sprawie systematyki” oznacza rozporządzenie (UE) 2020/852 w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje poprzez ustanowienie systemu klasyfikacji (lub „systematyki”) działalności gospodarczej zrównoważonej środowiskowo.

⁽⁴⁾ W „Wytycznych dotyczących oceny Instrumentu” załączonych do rozporządzenia ustanawiającego RRF podano szereg wytycznych dotyczących oceny jako podstawę oceny przez Komisję propozycji planów odbudowy i zwiększania odporności przedkładanych przez państwa członkowskie. Wymaga się w nich, aby Komisja stosowała system ocen ratingowych – od A do C – w odniesieniu do każdego z kryteriów oceny Komisji wymienionych w art. 16 ust. 3 rozporządzenia. Kryterium oceny d) wyjaśnia, że do celów oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” Komisja ma do wyboru tylko dwa ratingi – A lub C: „A”, jeżeli żaden środek w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności nie wyrządza poważnych szkód celom środowiskowym, oraz „C”, jeżeli co najmniej jeden środek wyrządza poważną szkodę celom środowiskowym (w rozumieniu art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki). Załącznik ten stanowi, że jeżeli wystąpiło chociaż jedno „C”, plan odbudowy i zwiększania odporności nie jest w stopniu zadowalającym zgodny z kryteriami oceny. W takim przypadku plan nie może zostać zatwierdzony przez Komisję.

⁽⁵⁾ Niniejsze wytyczne techniczne uzupełniają wstępne wytyczne przedstawione już przez Komisję w rocznej strategii zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2021 r. oraz towarzyszącym jej dokumentem roboczym służb Komisji i w aktualizacjach tych dokumentów.

1. „Nie czyn poważnych szkód” – co to znaczy?

Do celów rozporządzenia ustanawiającego RRF zasadę „nie czyn poważnych szkód” należy interpretować w rozumieniu art. 17 rozporządzenia w sprawie systematyki. W artykule tym określono, co stanowi „poważne szkody” dla sześciu celów środowiskowych objętych rozporządzeniem w sprawie systematyki:

1. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *łagodzeniu zmian klimatu*, jeżeli prowadzi do znaczących emisji gazów cieplarnianych;
2. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *adaptacji do zmian klimatu*, jeżeli prowadzi do nasilenia niekorzystnych skutków obecnych i oczekiwanych, przyszłych warunków klimatycznych, wywieranych na tę działalność lub na ludzi, przyrodę lub aktywa⁽⁶⁾;
3. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *zrównoważonemu wykorzystywaniu i ochronie zasobów wodnych i morskich*, jeżeli działalność ta szkodzi dobremu stanowi lub dobremu potencjałowi ekologicznemu jednolitych części wód, w tym wód powierzchniowych i wód podziemnych; lub dobremu stanowi środowiska wód morskich;
4. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *gospodarce o obiegu zamkniętym*, w tym zapobieganiu powstawaniu odpadów i recyklingowi, jeżeli działalność ta prowadzi do znaczącego braku efektywności w wykorzystywaniu materiałów lub w bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniu zasobów naturalnych, lub do znacznego zwiększenia wytwarzania, spalania lub unieszkodliwiania odpadów, lub jeżeli długotrwałe składowanie odpadów może wyrządzać poważne i długoterminowe szkody dla środowiska;
5. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *zapobieganiu zanieczyszczeniu i jego kontroli*, jeżeli prowadzi do znaczącego wzrostu emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody lub ziemi
6. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *ochronie i odbudowie bioróżnorodności i ekosystemów*, jeżeli działalność ta w znacznym stopniu szkodzi dobremu stanowi i odporności ekosystemów lub jest szkodliwa dla stanu zachowania siedlisk i gatunków, w tym siedlisk i gatunków objętych zakresem zainteresowania Unii.

2. W jaki sposób należy stosować zasadę „nie czyn poważnych szkód” w kontekście RRF?

W niniejszej sekcji zawarto wytyczne dotyczące kluczowych kwestii leżących u podstaw oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”: w ramach oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” należy uwzględnić wszystkie środki (sekcja 2.1), chociaż w przypadku niektórych środków ocena ta może mieć uproszczoną formę (sekcja 2.2); znaczenie prawodawstwa UE w zakresie ochrony środowiska i ocen oddziaływania na środowisko (sekcja 2.3); główne zasady przewodnie oceny (sekcja 2.4) oraz stosowalność technicznych kryteriów kwalifikacji rozporządzenia w sprawie systematyki (sekcja 2.5).

2.1. W ramach oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” należy uwzględnić wszystkie środki

Państwa członkowskie muszą przedstawić ocenę zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do każdego środka⁽⁷⁾ objętego ich planem odbudowy i zwiększania odporności. Zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym RRF *żaden środek* zawarty w planie odbudowy i zwiększania odporności nie powinien powodować poważnych szkód dla celów środowiskowych, a Komisja nie może pozytywnie ocenić planu odbudowy i zwiększania odporności, jeżeli jeden środek lub większa ich liczba nie są zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. W związku z tym państwa członkowskie muszą przedstawić *indywidualną* ocenę zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” dla każdego środka w ramach każdego elementu planu⁽⁸⁾. Oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” nie należy zatem przeprowadzać na poziomie planu ani jego poszczególnych elementów, lecz na poziomie środków. Dotyczy to również środków, które uznaje się za stanowiące wkład w transformację ekologiczną, oraz wszystkich innych środków zawartych w planach odbudowy i zwiększania odporności⁽⁹⁾.

⁽⁶⁾ Oznacza to w szczególności, że poważne szkody dla celu adaptacji do zmian klimatu można wyrządzić poprzez: (i) niedostosowanie danego działania do negatywnych skutków zmiany klimatu, gdy działalność ta jest zagrożona takimi skutkami (np. budowa budynku na obszarze zagrożonym powodzią) lub (ii) nieprawidłowe przystosowanie czyli wprowadzenie rozwiązania adaptacyjnego chroniącego jeden obszar („ludzie, przyroda lub aktywa”) przy jednoczesnym zwiększeniu ryzyka na innym obszarze (np. budowa wału wokół działki na równinie zalewowej, co powoduje, że szkód doznaje sąsiednia działka, która nie jest chroniona).

⁽⁷⁾ Zgodnie z art. 14 („Kwalifikowalność”) rozporządzenia ustanawiającego RRF „[p]lany odbudowy i zwiększania odporności, kwalifikujące się do finansowania w ramach niniejszego Instrumentu, obejmują środki służące wdrażaniu reform i projektów inwestycji publicznych”.

⁽⁸⁾ Zgodność z zasadą „nie czyn poważnych szkód” oceniana jest na poziomie każdego *środka* w kontekście RRF, natomiast art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki odnosi się do *działalności gospodarczej*. Środek w ramach RRF (tj. inwestycja lub reforma) to interwencja, która może stanowić działalność gospodarczą lub może wywołać działalność gospodarczą (lub zmiany w takiej działalności). W związku z tym do celów RRF *działalność gospodarczą* określoną w art. 17 rozporządzenia w sprawie systematyki interpretuje się w niniejszych wytycznych jako *środki*.

⁽⁹⁾ W związku z tym zakres działań objętych oceną zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” na podstawie rozporządzenia ustanawiającego RRF jest inny i znacznie szerszy niż zakres działań przewidziany w rozporządzeniu w sprawie systematyki, którego celem jest określenie działalności gospodarczej zrównoważonej środowiskowo. Klasyfikuje się w nim zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, która w znacznym stopniu przyczynia się do realizacji celów środowiskowych wymienionych w art. 10–15 tego rozporządzenia i poważnie nie szkodzi tym celom, oraz określa jej kryteria. Tak przyjęty cel różni się od celu rozporządzenia ustanawiającego RRF – wykazania, że szereg środków nie powoduje poważnych szkód dla celów środowiskowych.

Państwa członkowskie muszą ocenić zarówno reformy, jak i inwestycje. W ramach RRF państwa członkowskie muszą przedstawić spójne pakiety środków, obejmujące zarówno reformy, jak i inwestycje (zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia ustanawiającego RRF). Ocenę zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód” należy przeprowadzać nie tylko w odniesieniu do inwestycji, ale również do reform. Reformy w niektórych sektorach, w tym w przemyśle, transporcie i sektorze energetycznym, mimo że mogą znacząco przyczynić się do transformacji ekologicznej, mogą również wiązać się z ryzykiem poważnego zaszkodzenia realizacji wielu celów środowiskowych, w zależności od sposobu opracowania tych reform⁽¹⁰⁾. Z drugiej strony reformy w innych sektorach (np. kształcenia i szkolenia, administracji publicznej oraz sztuki i kultury) będą prawdopodobnie wiązały się z ograniczonym ryzykiem wystąpienia szkód dla środowiska (zob. uproszczone podejście w sekcjach 2.2 i 3), niezależnie od ich potencjalnego wkładu w transformację ekologiczną, który może być istotny. Niniejsze wytyczne mają na celu wsparcie państw członkowskich w przeprowadzaniu oceny zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód” zarówno w odniesieniu do inwestycji, jak i reform. Konieczności przeprowadzenia oceny zgodności reform z zasadą „nie czyni poważnych szkód” nie należy traktować jako czynnika zniechęcającego do włączania w plany odbudowy i zwiększania odporności ważnych reform w dziedzinie przemysłu, transportu i energii, zważywszy na fakt, że takie środki mają znaczny potencjał w zakresie wspierania transformacji ekologicznej i odbudowy.

2.2. W przypadku niektórych środków ocena zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód” może przybrać formę uproszczoną

Chociaż wszystkie środki wymagają oceny zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”, w odniesieniu do środków, w przypadku których nie przewiduje się żadnego wpływu na wszystkie lub niektóre z sześciu celów środowiskowych lub przewiduje się, że wpływ ten będzie niewielki, można zastosować uproszczone podejście. Niektóre środki z założenia mogą mieć ograniczony wpływ na jeden lub kilka celów środowiskowych. W takim przypadku państwa członkowskie mogą przedstawić krótkie uzasadnienie w odniesieniu do tych celów środowiskowych i w merytorycznej ocenie zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód” skupić się na celach środowiskowych, w odniesieniu do których wpływ może być znaczący (zob. sekcja 3 etap 1). Na przykład reforma rynku pracy mająca na celu zwiększenie ogólnego poziomu ochrony socjalnej osób samozatrudnionych nie miałaby żadnego przewidywalnego wpływu na którykolwiek z sześciu celów środowiskowych lub wpływ ten byłby niewielki i w przypadku wszystkich sześciu celów można by zastosować krótkie uzasadnienie. Podobnie w przypadku niektórych prostych środków w zakresie efektywności energetycznej, takich jak wymiana okien na nowe, energooszczędne, można zastosować krótkie uzasadnienie w kwestii zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w odniesieniu do celu łagodzenia zmian klimatu. Jest natomiast mało prawdopodobne, aby takie uproszczone podejście miało zastosowanie do niektórych inwestycji i reform w wielu obszarach (np. energii, transportu, gospodarowania odpadami, przemysłu), w których istnieje większe ryzyko, że wpłyną one na co najmniej jeden z celów środowiskowych.

Jeżeli środek jest monitorowany jako środek, który w 100 % wspiera jeden z sześciu celów środowiskowych, uznaje się, że środek ten jest zgodny z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w odniesieniu do tego celu⁽¹¹⁾. Niektóre środki są monitorowane jako środki, które wspierają cel związany ze zmianami klimatu lub inne cele środowiskowe w kontekście RRF, zgodnie z „Metodyką monitorowania wydatków na cele związane z klimatem” dołączoną do rozporządzenia ustanawiającego RRF. W przypadku gdy środek jest monitorowany jako środek o współczynniku 100 % wspierający cele związane ze zmianami klimatu, uznaje się, że dochowano zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego celu związanego ze zmianami klimatu (tj. łagodzenie zmian klimatu lub adaptacja do zmian klimatu)⁽¹²⁾. W przypadku gdy środek jest monitorowany jako środek o współczynniku 100 % wspierający cele środowiskowe inne niż cele związane ze zmianami klimatu, uznaje się, że dochowano zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego celu środowiskowego (tj. dotyczącego zasobów wodnych i morskich, gospodarki o obiegu zamkniętym, zapobiegania zanieczyszczeniu i jego kontroli lub bioróżnorodności i ekosystemów). W każdym przypadku państwa członkowskie będą musiały określić i uzasadnić, który z sześciu celów środowiskowych rozporządzenia w sprawie systematyki dany środek wspiera. Państwa członkowskie musiałyby jednak wykazać, że środek ten nie wyrządza poważnej szkody pozostałym celom środowiskowym⁽¹³⁾.

⁽¹⁰⁾ Przykładowo, można uznać, że reforma, która może doprowadzić do zwiększenia finansowania na rzecz paliw kopalnych przez banki i instytucje finansowe będące własnością państwa lub do zwiększenia bezpośrednich lub ukrytych dotacji na paliwa kopalne, stanowi ryzyko i może poważnie zaszkodzić realizacji celów w zakresie łagodzenia zmian klimatu oraz zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli. Rozważania takiego rodzaju musiałyby zostać uwzględnione w ocenie zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”.

⁽¹¹⁾ Aby odzwierciedlić stopień, w jakim dany środek przyczynia się do osiągnięcia nadrzędnych celów w zakresie klimatu, określonych w rozporządzeniu ustanawiającym RRF, oraz obliczyć ogólny udział w całkowitym przydziale związanym z klimatem i przypadającym na dany plan, państwa członkowskie powinny stosować metodykę, obszary interwencji i powiązane współczynniki monitorowania, zgodnie z „Metodyką monitorowania wydatków na cele związane z klimatem” dołączoną do rozporządzenia ustanawiającego RRF. W przypadku gdy Komisja nie zatwierdzi wyboru obszaru interwencji i współczynnika zaproponowanych przez państwo członkowskie, środek nie zostanie uznany za automatycznie zgodny z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego(-ch) celu(-ów) i nadal trzeba będzie przeprowadzić ocenę zgodności z tą zasadą.

⁽¹²⁾ W tej kategorii mógłby się znaleźć na przykład system wsparcia/rewitalizacji służący wymianie przestarzałego taboru kolejowego na tabor bezemisyjny.

⁽¹³⁾ Podejście, o którym mowa w niniejszym akapicie, nie ma zastosowania do środków monitorowanych o współczynniku 40 %. W przypadku takich środków państwa członkowskie będą musiały przedstawić wyjaśnienie, dlaczego dany środek jest zgodny z zasadą „nie czyni poważnych szkód”, biorąc pod uwagę ogólne zasady przedstawione w pozostałej części niniejszych wytycznych (na przykład państwa członkowskie będą musiały potwierdzić, że nie dotyczy on paliw kopalnych lub że kryteria określone w załączniku III są spełnione w odniesieniu do celu łagodzenia zmian klimatu). W przypadku gdy środki monitorowane o współczynniku 40 % nie mają żadnego przewidywalnego wpływu na konkretny cel środowiskowy lub wpływ ten jest nieznaczący, lub środki te wnoszą „istotny wkład” w realizację konkretnego celu środowiskowego zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systematyki, państwa członkowskie nadal będą mogły stosować uproszczone podejście w przypadku tego celu środowiskowego (zgodnie z sekcją 2.2 akapit pierwszy i trzeci).

Podobnie, jeżeli środek wnosi „istotny wkład”⁽¹⁴⁾, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systematyki, w realizację jednego z sześciu celów środowiskowych, uznaje się, że środek ten jest zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do tego celu⁽¹⁵⁾. Na przykład państwo członkowskie, które proponuje środek mający wspierać produkcję urządzeń zwiększających efektywność energetyczną budynków (np. mechanizmy sterowania do systemów oświetlenia umożliwiające wykrywanie obecności i dostosowanie do światła dziennego), nie musiałoby przeprowadzać merytorycznej oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do celu łagodzenia zmian klimatu, jeżeli może wykazać, iż proponowany środek wnosi „istotny wkład” w realizację tego celu środowiskowego, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systematyki. W takim przypadku państwa członkowskie musiałyby jedynie wykazać brak poważnych szkód w odniesieniu do pozostałych pięciu celów środowiskowych.

2.3. Znaczenie prawa UE i ocen skutków

Przestrzeganie mającego zastosowanie prawa UE i krajowego prawa ochrony środowiska jest odrębnym obowiązkiem i nie zwalnia z konieczności przeprowadzenia oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. Wszystkie środki zaproponowane w planie odbudowy i zwiększania odporności muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami UE, w tym z odpowiednimi przepisami UE w zakresie ochrony środowiska. Chociaż zgodność z obowiązującymi przepisami UE stanowi wyraźną wskazówkę, iż dany środek nie powoduje szkód dla środowiska, nie oznacza to automatycznie, że dany środek jest zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, w szczególności ponieważ niektóre z celów objętych art. 17 nie zostały jeszcze w pełni odzwierciedlone w prawodawstwie UE dotyczącym ochrony środowiska.

W ocenie zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” należy uwzględnić oceny skutków związane z wymiarem środowiskowym lub kontrolę zrównoważonego charakteru środka. Chociaż nie pociągają one automatycznie za sobą stwierdzenia, iż nie wyrządzono poważnej szkody, wyraźnie wskazują jednak na brak znaczącej szkody w odniesieniu do wielu istotnych celów środowiskowych. W związku z tym fakt, że państwo członkowskie przeprowadziło – w odniesieniu do konkretnego środka uwzględnionego w planie odbudowy i zwiększania odporności – ocenę oddziaływania na środowisko (OOS) zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE, strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE⁽¹⁶⁾ lub ocenę zrównoważonego charakteru/weryfikację pod względem wpływu na klimat, jak określono w wytycznych Komisji dotyczących kontroli zrównoważonego charakteru projektów na podstawie rozporządzenia w sprawie InvestEU, będzie stanowić poparcie dla argumentów przedstawionych przez państwo członkowskie w kontekście oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. Przykładowo, w zależności od dokładnego projektu środka przeprowadzenie OOS i wdrożenie wymaganych działań łagodzących w celu ochrony środowiska może być w niektórych przypadkach, zwłaszcza w odniesieniu do inwestycji w infrastrukturę, wystarczające do wykazania przez państwo członkowskie zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do niektórych istotnych celów środowiskowych (w szczególności zrównoważonego wykorzystywania i ochrony zasobów wodnych i morskich⁽¹⁷⁾, a także ochrony i odbudowy bioróżnorodności i ekosystemów⁽¹⁸⁾). Nie zwalnia to jednak państwa członkowskiego z przeprowadzenia oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do tego środka, ponieważ ocena oddziaływania na środowisko, strategiczna ocena oddziaływania na środowisko lub ocena zrównoważonego charakteru mogą nie obejmować wszystkich aspektów wymaganych w ramach oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”⁽¹⁹⁾. Wynika to z faktu, że ani zobowiązania prawne zawarte w dyrektywach dotyczących oceny oddziaływania na środowisko i strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, ani podejście określone w odpowiednich wytycznych Komisji dotyczących kontroli zrównoważonego charakteru projektów nie są takie same, jak obowiązki określone w art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki⁽²⁰⁾.

⁽¹⁴⁾ W art. 10–16 rozporządzenia w sprawie systematyki określono, co oznacza „istotny wkład” w przypadku każdego z sześciu celów środowiskowych, jak również w przypadku „działalności wspomagającej”. Aby skorzystać z uproszczonego podejścia, o którym mowa w niniejszym akapicie, państwa członkowskie musiałyby wykazać, że środek wnosi „istotny wkład” w realizację jednego lub większej liczby celów środowiskowych zgodnie z art. 10–16 rozporządzenia w sprawie systematyki (zob. też sekcja 2.5).

⁽¹⁵⁾ Wariant ten jest szczególnie istotny w przypadku działań, które zostały określone jako wnoszące istotny wkład w realizację celu środowiskowego na podstawie rozporządzenia w sprawie systematyki, ale które nie są monitorowane jako działania, które w 100 % wspierają cele w zakresie klimatu lub środowiska w ramach „Metodyki monitorowania wydatków na cele związane z klimatem” dołączonej do rozporządzenia ustanawiającego RRF. W obszarze łagodzenia zmian klimatu działania te obejmują na przykład: określone niskoemisyjne i bezemisyjne pojazdy lekkie; określone bezemisyjne lub niskoemisyjne statki do transportu wodnego; określone niskoemisyjne i bezemisyjne pojazdy ciężkie; infrastrukturę w zakresie przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej; sieci przesyłu i dystrybucji wodoru; szczególne działania w zakresie gospodarowania odpadami (np. oddzielnie zbierane odpady inne niż niebezpieczne, które są segregowane u źródła i przygotowywane do ponownego użycia/recyklingu) oraz przełomowe badania, rozwój i innowacje dotyczące gospodarki o obiegu zamkniętym.

⁽¹⁶⁾ Ocena oddziaływania na środowisko jest procedurą zapewniającą, aby przed podjęciem decyzji brano pod uwagę wpływ planów/programów/projektów na środowisko. Oceny oddziaływania na środowisko można przeprowadzać w odniesieniu do poszczególnych przedsięwzięć, takich jak zaporę, autostrada, port lotniczy lub fabryka, na podstawie dyrektywy 2011/92/UE (ocena oddziaływania na środowisko – dyrektywa w sprawie OOS), lub w odniesieniu do planów lub programów publicznych na podstawie dyrektywy 2001/42/WE (strategiczna ocena oddziaływania na środowisko – dyrektywa w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko).

⁽¹⁷⁾ Jeżeli ocena oddziaływania na środowisko zawiera ocenę wpływu na stan wód zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE, a zidentyfikowane zagrożenia zostały uwzględnione w projekcie środka.

⁽¹⁸⁾ Bez uszczerbku dla dodatkowych ocen wymaganych na mocy dyrektyw 2009/147/WE i 92/43/EWG, jeżeli operacja jest zlokalizowana na obszarach wrażliwych pod względem bioróżnorodności lub w ich pobliżu (w tym w sieci obszarów chronionych Natura 2000, obiektach światowego dziedzictwa UNESCO oraz głównych obszarach różnorodności biologicznej, a także innych obszarach chronionych).

⁽¹⁹⁾ Jednocześnie ocena zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” nie zwalnia z obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko/strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, oceny zrównoważonego charakteru lub weryfikacji pod względem wpływu na klimat, jeżeli jest to wymagane na mocy obowiązującego prawodawstwa UE, na przykład w przypadku projektów finansowanych w ramach InvestEU lub instrumentu „Łącząc Europę”.

⁽²⁰⁾ Na przykład OOS jest wymagana w przypadku budowy rafinerii ropy naftowej, węglowych elektrowni ciepłych oraz projektów związanych z wydobyciem ropy naftowej lub gazu ziemnego. Tego rodzaju środki nie byłyby jednak zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w kontekście łagodzenia zmian klimatu, o czym mowa w art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki, w którym stwierdza się, że działalność uznaje się za wyrządzającą poważne szkody, jeżeli ta „prowadzi do znaczących emisji gazów cieplarnianych”. Podobnie, chociaż budowa nowego portu lotniczego wymaga przeprowadze-

2.4. Zasady przewodnie dotyczące oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”

W kontekście RRF *bezpośredni* i *pierwotny pośredni* wpływ danego środka jest istotny do oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” ⁽²¹⁾. Bezpośredni wpływ może odzwierciedlać skutki środka na poziomie projektu (np. zakład produkcyjny, obszar chroniony) lub na poziomie systemu (np. sieć kolejowa, system transportu publicznego), które pojawiają się w momencie wdrażania środka. Pierwotny pośredni wpływ może odzwierciedlać skutki, które mają miejsce poza tymi projektami lub systemami i mogą wystąpić po wdrożeniu środka lub poza ramami czasowymi RRF, są jednak racjonalnie przewidywalne i istotne. Przykładem *bezpośredniego* wpływu w obszarze transportu drogowego byłoby wykorzystanie materiałów podczas budowy drogi. Przykładem *pierwotnego pośredniego* wpływu byłyby spodziewane przyszłe emisje gazów cieplarnianych wynikające ze wzrostu ogólnego natężenia ruchu drogowego na etapie użytkowania drogi.

Ocena zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” musi uwzględniać cykl życia działalności wynikającej ze środka. Na podstawie art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki przy ocenie „poważnych szkód” w kontekście RRF uwzględnia się cykl życia. Do celów oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w kontekście RRF wystarczy uwzględnić aspekty cyklu życia zamiast przeprowadzać ocenę cyklu życia ⁽²²⁾. Zakres oceny powinien obejmować etapy produkcji, użytkowania i wycofania z eksploatacji – wszędzie tam, gdzie można spodziewać się powstawania największych szkód. W przypadku środka wspierającego zakup pojazdów w ocenie należy na przykład uwzględnić m.in. zanieczyszczenie (np. emisje do powietrza) powstające przy okazji montażu, transportu i użytkowania pojazdów oraz odpowiednie zarządzanie pojazdami po ich wycofaniu z eksploatacji. Odpowiednie gospodarowanie pod koniec przydatności do użycia baterii i elementów elektronicznych (np. ich ponowne użycie lub recykling występujących w nich surowców krytycznych) powinno w szczególności zapewnić, aby nie wyrządzano żadnych poważnych szkód celowi środowiskowemu, jakim jest gospodarka o obiegu zamkniętym.

Środki promujące większą elektryfikację (np. przemysł, transport i budynki) uznaje się za spełniające kryteria oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do celu środowiskowego, jakim jest łagodzenie zmian klimatu. Aby umożliwić przejście na efektywną gospodarkę neutralną dla klimatu, należy wspierać środki prowadzące do większej elektryfikacji kluczowych sektorów, takich jak przemysł, transport i budownictwo (np. inwestycje w infrastrukturę przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej; elektryczną infrastrukturę przydrożną; magazynowanie energii elektrycznej; mobilne baterie; pompy ciepła). W skali całej UE wytwarzanie energii elektrycznej nie jest jeszcze działaniem neutralnym dla klimatu (intensywność emisji CO₂ w koszyku energii elektrycznej poszczególnych państw członkowskich jest różna), a zwiększone zużycie wysokoemisyjnej energii elektrycznej stanowi zasadniczo pierwotny pośredni wpływ takich środków, przynajmniej w perspektywie krótkoterminowej. Dla gospodarki neutralnej dla klimatu konieczne jest jednak wdrożenie tych technologii i infrastruktury oraz środków niezbędnych do osiągnięcia celów redukcji emisji na lata 2030 i 2050, przy czym ramy polityki w zakresie dekarbonizacji energii elektrycznej i rozwoju odnawialnych źródeł energii już w Unii istnieją. W tym kontekście inwestycje te należy uznać za zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w obszarze łagodzenia zmian klimatu w ramach RRF, pod warunkiem że państwa członkowskie uzasadnią, że większej elektryfikacji towarzyszy zwiększona zdolność wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych na szczeblu krajowym. Państwa członkowskie musiałyby jednak ponadto wykazać, że środki te nie szkodzą poważnie pozostałym pięciu celom środowiskowym.

Jeżeli chodzi o działalność gospodarczą, w przypadku której nie ma wykonalnej pod względem technologicznym i ekonomicznym alternatywy o niewielkim wpływie na środowisko, ocenę negatywnego wpływu na środowisko poszczególnych środków należy przeprowadzać w oparciu o scenariusz zakładający brak interwencji, biorąc pod uwagę wpływ środka na środowisko w wartościach bezwzględnych ⁽²³⁾. Podejście to polega na uwzględnieniu wpływu danego środka na środowisko w porównaniu z sytuacją, w której nie ma negatywnego wpływu na środowisko. Wpływu środka nie ocenia się w porównaniu ze skutkami innej istniejącej lub planowanej działalności, którą dany środek może zastąpić ⁽²⁴⁾. Na przykład, jeżeli ocenia się elektrownię

nia oceny oddziaływania na środowisko, na podstawie zasady „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do łagodzenia zmian klimatu prawdopodobnie zgodne będą jedynie środki związane z niskoemisyjną infrastrukturą portu lotniczego, takie jak inwestycje w energooszczędne budynki w porcie lotniczym, modernizacja sieci przesyłowej polegająca na podłączeniu przesyłu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i powiązane usługi.

⁽²¹⁾ Podejście to jest zgodne z art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki, którego przepisy wymagają uwzględnienia wpływu, jaki na środowisko wywierają działalność oraz produkty i usługi dostarczane w ramach tej działalności przez cały ich cykl życia.

⁽²²⁾ W praktyce oznacza to, że nie wymaga się przeprowadzania analiz atrybucyjnych ani następczych cyklu życia (obejmujących np. pośredni wpływ na środowisko zmian technologicznych, gospodarczych lub społecznych wynikających z zastosowania środka). Do poparcia oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” można jednak wykorzystać dowody pochodzące z istniejących analiz cyklu życia.

⁽²³⁾ Podejście to stosuje się w szczególności do środków w kontekście RRF, które odnoszą się do inwestycji publicznych lub które bezpośrednio pociągają za sobą wydatki publiczne. W przypadku środków, które odnoszą się do wdrażania reform, ocenę zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” należy – co do zasady – przeprowadzać w odniesieniu do stanu sprzed wdrożenia środka.

⁽²⁴⁾ Podejście to jest zgodne z logiką rozporządzenia w sprawie systematyki: na podstawie projektu aktu delegowanego kilka technicznych kryteriów kwalifikacji dotyczących zasady „nie czyn poważnych szkód” opiera się na kryteriach *bezwzględnych*, takich jak progi indywidualnych emisji (np. dopuszczalne wartości emisji CO₂ dla rozwiązań adaptacyjnych w przypadku działalności związanej z wytwarzaniem energii elektrycznej lub dla samochodów osobowych). Podejście to jest ponadto zgodne z zasadą ostrożności, która jest jedną z przewodnich zasad prawa ochrony środowiska w UE, obejmujących rozporządzenie w sprawie systematyki (motyw 40 i art. 19 ust. 1 lit. f)), i wynika z faktu, że szkody dla środowiska należy postrzegać w perspektywie bezwzględnej, a nie względnej (np. globalne ocieplenie wynika z bezwzględnego poziomu emisji gazów cieplarnianych).

wodną wymagającą budowy zapory na nienaruszonym obszarze, wpływ zapory byłby oceniany w oparciu o scenariusz, w którym dana rzeka pozostaje w stanie naturalnym, a nie przy rozważeniu innego możliwego alternatywnego wykorzystania tego obszaru. Podobnie, jeżeli celem programu złomowania pojazdów jest zastąpienie nieefektywnych samochodów bardziej wydajnymi samochodami, w których wykorzystuje się silniki spalinowe wewnętrznego spalania, wpływ nowych samochodów spalinowych byłby oceniany w wartościach bezwzględnych, ponieważ istnieją alternatywne rozwiązania o niewielkim wpływie na środowisko (np. samochody bezemisyjne), a nie w porównaniu z wpływem nieefektywnych samochodów, które te nowe samochody zastępują (zob. załącznik IV, przykład 5, przykład niezgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”).

Jeżeli chodzi o działalność gospodarczą, w przypadku której nie ma wykonalnej pod względem technologicznym i ekonomicznym ⁽²⁵⁾ alternatywy o niewielkim wpływie na środowisko, państwa członkowskie mogą wykazać, że dany środek nie powoduje poważnych szkód przez przyjęcie najlepszych dostępnych poziomów efektywności środowiskowej w sektorze. W takich przypadkach oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” dokonywano by przez porównanie z najlepszymi dostępnymi poziomami efektywności środowiskowej w sektorze. Aby to podejście się sprawdziło, należy spełnić szereg warunków, w tym ten, by działalność prowadziła do znacznie lepszej efektywności środowiskowej niż dostępne alternatywy, pozwalała uniknąć szkodliwych dla środowiska efektów uzależnienia (efekt „lock-in”) i nie utrudniała opracowania i wdrożenia alternatywnych rozwiązań o niewielkim wpływie na środowisko ⁽²⁶⁾ ⁽²⁷⁾. Podejście to powinno być stosowane na poziomie sektora, czyli należy zbadać wszystkie alternatywne rozwiązania w danym sektorze ⁽²⁸⁾.

W kontekście warunków określonych powyżej, środków dotyczących wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z wykorzystaniem paliw kopalnych oraz związanej z nim infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej nie powinno się z reguły uznawać za zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód” do celów RRF, zważywszy na istnienie alternatywnych rozwiązań niskoemisyjnych. Z punktu widzenia łagodzenia zmian klimatu od tej ogólnej zasady można w poszczególnych przypadkach stosować ograniczone wyjątki w odniesieniu do środków dotyczących wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z wykorzystaniem gazu ziemnego oraz związanej z nim infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej. Ma to szczególne znaczenie dla państw członkowskich, które stoją w obliczu poważnych wyzwań związanych z odejściem od bardziej wysokoemisyjnych źródeł energii, takich jak węgiel kamienny, brunatny lub ropa naftowa, i w których zastosowanie danego środka lub połączenia środków może w związku z tym przynieść szczególnie duże i szybkie ograniczenie emisji gazów cieplarnianych. Wyjątki te będą musiały spełniać szereg warunków określonych w załączniku III, aby uniknąć efektu uzależnienia od wysokoemisyjności, oraz być zgodne z celami Unii w zakresie obniżenia emisyjności na lata 2030 i 2050. Państwa członkowskie będą musiały ponadto wykazać zgodność tych środków z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do pozostałych pięciu celów środowiskowych.

Aby zagwarantować, by środki były aktualne także w przyszłości i nie prowadziły do szkodliwych efektów uzależnienia, oraz aby promować korzystny dynamiczny wpływ, konieczne może być wprowadzenie towarzyszących im reform i inwestycji. Przykładem takich środków wspierających może być wyposażenie dróg w niskoemisyjną infrastrukturę (np. stacje ładowania pojazdów elektrycznych lub stacje tankowania wodoru) oraz wprowadzenie odpowiednich opłat za dostęp do dróg lub opłat z tytułu zatorów komunikacyjnych, lub szerszej zakrojone reformy i inwestycje mające na celu dekarbonizację krajowych koszyków energii elektrycznej lub systemów transportowych. Dodatkowe reformy i inwestycje można by ująć w ramach tego samego środka, za pomocą poddziałania, nie zawsze może być to jednak możliwe. Należy zatem zapewnić elastyczność, dzięki której – w ograniczonych okolicznościach i w indywidualnych przypadkach – państwa członkowskie mogłyby wykazać, że nie powodują niekorzystnych efektów uzależnienia przez wykorzystywanie środków wspierających ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności.

⁽²⁵⁾ Aby wykazać, że rozwiązanie alternatywne o niewielkim wpływie na środowisko nie jest wykonalne z ekonomicznego punktu widzenia, państwa członkowskie muszą uwzględnić koszty powstające w całym okresie stosowania środka. Koszty te obejmują negatywne ekologiczne efekty zewnętrzne oraz przyszłe potrzeby inwestycyjne niezbędne do przejścia na rozwiązanie alternatywne o niewielkim wpływie na środowisko, co pozwoliłoby uniknąć uzależnienia lub utrudniania opracowania i wdrożenia alternatywnych rozwiązań o niewielkim wpływie na środowisko.

⁽²⁶⁾ Motywy 39 i 41 oraz art. 10 ust. 2 rozporządzenia w sprawie systematyki zawierają definicję „działalności na rzecz przejścia”. Opisane tutaj warunki opierają się na tej definicji, ale nie są takie same, zważywszy na to, że rozporządzenie w sprawie systematyki określa kryteria działalności na rzecz przejścia, która wnosi istotny wkład, podczas gdy w niniejszych wytycznych określa się jedynie kryteria dotyczące zasady „nie czyn poważnych szkód” i jako takie wytyczne te mają zastosowanie do szerszego zestawu środków i stosują inny rodzaj badania merytorycznego.

⁽²⁷⁾ Podejście to, a także ogólnie rzecz biorąc ocena zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, pozostaje bez uszczerbku dla innych względów mających wpływ na ocenę środków w kontekście planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym kwestii związanych z kontrolą pomocy państwa, spójnością z innymi funduszami UE oraz ewentualnym wypieraniem inwestycji prywatnych. W szczególności w odniesieniu do środków wspierających działania objęte unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS), aby nie zakłócać sygnałów rynkowych wprowadzonych przez ETS i zgodnie z podejściem w ramach Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, działania, w przypadku których prognozowane emisje w ekwiwalencie CO₂ nie są znacznie niższe niż odpowiednie wskaźniki ustanowione na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień, zasadniczo nie powinny być wspierane w ramach RRF.

⁽²⁸⁾ W przypadkach, w których nawet najlepsze dostępne poziomy efektywności środowiskowej nadal prowadziłyby do szkodliwych dla środowiska efektów uzależnienia, należy rozważyć środki wspierające badania i rozwój w zakresie rozwiązań alternatywnych o mniejszym wpływie na środowisko, zgodnie z obszarami interwencji 022 i 023, określonymi w „Metodyce monitorowania wydatków na cele związane z klimatem” załączonej do rozporządzenia ustanawiającego RRF.

Zgodność z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, należy – wraz z tymi zasadami przewodnimi – uwzględnić przy projektowaniu środków, w tym na poziomie celów pośrednich i końcowych. Opis środków ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności powinny od samego początku odzwierciedlać odpowiednie rozważania związane z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. Może to oznaczać konieczność włączenia kwestii związanych z zasadą „nie czyn poważnych szkód” i podjęcia niezbędnych działań łagodzących, aby zapewnić zgodność z tą zasadą w odpowiednich celach pośrednich i końcowych lub w procedurach przetargowych i procedurach udzielania zamówień ⁽²⁹⁾. Na przykład w przypadku środka dotyczącego inwestycji w duży projekt dotyczący infrastruktury drogowej, który – przed wydaniem odpowiednich zezwoleń – wymagał przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko – można by jako cel pośredni określić realizację wymaganych działań łagodzących w celu ochrony środowiska, wynikających z tej oceny. W przypadku procedury przetargowej lub procedury udzielania zamówień dotyczącej tego rodzaju projektu, struktura środka mogłaby przewidywać, że specyfikacje przetargowe lub zamówienia miałyby zawierać szczegółowe warunki dotyczące zasady „nie czyn poważnych szkód”. Mogłyby one obejmować na przykład minimalny odsetek odpadów z budowy i rozbiórki, który miałyby zostać przygotowany do ponownego użycia i recyklingu. Podobnie też w opisie środka należałoby uwzględnić środki towarzyszące wspierające przejście na czystsze środki transportu, takie jak reformy związane z opłatami drogowymi, inwestycje wspierające przesunięcie międzygałęziowe na transport kolejowy, transport na śródlądowych drogach wodnych lub zachęty do korzystania z transportu publicznego. Środki o bardziej ogólnym charakterze, takie jak szeroko zakrojone programy wsparcia dla przemysłu (np. instrumenty finansowe obejmujące inwestycje w przedsiębiorstwa działające w wielu sektorach), należy zaprojektować w taki sposób, aby zapewnić przestrzeganie zasady „nie czyn poważnych szkód” w ramach odpowiednich inwestycji.

2.5. Stosowalność technicznych kryteriów kwalifikacji rozporządzenia w sprawie systematyki

W celu potwierdzenia zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” państwa członkowskie nie muszą odwoływać się do „technicznych kryteriów kwalifikacji” (kryteriów ilościowych lub jakościowych) ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systematyki. Zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym RRF ⁽³⁰⁾ wejście w życie aktów delegowanych zawierających techniczne kryteria kwalifikacji ⁽³¹⁾ nie powinno mieć wpływu na wytyczne techniczne przedstawione przez Komisję. Na podstawie rozporządzenia w sprawie systematyki – przy ocenie zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” – państwa członkowskie mają jednak możliwość stosowania technicznych kryteriów kwalifikacji zawartych w aktach delegowanych. Mogą one również odnosić się do projektów aktów delegowanych.

3. W jaki sposób państwa członkowskie mają konkretnie wykazać w swoich planach, że środki są zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód”?

Aby ułatwić państwom członkowskim ocenę zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” i wykazanie tego w swoich planach odbudowy i zwiększania odporności, Komisja przygotowała listę kontrolną (zob. załącznik I), którą państwa członkowskie powinny stosować na poparcie analizy sposobu, w jaki zasadą „nie czyn poważnych szkód” uwzględniono w poszczególnych środkach. Komisja wykorzysta następnie te informacje do oceny, czy i w jaki sposób poszczególne środki w planach odbudowy i zwiększania odporności są zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, w oparciu o kryteria określone w rozporządzeniu ustanawiającym RRF.

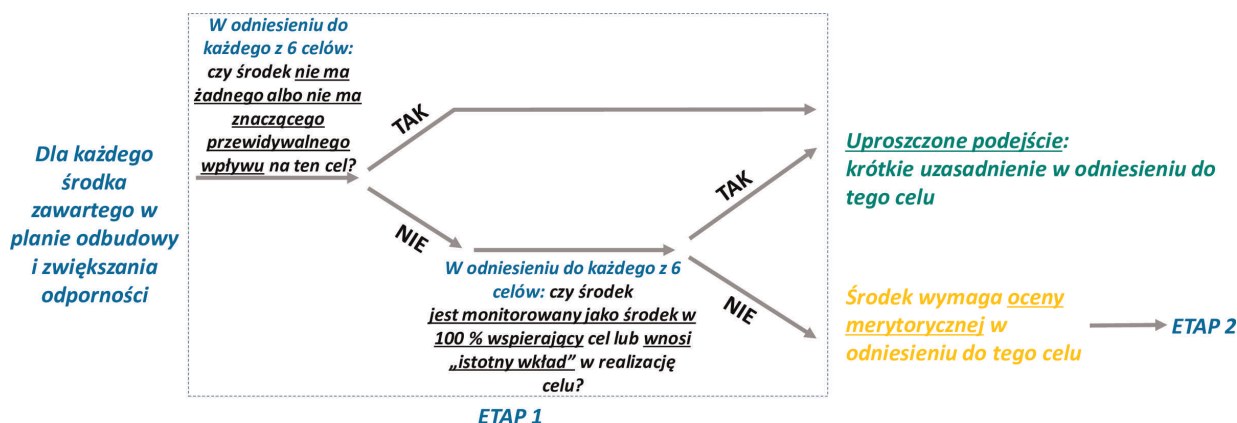
Komisja zwraca się do państw członkowskich o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w liście kontrolnej oraz o włączenie odpowiedzi do ich planów odbudowy i zwiększania odporności, jako część opisu poszczególnych środków (zob. część 2 sekcja 8 wzoru Komisji – „Nie czyn poważnych szkód”). W przypadku gdy jest to konieczne do poparcia oceny sporządzonej przy pomocy listy kontrolnej, państwa członkowskie są również proszone o dostarczenie dodatkowej analizy lub dokumentów potwierdzających, w sposób ukierunkowany i ograniczony, w celu dalszego uzasadnienia swoich odpowiedzi na listę pytań.

Lista kontrolna opiera się na poniższym schemacie podejmowania decyzji, który należy stosować w przypadku każdego środka w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności. W poniższej sekcji przedstawiono więcej informacji na temat dwóch etapów schematu podejmowania decyzji.

⁽²⁹⁾ Cele pośrednie i końcowe, w tym te odzwierciedlające zgodność z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, podlegają, podobnie jak wszystkie inne cele pośrednie i końcowe, przepisom art. 19a rozporządzenia ustanawiającego RRF („Przepisy dotyczące wypłat, zawieszenia i rozwiązania umów w sprawie wkładów finansowych oraz wsparcia w formie pożyczki”).

⁽³⁰⁾ Motyw 11b rozporządzenia ustanawiającego RRF.

⁽³¹⁾ Na podstawie art. 3 lit. d) rozporządzenia w sprawie systematyki („Kryteria dotyczące zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej”) Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zawierających szczegółowe techniczne kryteria kwalifikacji (kryteria ilościowe lub jakościowe) w celu określenia warunków, na jakich dana działalność gospodarcza może (i) kwalifikować się jako wnosząca istotny wkład w realizację jednego z sześciu celów środowiskowych oraz (ii) spełniać zasadę „nie czyn poważnych szkód” względem pozostałych celów środowiskowych. Dotychczas do konsultacji opublikowano jeden akt delegowany dotyczący łagodzenia zmian klimatu i przystosowania się do nich. Jest on dostępny na stronie: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12302-Climate-change-mitigation-and-adaptation-taxonomy#ISC_WORKFLOW

Schemat podejmowania decyzji

Etap 1: przeanalizowanie sześciu celów środowiskowych celem określenia tych, które wymagają merytorycznej oceny

W pierwszym etapie państwa członkowskie są proszone o wypełnienie części 1 listy kontrolnej (zob. załącznik I), by określić, w przypadku którego z sześciu celów środowiskowych wymagane jest poddanie danego środka merytorycznej ocenie zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. Ta pierwsza odgórna kontrola kwalifikacyjna ułatwi państwom członkowskim analizę, pozwalając im rozróżnić między celami środowiskowymi, w przypadku których do oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” konieczna będzie ocena merytoryczna, a tymi, w przypadku których może wystarczyć uproszczone podejście (zob. sekcja 2.2).

Część 1 listy kontrolnej

Proszę wskazać, w przypadku których poniższych celów środowiskowych do oceny zgodności środka z zasadą „nie czyn poważnych szkód” konieczna jest ocena merytoryczna	Tak	Nie	Uzasadnienie w przypadku, gdy zaznaczono pole „Nie”
Łagodzenie zmian klimatu			
Adaptacja do zmian klimatu			
Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich			
Gospodarka o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling			
Zapobieganie zanieczyszczeniu powietrza, wody lub gleby i jego kontrola			
Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów			

Jeżeli odpowiedź brzmi „nie”, państwa członkowskie proszone są o przedstawienie krótkiego uzasadnienia (w kolumnie po prawej stronie), dlaczego cel środowiskowy nie wymaga merytorycznej oceny zgodności środka z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w oparciu o jeden z następujących przypadków (wskazywany przez państwa członkowskie) (zob. sekcja 2.2):

- środek nie ma żadnego albo nie ma znaczącego przewidywalnego wpływu na cel środowiskowy związanego z bezpośrednimi i pierwotnymi pośrednimi skutkami środka w całym jego cyklu życia, ze względu na swój charakter, i jako taki uznaje się go za zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego celu;
- środek jest monitorowany jako wspierający cel związany ze zmianą klimatu lub cel środowiskowy o współczynniku 100 % i jako taki uznaje się go za zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego celu;
- środek wnosi „istotny wkład” w realizację celu środowiskowego zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systematyki i jako taki uznaje się go za zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego celu.

W odniesieniu do środków zawartych w planie odbudowy i zwiększania odporności, w przypadku których wystarczające byłoby zastosowanie uproszczonego podejścia, wymagane wyjaśnienia (kolumna po prawej stronie) mogą ograniczać się do minimum i – w razie potrzeby – być pogrupowane, co pozwoli państwom członkowskim skoncentrować się na wykazaniu zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” tych środków, w przypadku których wymagana jest merytoryczna analiza możliwych poważnych szkód.

Jeżeli odpowiedź brzmi „tak”, państwa członkowskie proszone są o przejście do etapu 2 listy kontrolnej dotyczącego odpowiednich celów środowiskowych.

Przykłady odnoszące się do tego etapu znajdują się w załączniku IV.

Etap 2: przedstawienie merytorycznej oceny zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w odniesieniu do tych celów środowiskowych, które jej wymagają

W drugim etapie, w przypadku każdego środka zawartego w planie, państwa członkowskie proszone są o wykorzystanie części 2 listy kontrolnej (zob. załącznik I) do przeprowadzenia merytorycznej oceny zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w odniesieniu do celów środowiskowych, w przypadku których w etapie 1 zaznaczono odpowiedź „tak”. Część 2 listy kontrolnej zawiera, dla każdego z sześciu celów, pytania odpowiadające wymogom prawnym oceny zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”. Aby środki mogły zostać uwzględnione w planie, muszą być zgodne z zasadą „nie czyni poważnych szkód”. W związku z tym odpowiedzi na pytania zawarte w części 2 listy kontrolnej muszą brzmieć „nie”, aby wskazać, że nie wyrządza się żadnych poważnych szkód w zakresie realizacji danego celu środowiskowego.

Część 2 listy kontrolnej – Przykład celu środowiskowego „Łagodzenie zmian klimatu”

Pytania	Nie	Uzasadnienie merytoryczne
Łagodzenie zmian klimatu: Czy należy się spodziewać, że środek doprowadzi do znacznych emisji gazów cieplarnianych?		

Państwa członkowskie proszone są o potwierdzenie, że odpowiedź brzmi „nie”, oraz o merytoryczne wyjaśnienie i uzasadnienie swojego rozumowania w kolumnie po prawej stronie, w oparciu o odpowiednie pytania. W przypadku gdy jest to konieczne do uzupełnienia tabeli, państwa członkowskie są również proszone o dostarczenie dalszej analizy lub dokumentów potwierdzających, w sposób ukierunkowany i ograniczony, w celu dalszego uzasadnienia swoich odpowiedzi na pytania z listy.

Jeżeli państwo członkowskie nie może przedstawić wystarczającego uzasadnienia merytorycznego, Komisja może uznać, że dany środek wiąże się z możliwością poważnego zaszkodzenia niektórym z sześciu celów środowiskowych. W takim przypadku Komisja musiałaby przyznać planowi odbudowy i zwiększania odporności rating „C” zgodnie z kryterium określonym w pkt 2.4 załącznika II do rozporządzenia ustanawiającego RRF. Pozostaje to bez uszczerbku dla procesu określonego w art. 16 i 17 rozporządzenia ustanawiającego RRF, a w szczególności dla możliwości dalszej wymiany informacji między państwem członkowskim a Komisją, o której mowa w art. 16 ust. 1.

Przykłady odnoszące się do tego etapu znajdują się w załączniku IV.

W stosownych przypadkach, przedstawiając merytoryczną ocenę zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w kontekście etapu 2, państwa członkowskie mogą poprzeć ją dowodami potwierdzającymi zawartymi w wykazie przedstawionym w załączniku II. Komisja przekazuje ten wykaz, aby ułatwić państwom członkowskim ocenę poszczególnych przypadków w ramach oceny merytorycznej w kontekście części 2 listy kontrolnej. Stosowanie tego wykazu jest fakultatywne, państwa członkowskie mogą natomiast odnosić się do tego wykazu przy określaniu rodzaju dowodów na poparcie swojego rozumowania celem ustalenia, czy dany środek jest zgodny z zasadą „nie czyni poważnych szkód”, przy uzupełnianiu ogólnych pytań zawartych w części 2 listy kontrolnej.

ZAŁĄCZNIK I

Lista kontrolna dotycząca zasady „nie czyn poważnych szkód”

1. Część 1 – Państwa członkowskie powinny przeanalizować sześć celów środowiskowych celem wyłonienia tych, które wymagają merytorycznej oceny. W przypadku każdego środka proszę wskazać, który spośród poniższych celów środowiskowych przewidzianych w art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki wiąże się z koniecznością poddania tego środka merytorycznej ocenie pod kątem zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”:

Proszę wskazać, które spośród wymienionych poniżej celów środowiskowych wiąże się z koniecznością poddania środka merytorycznej ocenie pod kątem zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”	Tak	Nie	Uzasadnienie w przypadku, gdy zaznaczono pole „Nie”
Łagodzenie zmian klimatu			
Adaptacja do zmian klimatu			
Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich			
Gospodarka o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling			
Zapobieganie zanieczyszczeniom powietrza, wody lub gleby i jego kontrola			
Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów			

2. Część 2 – Państwa członkowskie powinny przeprowadzić merytoryczną ocenę pod kątem zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do tych celów środowiskowych, które tego wymagają. W odniesieniu do każdego środka proszę udzielić odpowiedzi na poniższe pytania w przypadku tych celów środowiskowych z części 1, które wymagają merytorycznej oceny:

Pytania	Nie	Uzasadnienie merytoryczne
Łagodzenie zmian klimatu: Czy oczekuje się, że środek doprowadzi do znacznych emisji gazów cieplarnianych?		
Adaptacja do zmian klimatu: Czy oczekuje się, że środek przyczyni się do zwiększenia niekorzystnego wpływu na obecny klimat i przewidywany przyszły klimat, na sam środek lub na ludność bądź na przyrodę lub aktywa?		
Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich: Czy przewiduje się, że środek będzie zagrażał: (i) dobremu stanowi lub, dobremu potencjałowi ekologicznemu jednolitych części wód, w tym wód powierzchniowych i wód gruntowych lub (ii) dobremu stanowi środowiska wód morskich?		
Przejdzie na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i ich recykling: Czy oczekuje się, że środek: (i) prowadzi do znacznego zwiększenia wytwarzania, spalania lub unieszkodliwiania odpadów, z wyjątkiem spalania odpadów niebezpiecznych nienadających się do recyklingu lub		

<p>(ii) doprowadzi do poważnej nieefektywności w zakresie bezpośredniego lub pośredniego korzystania z jakiegokolwiek zasobu naturalnego ⁽¹⁾ na dowolnym etapie jego cyklu życia, która nie zostanie ograniczona do minimum za pomocą odpowiednich środków ⁽²⁾ lub</p> <p>(iii) spowoduje poważne i długoterminowe szkody dla środowiska w kontekście gospodarki o obiegu zamkniętym ⁽³⁾?</p>		
<p><i>Zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola:</i> Czy oczekuje się, że środek doprowadzi do istotnego zwiększenia poziomu emisji zanieczyszczeń ⁽⁴⁾ do powietrza, wody lub gleby?</p>		
<p><i>Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów:</i> Czy przewiduje się, że środek:</p> <p>(i) będzie w znacznym stopniu szkodliwy dla dobrego stanu ⁽⁵⁾ i odporności ekosystemów lub</p> <p>(ii) będzie szkodliwy dla stanu zachowania siedlisk i gatunków, w tym siedlisk i gatunków objętych zakresem zainteresowania Unii?</p>		

⁽¹⁾ Zasoby naturalne obejmują energię, materiały, metale, wodę, biomasę, powietrze i glebę.

⁽²⁾ Nieefektywność można na przykład ograniczyć do minimum poprzez zwiększenie trwałości, możliwości naprawy, możliwości rozbudowy i możliwości ponownego zastosowania produktów lub poprzez znaczne ograniczenie zasobów za sprawą projektu i wyboru materiałów, ułatwienie nowego zastosowania, demontażu i dekonstrukcji, w szczególności celem zmniejszenia wykorzystania materiałów budowlanych i promowania ich ponownego użycia. Oprócz tego przejście na modele biznesowe oparte na zasadzie „produkt jako usługa” oraz łańcuchy wartości o obiegu zamkniętym w celu utrzymania najwyższego poziomu użyteczności i wartości produktów, komponentów i materiałów przez jak najdłuższy czas. Obejmuje to również znaczne ograniczenie zawartości substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach, w tym poprzez zastąpienie ich bezpieczniejszymi substancjami alternatywnymi. Ponadto obejmuje to znaczne ograniczenie odpadów żywnościowych na etapie produkcji, przetwarzania, wytwarzania lub dystrybucji żywności.

⁽³⁾ Więcej informacji na temat celu polegającego na przejściu na gospodarkę w obiegu zamkniętym znajduje się w motywie 27 rozporządzenia w sprawie systematyki.

⁽⁴⁾ Zanieczyszczenie oznacza substancję, wibrację, ciepło, hałas, światło lub inny czynnik zanieczyszczający występujący w powietrzu, wodzie lub glebie, który może być szkodliwy dla zdrowia ludzi lub dla środowiska.

⁽⁵⁾ Zgodnie z art. 2 pkt 16 rozporządzenia w sprawie systematyki „dobry stan” oznacza, w odniesieniu do ekosystemu, że ekosystem jest w dobrym stanie fizycznym, chemicznym i biologicznym lub ma dobrą jakość fizyczną, chemiczną i biologiczną oraz ma zdolność do samoodtwarzania lub samoodnowy oraz w którym skład gatunkowy, struktura ekosystemu i funkcje ekologiczne są niezakłócone”.

ZAŁĄCZNIK II

Dowody potwierdzające merytoryczną ocenę pod kątem zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w kontekście części 2 listy kontrolnej

W stosownych przypadkach przy przeprowadzaniu merytorycznej oceny pod kątem zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do danego środka w kontekście części 2 listy kontrolnej (zob. sekcja 3) państwa członkowskie mogą skorzystać z poniższego (niewyczerpującego) wykazu dowodów potwierdzających. Komisja przekazuje ten wykaz celem ułatwienia indywidualnej oceny dokonywanej przez państwo członkowskie w ramach merytorycznej oceny w kontekście części 2 listy kontrolnej. Mimo że korzystanie z tego wykazu jest fakultatywne, państwa członkowskie mogą się do niego odnieść, aby określić rodzaj dowodu, który może służyć potwierdzeniu ich rozumowania mającego na celu ustalenie, że dany środek jest zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, uzupełniając w ten sposób pytania ogólne zawarte w części 2 listy kontrolnej.

Przekrojowe dowody potwierdzające

- Spełniono wymogi określone w odpowiedniej części przepisów Unii dotyczących środowiska (w szczególności ocen środowiskowych) i udzielono odpowiednich pozwoleń/zezwoleń.
- Środek zawiera elementy wymagające od przedsiębiorstw wdrożenia uznanego systemu zarządzania środowiskowego, takiego jak system ekzarządzania i audytu (lub zgodnego z normą ISO 14001 lub równoważnego), lub wykorzystywania lub produkowania towarów lub usług, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE ⁽¹⁾ lub inne oznakowanie ekologiczne typu I ⁽²⁾.
- Środek dotyczy wdrożenia najlepszych praktyk środowiskowych lub osiągnięcia kryteriów doskonałości określonych w sektorowych dokumentach referencyjnych ⁽³⁾ przyjętych na podstawie art. 46 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1221/2009 w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS).
- W przypadku inwestycji publicznych środek jest zgodny z kryteriami zielonych zamówień publicznych ⁽⁴⁾.
- W przypadku inwestycji infrastrukturalnych inwestycję uodporniono na zmianę klimatu i zmiany środowiskowe.

Łagodzenie zmian klimatu

- W przypadku środka na obszarze nieobjętym wskaźnikami w ramach systemu handlu emisjami środek ten jest kompatybilny z osiągnięciem celu polegającego na zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz z celem polegającym na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r.
- W przypadku środka promującego elektryfikację środek ten jest uzupełniony dowodami wykazującymi, że koszyk energetyczny jest w trakcie dekarbonizacji zgodnie z celami polegającymi na zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. i 2050 r., i towarzyszy mu zwiększona zdolność w zakresie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych.

Adaptacja do zmian klimatu

- Przeprowadzono proporcjonalną ocenę dotyczącą ryzyka zmiany klimatu.
- Jeżeli wartość inwestycji przekracza 10 mln EUR, przeprowadzono lub zaplanowano ocenę wrażliwości na zmiany klimatu i ryzyka zmiany klimatu ⁽⁵⁾ prowadzącą do ustalenia, oceny i wdrożenia odpowiednich środków w zakresie adaptacji.

⁽¹⁾ Program oznakowania ekologicznego UE ustanowiono rozporządzeniem (WE) nr 66/2010. Wykaz grup produktów, w odniesieniu do których ustanowiono kryteria dotyczące oznakowania ekologicznego UE, jest dostępny pod adresem: <https://ec.europa.eu/environment/ecolabel/products-groups-and-criteria.html>.

⁽²⁾ Oznakowania ekologiczne typu I określono w normie ISO 14024:2018.

⁽³⁾ Dostępne pod adresem: https://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/sectoral_reference_documents_en.htm

⁽⁴⁾ Komisja Europejska ustanowiła unijne kryteria zielonych zamówień publicznych w odniesieniu do dużej liczby grup produktów: https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_gpp_criteria_en.htm.

⁽⁵⁾ Państwa członkowskie zachęca się do skorzystania z wytycznych Komisji dotyczących sprawdzania zgodności z zasadami zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do inwestycji w ramach programu InvestEU, w tym wytycznych dotyczących uodporniania infrastruktury na zmianę klimatu na lata 2021–2027. Państwom członkowskim przysługuje jednak prawo do stosowania własnych kryteriów i markerów przy kontroli zrównoważonego charakteru projektów, pod warunkiem że opierają się one na celach klimatycznych UE i znacząco przyczyniają się do osiągnięcia celów klimatycznych i środowiskowych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088.

Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich

- Określono i uregulowano ryzyko degradacji środowiska związane z zachowywaniem jakości wody i unikaniem deficytu wody zgodnie z wymogami przewidzianymi w ramowej dyrektywie wodnej i planie gospodarowania wodami w dorzeczu.
- W przypadku środka związanego ze środowiskiem przybrzeżnym i morskim środek ten w sposób trwały nie wyklucza osiągnięcia dobrego stanu ekologicznego ani nie zagraża osiągnięciu takiego stanu, określonego w dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej, na poziomie danego regionu lub podregionu morskiego lub w wodach morskich innych państw członkowskich.
- Środek nie wpływa w znaczący sposób na (i) odnośne części wód (ani nie uniemożliwia osiągnięcia dobrego stanu lub dobrego potencjału, zgodnie z wymogami ramowej dyrektywy wodnej, przez konkretną część wód, z którą jest on związany, lub przez inne części wód w tym samym dorzeczu) lub (ii) chronione siedliska i gatunki bezpośrednio uzależnione od wody.

Gospodarka o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling

- Środek jest zgodny z właściwymi krajowymi i regionalnymi planem gospodarki odpadami i programem zapobiegania powstawaniu odpadów zgodnie z art. 28 dyrektywy 2008/98/WE zmienionej dyrektywą 2018/851/UE oraz, w stosownych przypadkach, właściwą krajową, regionalną lub lokalną strategią dotyczącą gospodarki o obiegu zamkniętym.
- Środek jest zgodny z zasadami zrównoważonych produktów oraz hierarchią postępowania z odpadami, ze szczególnym uwzględnieniem zapobiegania powstawaniu odpadów.
- Środek zapewnia zasobooszczędność w przypadku głównych wykorzystanych zasobów. Wylimitowano nieefektywność ⁽⁶⁾ w wykorzystaniu zasobów, w tym poprzez zapewnienie, aby produkty, budynki i aktywa były skutecznie wykorzystywane i charakteryzowały się trwałością.
- Środek zapewnia skuteczną i efektywną selektywną zbiórkę odpadów u źródła oraz przesyłanie frakcji posegregowanych u źródła do przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu.

Zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola

- Środek jest zgodny z istniejącymi światowymi, krajowymi, regionalnymi lub lokalnymi planami ograniczenia zanieczyszczeń.
- Środek jest zgodny z właściwymi konkluzjami dotyczącymi najlepszych dostępnych technik (BAT) lub z dokumentami referencyjnymi dotyczącymi najlepszych dostępnych technik (BREF) ⁽⁷⁾ w danym sektorze.
- Wdrożone zostaną rozwiązania alternatywne dla substancji niebezpiecznych ⁽⁸⁾.
- Środek jest zgodny ze zrównoważonym stosowaniem środków ochrony roślin ⁽⁹⁾.
- Środek jest zgodny z najlepszymi praktykami w zakresie zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe ⁽¹⁰⁾.

Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów

- Środek jest zgodny z hierarchią minimalizowania ⁽¹¹⁾ i innymi odpowiednimi wymogami przewidzianymi w dyrektywie siedliskowej i dyrektywie ptasiej.
- Przeprowadzono ocenę oddziaływania na środowisko i wdrożono wnioski z tej oceny.

⁽⁶⁾ Zob. przypis 2 w załączniku I do niniejszych wytycznych.

⁽⁷⁾ Rodzaj dowodów potwierdzających ma zastosowanie do działalności objętych zakresem dyrektywy 2010/75/UE („dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych”). Wykaz dostępnych konkluzji dotyczących BAT i dokumentów BREF jest dostępny pod adresem: <https://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference>.

⁽⁸⁾ Kwestia ta jest związana z zapobieganiem zanieczyszczeniu wynikającemu z działalności przemysłowej i z jego kontrolą. W art. 3 ust. 18 dyrektywy 2010/75/UE („dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych”, „IED”) „substancje stwarzające zagrożenie” zdefiniowano jako: „substancje lub mieszaniny określone w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin”. Dodatkowo art. 58 IED stanowi: „Substancje lub mieszaniny, które z uwagi na swoją zawartość lotnych związków organicznych zaklasyfikowano jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, i którym w związku z tym zostały przypisane lub które powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia H340, H350, H350i, H360D lub H360F, w jak najszerszym zakresie zastępuje się mniej szkodliwymi substancjami lub mieszaninami w możliwie najkrótszym czasie”.

⁽⁹⁾ Jak określono w dyrektywie 2009/128/WE w sprawie zrównoważonego stosowania.

⁽¹⁰⁾ Konkluzje Rady w sprawie dalszych kroków, by UE stała się obszarem najlepszych praktyk w zakresie zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (2019/C 214/01).

⁽¹¹⁾ Zgodnie z wytycznymi metodycznymi dotyczącymi przepisów art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG.

ZAŁĄCZNIK III

Szczególne warunki dotyczące zgodności z celem w zakresie łagodzenia zmian klimatu w myśl zasady „nie czynić poważnych szkód” w ramach RRF w odniesieniu do środków związanych z produkcją energii elektrycznej i ciepła, a także powiązanej infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej, z wykorzystaniem gazu ziemnego

- Wsparcia na rzecz środków związanych z produkcją energii elektrycznej lub ciepła opartą na gazie ziemnym można wyjątkowo udzielać – na podstawie analizy konkretnego przypadku – w państwach członkowskich zmagających się ze znacznymi wyzwaniem przy odchodzeniu od wysokoemisyjnych źródeł energii, pod warunkiem że wsparcie to przyczyni się do osiągnięcia unijnych celów dotyczących obniżenia emisyjności na 2030 r. i 2050 r., oraz jeżeli:
 - środki te są związane z przyszłościową, elastyczną i skuteczną produkcją energii elektrycznej opartą na gazie lub skojarzoną gospodarką energetyczną opartą na gazie, w przypadku których emisje gazów cieplarnianych wynoszą poniżej 250 gCO₂/kWh przez cały ekonomiczny okres eksploatacji zakładu;
 - lub
 - środki te są związane z przyszłościową, elastyczną i skuteczną produkcją energii elektrycznej opartą na gazie lub skojarzoną gospodarką energetyczną opartą na gazie, w przypadku których umożliwiono wykorzystanie odnawialnych i niskoemisyjnych gazów oraz:
 - RRP obejmuje wiarygodne plany lub zobowiązania dotyczące zwiększenia wykorzystania gazów odnawialnych i niskoemisyjnych; oraz
 - środki te prowadzą do jednoczesnego zamknięcia znacznie bardziej wysokoemisyjnej elektrowni lub ciepłowni (np. wykorzystującej węgiel kamienny, węgiel brunatny lub ropę) o co najmniej takiej samej wydajności, skutkującego znaczącym obniżeniem emisji gazów cieplarnianych; oraz
 - w przypadku tych środków państwa członkowskie mogą wykazać, że posiadają wiarygodny plan zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii, umożliwiający zbliżenie się do osiągnięcia ich celu dotyczącego odnawialnych źródeł energii na 2030 r.; oraz
 - w odniesieniu do tych środków RRP zawiera konkretne reformy i inwestycje mające na celu zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii.
- Wsparcia na rzecz środków związanych z zakładami produkcyjnymi opartymi na gazie ziemnym w systemie ciepłowniczym i chłodniczym można wyjątkowo udzielać, jeżeli zakład spełnia wymogi dotyczące „efektywnych systemów ciepłowniczych i chłodniczych” (o których mowa w art. 2 pkt 41 dyrektywy 2012/27/UE) oraz warunki dotyczące produkcji ciepła/energii elektrycznej opartej na gazie ziemnym, które opisano w punktorze pierwszym niniejszego załącznika.
- Wsparcia na rzecz środków związanych z systemami ciepłowniczymi i chłodniczymi, które pozyskują ciepło/chłód z zakładów wykorzystujących gaz ziemny można wyjątkowo udzielać, jeżeli:
 - stanowią one część „efektywnych systemów ciepłowniczych i chłodniczych” (o których mowa w art. 2 pkt 41 dyrektywy 2012/27/UE) pozyskujących ciepło/chłód z istniejących zakładów spełniających warunki dotyczące produkcji ciepła/energii elektrycznej opartej na gazie ziemnym, które opisano w punktorze pierwszym;
 - lub
 - inwestycje w zakład produkujący ciepło/energię elektryczną rozpoczynają się w terminie trzech lat od modernizacji sieci, mają na celu zapewnienie efektywności całego systemu (zgodnie z definicją w art. 2 pkt 41 dyrektywy 2012/27/UE) i spełniają warunki dotyczące produkcji ciepła/energii elektrycznej opartej na gazie ziemnym, które opisano w punktorze pierwszym.
- Wsparcie na rzecz środków związanych z infrastrukturą przesyłu i dystrybucji paliw gazowych jest możliwe, jeżeli w chwili budowy taka infrastruktura umożliwia transport (lub przechowywanie) gazów odnawialnych i niskoemisyjnych.
- Wsparcia na rzecz środków związanych z kotłami i układami ogrzewania (oraz powiązaną infrastrukturą dystrybucyjną) opartymi na gazie ziemnym można wyjątkowo udzielać – na podstawie analizy konkretnego przypadku – jeżeli:
 - środki te są albo zgodne z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1369 ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego (¹), albo instaluje się je w budynkach stanowiących część szerszej zakrojonego programu wspierania efektywności energetycznej lub renowacji budynków, zgodnie z długoterminowymi strategiami renowacji przewidzianymi w dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, co prowadzi do znacznej poprawy charakterystyki energetycznej budynku; oraz

(¹) Art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1369 ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego stanowi, że zachęty te przewidziane przez państwa członkowskie dotyczą najwyższych dwu istotnie licznych klas efektywności energetycznej lub klas wyższych, określonych w tym akcie delegowanym. W przypadku ogrzewaczy pomieszczeń i podgrzewaczy wody produkty wykorzystujące paliwa kopalne zazwyczaj nie należą do tych klas, z ewentualnym wyjątkiem produktów mikrokogeneracyjnych wykorzystujących gaz.

- środki te prowadzą do znacznego zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych; oraz
 - środki te prowadzą do znacznej poprawy środowiska (głównie ze względu na ograniczenie zanieczyszczeń) oraz zdrowia publicznego, w szczególności na obszarach, na których unijne normy jakości powietrza określone w dyrektywie 2008/50/UE są przekroczone lub mogą zostać przekroczone, np. za sprawą wymiany układów ogrzewania i kotłów wykorzystujących węgiel kamienny lub ropę.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Opracowane przykłady przeprowadzenia oceny pod kątem zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”

Niniejszy rozdział zawiera opracowane przykłady hipotetycznych środków oraz elementy ogólne, które mogą stanowić część oceny pod kątem zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”, z wykorzystaniem dwóch etapów z listy kontrolnej opisanej w sekcji 3. Przykłady te przedstawia się bez uszczerbku dla poziomu szczegółowości lub treści wymaganych w opisie środka oraz dla rzeczywistej oceny zasady „nie czyni poważnych szkód” przeprowadzanej w ramach RRP. Ocena zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”, która będzie ostatecznie wymagana, zależy od charakteru i właściwości każdego środka i na potrzeby niniejszego dokumentu nie da się jej wyczerpująco opisać.

Przykład 1: Środki zwiększające efektywność energetyczną w istniejących budynkach, w tym wymiana układów ogrzewania i systemów chłodzenia

Opis środka

Inwestycje w szeroko zakrojony program renowacji budynków pod kątem zwiększenia efektywności energetycznej prowadzące do znacznej poprawy charakterystyki energetycznej budynku, mające na celu renowację istniejącego zasobu nieruchomości mieszkalnych poprzez szereg środków wspierających efektywność energetyczną, w tym izolację, efektywne energetycznie okna, wymianę układów ogrzewania i systemów chłodzenia, dachy zielone oraz instalację urządzeń wytwarzających energię elektryczną ze źródeł odnawialnych (np. słonecznych paneli fotowoltaicznych).

Część 1 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyni poważnych szkód”

Proszę wskazać, które spośród wymienionych poniżej celów środowiskowych wiążą się z koniecznością poddania środka merytorycznej ocenie pod kątem zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”	Tak	Nie	Uzasadnienie w przypadku, gdy zaznaczono pole „Nie”
Łagodzenie zmian klimatu	X		
Adaptacja do zmian klimatu	X		
Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich		X	Działalność wspierana w ramach środka ma nieznaczny przewidywalny wpływ na ten cel środowiskowy, biorąc pod uwagę zarówno jego bezpośrednie, jak i najistotniejsze pośrednie skutki w całym cyklu życia. Nie zidentyfikowano żadnego ryzyka degradacji środowiska związanego z zachowaniem jakości wody i deficytem wody, ponieważ nie instaluje się żadnej armatury ani żadnych urządzeń zużywających wodę.
Gospodarka o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling	X		
Zapobieganie zanieczyszczeniom powietrza, wody lub gleby i jego kontrola	X		
Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów		X	Działalność wspierana w ramach środka ma nieznaczny przewidywalny wpływ na ten cel środowiskowy, biorąc pod uwagę zarówno jego bezpośrednie, jak i najistotniejsze pośrednie skutki w całym cyklu życia. Program renowacji budynków nie dotyczy budynków znajdujących się na obszarach wrażliwych pod względem różnorodności biologicznej lub w ich pobliżu (w tym w sieci obszarów chronionych Natura 2000, w miejscach światowego dziedzictwa UNESCO i na obszarach o zasadniczym znaczeniu dla różnorodności biologicznej, jak również innych obszarów chronionych).

Część 2 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyni poważnych szkód”

Pytania	Nie	Uzasadnienie merytoryczne
Łagodzenie zmian klimatu: Czy oczekuje się, że środek doprowadzi do znacznych emisji gazów cieplarnianych?	X	Środek kwalifikuje się do objęcia go obszarem interwencji 025 w załączniku do rozporządzenia w sprawie RRF ze współczynnikiem zmiany klimatu na poziomie 40 %.

		<p>Nie oczekuje się, aby środek doprowadził do znacznych emisji gazów cieplarnianych, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Budynek nie jest przeznaczony do wydobywania, przechowywania, transportu ani wytwarzania paliw kopalnych. — program renowacji może potencjalnie zmniejszyć zużycie energii, zwiększyć efektywność energetyczną, prowadząc do znacznej poprawy charakterystyki energetycznej przedmiotowych budynków, oraz znacznie ograniczyć emisje gazów cieplarnianych (zob. specyfikacje środka na stronie X RRP oraz specyfikacje w następnym punkcie poniżej). W związku z tym przyczyni się on do osiągnięcia krajowego celu w zakresie zwiększenia efektywności energetycznej w skali roku, określonego zgodnie z dyrektywą w sprawie efektywności energetycznej (2012/27/UE) i ustalonym na poziomie krajowym wkładem w wykonanie porozumienia klimatycznego z Paryża; — środek ten doprowadzi do znacznego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, tj. szacunkowo XX kt emisji gazów cieplarnianych rocznie, co odpowiada X % krajowych emisji gazów cieplarnianych z sektora mieszkaniowego (zob. analiza na stronie X w RRP); — program renowacji obejmie między innymi wymianę układów grzewczych opartych na węglu kamiennym/ropie na gazowe kotły kondensacyjne: <ul style="list-style-type: none"> — kotły te odpowiadają klasie A, która plasuje się niżej niż dwie najwyższe, charakteryzujące się dużą liczebnością klasy efektywności energetycznej w tym państwie członkowskim. Rozważano mniej emisyjne i bardziej efektywne rozwiązania alternatywne (zwłaszcza pompy ciepła klasy A++ i A+), lecz ze względu na architekturę budynków objętych programem nie można zainstalować zwykłych pomp ciepła, a gazowe kotły kondensacyjne klasy A są najbardziej wydajnym spośród technologicznie wykonalnych rozwiązań alternatywnych; — ponadto inwestycje w gazowe kotły kondensacyjne stanowią część szerszej zakrojonej programu renowacji budynków pod kątem zwiększenia efektywności energetycznej, zgodnie z długoterminowymi strategiami renowacji przewidzianymi w dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, i prowadzą do znacznej poprawy charakterystyki energetycznej budynku; — Oprócz instalacji tych kotłów środek obejmuje także instalację słonecznych paneli fotowoltaicznych w ramach wspomnianych renowacji budynków; — aby nie utrudniać wprowadzania alternatywnych rozwiązań niskoemisyjnych, w szczególności pomp ciepła, w całym państwie członkowskim, reforma X tego komponentu (zob. strona Y RRP) doprowadzi do przeglądu względnych cen paliw.
<p><i>Adaptacja do zmian klimatu. Czy oczekuje się, że środek przyczyni się do zwiększenia niekorzystnego wpływu na obecny klimat i przewidywany przyszły klimat, na sam środek lub na ludność bądź na przyrodę lub aktywa?</i></p>	X	<p>W ramach analizy narażenia obejmującej obecny i przyszły klimat przeprowadzono ocenę fizycznych zagrożeń klimatycznych, które mogłyby być istotne dla tego środka, i stwierdzono, że budynki w strefie klimatycznej objętej środkiem będą narażone na fale upałów. W ramach środka operatorów zobowiązano do zapewnienia, aby systemy techniczne budynków poddawanych renowacji były zoptymalizowane, aby zagwarantować ich mieszkańcom komfort cieplny nawet przy ekstremalnych temperaturach. Brak więc dowodów na to, że bezpośrednie i najistotniejsze pośrednie skutki środka wywierają istotnie niekorzystny wpływ na ten cel środowiskowy w perspektywie całego jego cyklu życia.</p>
<p><i>Przejsie na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i ich recykling: Czy oczekuje się, że środek:</i></p> <p>(i) prowadzi do znacznego zwiększenia wytwarzania, spalania lub unieszkodliwiania odpadów, z wyjątkiem spalania odpadów niebezpiecznych nienadających się do recyklingu lub</p>	X	<p>W ramach środka operatorów odpowiedzialnych za renowację budynków zobowiązano do zapewnienia, aby co najmniej 70 % (wagowo) innych niż niebezpieczne odpadów z budowy i rozbiórki (poza naturalnie występującymi materiałami, o których mowa w kategorii 17 05 04 w europejskim wykazie odpadów ustanowionym decyzją 2000/532/WE) powstałych na placu budowy nadawało się do ponownego użycia, recyklingu i poddania innej metodzie odzysku materiałów, uwzględniając operacje wypełniania wyrobisk przy wykorzystaniu odpadów zamiast innych materiałów zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami oraz unijnym protokołem w sprawie gospodarowania odpadami z budowy i rozbiórki.</p>

<p>(ii) doprowadzi do poważnej nieefektywności w zakresie bezpośredniego lub pośredniego korzystania z jakiegokolwiek zasobu naturalnego na dowolnym etapie jego cyklu życia, która nie zostanie ograniczona do minimum za pomocą odpowiednich środków, lub</p> <p>(iii) spowoduje poważne i długoterminowe szkody dla środowiska w kontekście gospodarki o obiegu zamkniętym?</p>		<p>Środek obejmuje specyfikacje techniczne dla urządzeń do produkcji energii ze źródeł odnawialnych, które można instalować, dotyczące ich trwałości, możliwości naprawy i zdolności do recyklingu, jak określono na stronie X RRP. W szczególności operatorzy ograniczą wytwarzanie odpadów w ramach procesów powiązanych z budową i rozbiórką zgodnie z unijnym protokołem w sprawie gospodarowania odpadami z budowy i rozbiórki. Projekty budynków i techniki budowlane będą wspierać obieg zamknięty, a w szczególności wykazywać, w odniesieniu do normy ISO 20887 lub innych norm dotyczących oceny możliwości demontażu lub przystosowalności budynków, że zaprojektowano je z myślą o większej zasobooszczędności, przystosowalności, elastyczności i możliwości demontażu w celu umożliwienia ponownego użycia i recyklingu.</p>
<p>Zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola: Czy oczekuje się, że środek doprowadzi do istotnego zwiększenia poziomu emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody lub gleby?</p>	<p>X</p>	<p>Nie oczekuje się, że środek doprowadzi do istotnego zwiększenia poziomu emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody lub gleby, z uwagi na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — W szczególności wymiana olejowych systemów grzewczych doprowadzi do znacznego ograniczenia emisji do powietrza, a w konsekwencji do poprawy zdrowia publicznego na obszarze, na którym normy jakości powietrza UE określone w dyrektywie 2008/50/UE są przekroczone lub mogą zostać przekroczone. — Jak opisano w uzasadnieniu celu w zakresie łagodzenia zmian klimatu, rozważano rozwiązania, które miałyby mniejszy wpływ, ale nie są one technologicznie wykonalne w kontekście tego programu. Ponadto przewidywany średni okres użytkowania kotłów, które mają zostać zainstalowane, wynosi 12 lat. — Operatorzy przeprowadzający renowację są zobowiązani do zapewnienia, aby elementy budynków i materiały użyte do renowacji budynków nie zawierały azbestu ani substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie określonych na podstawie wykazu substancji podlegających procedurze udzielania zezwoleń zawartego w załączniku XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. — Operatorzy przeprowadzający renowację są zobowiązani do zapewnienia, aby elementy budynków i materiały użyte do renowacji budynków, z którymi mogą mieć kontakt użytkownicy, emitowały mniej niż 0,06 mg formaldehydu na m³ materiału lub elementu oraz mniej niż 0,001 mg rakotwórczych lotnych związków organicznych kategorii 1A i 1B na m³ materiału lub elementu, w badaniu przeprowadzonym zgodnie z CEN/TS 16516 i ISO 16000-3 lub innymi porównywalnymi znormalizowanymi warunkami badania i metodą oznaczania. — Zostaną wprowadzone środki służące zmniejszeniu emisji hałasu, pyłu i zanieczyszczeń podczas prac remontowych, jak opisano na stronie X RRP.

Przykład 2: Gospodarowanie odpadami (przetwarzanie odpadów z budowy i rozbiórki)*Opis środka*

Środek ten jest inwestycją mającą na celu wsparcie budowy zakładów recyklingu odpadów z budowy i rozbiórki. Dokładniej rzecz ujmując, zakłady te sortują i przetwarzają selektywnie zebrane strumienie odpadów innych niż niebezpieczne i stałe, w tym z komponentu renowacji budynków w ramach RRP. Zakłady te prowadzą recykling odpadów innych niż niebezpieczne i stałych na surowce wtórne, wykorzystując proces mechanicznego przetwarzania. Celem środka jest przekształcenie ponad 50 % (wagowo) przetworzonych, selektywnie zebranych odpadów innych niż niebezpieczne i stałe w surowce wtórne, które nadają się do zastąpienia pierwotnych materiałów budowlanych.

Część 1 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyni poważnych szkód”

Proszę wskazać, które spośród wymienionych poniżej celów środowiskowych wiążą się z koniecznością poddania środka merytorycznej ocenie pod kątem zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”	Tak	Nie	Uzasadnienie w przypadku, gdy zaznaczono pole „Nie”
Łagodzenie zmian klimatu		X	Środek kwalifikuje się do objęcia go obszarem interwencji 045bis w załączniku do rozporządzenia w sprawie RRF ze współczynnikiem zmiany klimatu na poziomie 100 %, ponieważ specyfikacje techniczne wsparcia dla zakładów recyklingu są uzależnione od osiągnięcia współczynnika konwersji na poziomie 50 %. Cel środka i charakter tego obszaru interwencji bezpośrednio przyczyniają się do realizacji celu w zakresie łagodzenia zmian klimatu.
Adaptacja do zmian klimatu	X		
Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich		X	Działalność wspierana w ramach środka ma nieznaczny przewidywalny wpływ na ten cel środowiskowy, biorąc pod uwagę zarówno jego bezpośrednie, jak i najistotniejsze pośrednie skutki w całym cyklu życia. Nie zidentyfikowano żadnego ryzyka degradacji środowiska związanego z zachowaniem jakości wody i deficytem wody. Zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE na etapie kontroli podlegania ocenie oddziaływania na środowisko (OOS) stwierdzono, że nie oczekuje się znaczących skutków. Miejsca, w których będą składowane odpady z budowy i rozbiórki w oczekiwaniu na przetworzenie, będą musiały być przykryte, a przenikaniem wody w głąb gleby na miejscu będzie się zarządzać, aby uniknąć sytuacji, w której w przypadku deszczu zanieczyszczenia z przetworzonych odpadów mogą zostać spłukane do lokalnej warstwy wodonośnej.
Gospodarka o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling		X	Środek kwalifikuje się do objęcia go obszarem interwencji 045bis w załączniku do rozporządzenia w sprawie RRF ze współczynnikiem środowiskowym na poziomie 100 %, ponieważ specyfikacje techniczne wsparcia dla zakładów recyklingu są uzależnione od osiągnięcia współczynnika konwersji na poziomie 50 %. Cel środka i charakter tego obszaru interwencji bezpośrednio przyczyniają się do realizacji celu polegającego na przejściu na gospodarkę w obiegu zamkniętym. Środek jest zgodny z [krajowym/regionalnym/lokalnym] planem gospodarki odpadami.
Zapobieganie zanieczyszczeniom powietrza, wody lub gleby i jego kontrola		X	Działalność wspierana w ramach środka ma nieznaczny przewidywalny wpływ na ten cel środowiskowy, biorąc pod uwagę zarówno jego bezpośrednie, jak i najistotniejsze pośrednie skutki w perspektywie całego cyklu życia. Zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE na etapie kontroli podlegania ocenie oddziaływania na środowisko (OOS) stwierdzono, że nie oczekuje się znaczących skutków na podstawie środków wprowadzonych w celu zmniejszenia emisji hałasu, pyłu i zanieczyszczeń w trakcie budowy i eksploatacji zakładu recyklingu (sortowanie i unieszkodliwianie

			odpadów). Zakłady wspierane w ramach środka stosują najlepsze dostępne techniki opisane w dokumencie referencyjnym dotyczącym najlepszych dostępnych technik (BREF) przetwarzania odpadów. Środki wprowadzone w celu zmniejszenia emisji hałasu, pyłu i zanieczyszczeń podczas robót budowlanych opisano na stronie X RRP.
Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów		X	Działalność wspierana w ramach środka ma nieznaczny przewidywalny wpływ na ten cel środowiskowy, biorąc pod uwagę zarówno jego bezpośrednie, jak i najistotniejsze pośrednie skutki w perspektywie całego cyklu życia. Operacja nie jest prowadzona na obszarach wrażliwych pod względem różnorodności biologicznej ani w ich pobliżu (w tym sieci obszarów chronionych Natura 2000, miejsc światowego dziedzictwa UNESCO i obszarów o zasadniczym znaczeniu dla różnorodności biologicznej, jak również innych obszarów chronionych). Zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE i dyrektywą 92/43/EWG na etapie kontroli podlegania ocenie oddziaływania na środowisko (OOS) stwierdzono, że nie oczekuje się znaczących skutków.

Część 2 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyni poważnych szkód”

Pytania	Nie	Uzasadnienie merytoryczne
<i>Adaptacja do zmian klimatu:</i> Czy oczekuje się, że środek przyczyni się do zwiększenia niekorzystnego wpływu na obecny klimat i przewidywany przyszły klimat, na sam środek lub na ludność bądź na przyrodę lub aktywa?	X	Ponieważ środek dotyczy dwóch zakładów budowanych w pobliżu obszarów zagrożonych powodzią, a oczekiwany okres użytkowania zakładów przekracza 10 lat, przeprowadzono rzetelną ocenę dotyczącą ryzyka zmiany klimatu i ocenę wrażliwości na zmiany klimatu, opierając się na najnowocześniejszych prognozach klimatycznych o wysokiej rozdzielczości obejmujących szereg przyszłych scenariuszy zgodnie z przewidywanym okresem użytkowania zakładów. Wyniki tej oceny zostały wzięte pod uwagę przy opracowywaniu środka (zob. strona X w RRP). Ponadto w ramach środka na operatorów nałożono obowiązek opracowania planu wdrażania rozwiązań w zakresie adaptacji służących ograniczeniu materialnych, fizycznych zagrożeń klimatycznych dla zakładów recyklingu (zob. strona X w RRP). Obowiązek ten obejmuje również wymóg, zgodnie z którym rozwiązania w zakresie adaptacji nie mogą wywierać niekorzystnego wpływu na działalność w zakresie adaptacji ani na poziom odporności na fizyczne zagrożenia klimatyczne innych osób, przyrody, aktywów oraz innej działalności gospodarczej i muszą być spójne z działaniami w zakresie adaptacji podejmowanymi na szczeblu lokalnym, sektorowym, regionalnym lub krajowym.

Przykład 3: Spalarnia odpadów (przykład braku zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”)

Opis środka

Środek ten jest inwestycją mającą na celu wsparcie budowy nowych spalarni odpadów mających zwiększyć istniejące zdolności w kraju. Celem środka jest zmniejszenie składowania stałych odpadów komunalnych innych niż niebezpieczne oraz wytwarzanie energii poprzez spalanie odpadów (przetwarzanie odpadów w energię).

Część 1 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyni poważnych szkód”

Proszę wskazać, które spośród wymienionych poniżej celów środowiskowych wiążą się z koniecznością poddania środka merytorycznej ocenie pod kątem zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”	Tak	Nie	Uzasadnienie w przypadku, gdy zaznaczono pole „Nie”
Łagodzenie zmian klimatu	X		

Adaptacja do zmian klimatu	X		
Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich		X	W tym konkretnym przypadku działalność wspierana w ramach środka ma nieznaczny przewidywalny wpływ na ten cel środowiskowy, biorąc pod uwagę zarówno jego bezpośrednie, jak i najistotniejsze pośrednie skutki w perspektywie całego cyklu życia. Istnieją dowody wskazujące na to, że środek nie doprowadzi do ryzyka degradacji środowiska związanego z zachowaniem jakości wody i deficytem wody zgodnie z ramową dyrektywą wodną (2000/60/WE). Zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE na etapie kontroli podlegania ocenie oddziaływania na środowisko (OOŚ) stwierdzono, że nie oczekuje się znaczących skutków.
Gospodarka o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling	X		
Zapobieganie zanieczyszczeniom powietrza, wody lub gleby i jego kontrola	X		
Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów	X		

Część 2 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyni poważnych szkód”

Pytania	Nie	Uzasadnienie merytoryczne
Łagodzenie zmian klimatu: Czy oczekuje się, że środek doprowadzi do znacznych emisji gazów cieplarnianych?	X	Zakłady wspierane w ramach środka zmierzają do zminimalizowania emisji CO ₂ pochodzenia kopalnego. Zapewniono to przez spalanie wyłącznie biomasy (a nie materiału kopalnego). Znajduje to uzasadnienie (zob. strona X w RRP) w odnośnych celach powiązanych z komponentem Y i zostało w tych celach uwzględnione. W każdym zakładzie istnieje plan monitorowania ucieczki emisji gazów cieplarnianych, w szczególności ze składowanych odpadów, które mają zostać przetworzone, co znajduje odzwierciedlenie w strukturze środka na stronie X w RRP.
Adaptacja do zmian klimatu: Czy oczekuje się, że środek przyczyni się do zwiększenia niekorzystnego wpływu na obecny klimat i przewidywany przyszły klimat, na sam środek lub na ludność bądź na przyrodę lub aktywa?	X	Ponieważ wspomniane trzy spalarnie odpadów, które mają być wspierane w ramach środka, znajdują się na obszarach narażonych na występowanie osuwisk, a oczekiwany okres użytkowania obiektów wynosi 25–30 lat, przeprowadzono rzetelną ocenę dotyczącą ryzyka zmiany klimatu i ocenę wrażliwości na zmiany klimatu, opierając się na najnowocześniejszych prognozach klimatycznych o wysokiej rozdzielczości obejmujących szereg przyszłych scenariuszy zgodnie z przewidywanym okresem użytkowania obiektów. Wyniki tej oceny zostały wzięte pod uwagę przy opracowywaniu środka (zob. strona X w RRP). Ponadto w ramach środka na operatorów nałożono obowiązek opracowania planu wdrażania rozwiązań w zakresie adaptacji służących ograniczeniu materialnych, fizycznych zagrożeń klimatycznych dla spalarni odpadów (zob. strona X w RRP). Obowiązek ten obejmuje również wymóg, zgodnie z którym rozwiązania w zakresie adaptacji nie mogą wywierać niekorzystnego wpływu na działalność w zakresie adaptacji ani na poziom odporności na fizyczne zagrożenia klimatyczne innych osób, przyrody, aktywów oraz innej działalności gospodarczej i muszą być spójne z działaniami w zakresie adaptacji podejmowanymi na szczeblu lokalnym, sektorowym, regionalnym lub krajowym.

<p>Przejsie na gospodarke o obiegu zamknietym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadow i ich recykling: Czy oczekuje sie, ze srodek:</p> <p>(i) prowadzi do znacznego wzrostenia wytwarzania, spalania lub unieszkodliwiania odpadow, z wyjatkiem spalania odpadow niebezpiecznych nienadajacych sie do recyklingu lub</p> <p>(ii) doprowadzi do powaznej nieefektywnosci w zakresie bezposredniego lub posredniego korzystania z jakiegokolwiek zasobu naturalnego na dowolnym etapie jego cyklu zycia, ktora nie zostanie ograniczona do minimum za pomoca odpowiednich srodkow, lub</p> <p>(iii) spowoduje powazne i dlugoterminowe szkody dla srodowiska w kontekscie gospodarki o obiegu zamknietym?</p>	<p>Przyklad braku zgodnosci z zasada „nie czyni powaznych szkod”</p>	<p>Chociaz celem tego srodka jest wycofanie, miedzy innymi, palnych odpadow nienadajacych sie do recyklingu ze skladowisk, Komisja prawdopodobnie uznalaby, ze srodek ten spowoduje znacznie wzrostenie lub „doprowadzi do znacznego wzrostenia wytwarzania, spalania lub unieszkodliwiania odpadow, z wyjatkiem spalania odpadow niebezpiecznych nienadajacych sie do recyklingu” z nastepujacych powodow.</p> <p>Budowa nowych spalarni odpadow w celu wzrostenia obecnej zdolnosci spalania w kraju prowadzi do znacznego wzrostenia spalania odpadow, ktore nie naleza do kategorii odpadow niebezpiecznych nienadajacych sie do recyklingu. W zwiazku z tym stanowi bezposrednie naruszenie art. 17 ust. 1 lit. d) ppkt (ii) („Powazne szkody dla celow srodowiskowych”) rozporzadzenia w sprawie systematyki.</p> <p>Srodek ten utrudnia rozwój i wdrazanie dostepnych rozwiazan alternatywnych o niewielkim wplywie na srodowisko, ktore charakteryzuja sie wyzszymi poziomami efektywnosci srodowiskowej (np. ponowne uzycie, recykling), i moze prowadzic do uzaleznienia od zasobow o duzym oddziazywaniu na srodowisko, biorac pod uwage ich okres uzytkowania i zdolnosci. Jako surowiec moga byc wykorzystywane znaczne ilosci odpadow innych niz niebezpieczne (zarowno nadajacych sie, jak i nienadajacych sie do recyklingu), utrudniajac tym samym, jesli chodzi o odpady nadajace sie do recyklingu, przetwarzanie znajdujace sie wyzej w hierarchii postepowania z odpadami, w tym recykling. Zagroziloby to osiagnieciu celow w zakresie recyklingu na poziomie krajowym/regionalnym oraz realizacji krajowego/regionalnego/lokalnego planu gospodarki odpadami przyjetego zgodnie ze zmieniona dyrektywa ramowa w sprawie odpadow.</p>
<p>Zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola: Czy oczekuje sie, ze srodek doprowadzi do istotnego wzrostenia poziomu emisji zanieczyszczen do powietrza, wody lub gleby?</p>	<p>X</p>	<p>W ramach srodka wymaga sie, aby wspierane obiekty stosowaly najlepsze dostepne techniki okreslone w konkluzjach dotyczacych BAT w odniesieniu do spalania odpadow (decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2010). Zapewniono to dzieki strukturze srodka (zob. strona X w RRP).</p> <p>Obiekty wspierane w ramach tego dzialania uzyskaly odpowiednia decyzje o srodowiskowych uwarunkowaniach i obejmuja lagodzenie i monitorowanie wplywu na srodowisko, na podstawie srodkow wprowadzonych w celu zmniejszenia i kontroli poziomu emisji halasu, pylu i innych zanieczyszczen podczas budowy, prac konserwacyjnych i eksploatacji (zob. strona X w RRP).</p>
<p>Ochrona i odbudowa bioroznorodnosci i ekosystemow: Czy przewiduje sie, ze srodek:</p> <p>(i) bedzie w znacznym stopniu szkodliwy dla dobrego stanu i odpornosci ekosystemow lub</p> <p>(ii) bedzie szkodliwy dla stanu zachowania siedlisk i gatunkow, w tym siedlisk i gatunkow objetych zakresem zainteresowania Unii?</p>	<p>X</p>	<p>Ocene oddziaływania na srodowisko (OOS) lub kontrole podlegania OOS przeprowadzono zgodnie z dyrektywa 2011/92/UE, a wymagane srodki lagodzace sluzace ochronie srodowiska wdrozono/zostana wdrozone i odzwierciedlono w celach posrednich i koncowych srodka X w komponencie Y (zob. strona X w RRP).</p> <p>Spalarnie nie beda zlokalizowane na obszarach wzraliwych pod wzgledem roznorodnosci biologicznej lub w ich poblizu (w tym sieci obszarow chronionych Natura 2000, miejsc swiatowego dziedzictwa UNESCO i obszarow o zasadniczym znaczeniu dla roznorodnosci biologicznej, jak rowniez innych obszarow chronionych).</p>

Przykład 4: Infrastruktura transportowa (drogi)*Opis środka*

Środek ten obejmowałby inwestycje w ramach dwóch podśrodków:

- budowa stanowiącej część sieci bazowej nowej autostrady, której celem jest (i) lepsze połączenie regionu oddalonego państwa członkowskiego z resztą kraju oraz (ii) poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- budowa punktów ładowania pojazdów elektrycznych (jeden punkt ładowania na dziesięć pojazdów) i punktów tankowania wodoru (jeden punkt tankowania na X km) wzdłuż nowej autostrady.

Część 1 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyni poważnych szkód”

Proszę wskazać, które spośród wymienionych poniżej celów środowiskowych wiążą się z koniecznością poddania środka merytorycznej ocenie pod kątem zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”		Tak	Nie	Uzasadnienie w przypadku, gdy zaznaczono pole „Nie”
Łagodzenie zmian klimatu	Budowa nowej autostrady	X		
	Budowa infrastruktury ładowania pojazdów elektrycznych i tankowania		X	Ten podśrodek kwalifikuje się do objęcia go obszarem interwencji 077 w załączniku do rozporządzenia w sprawie RRF ze współczynnikiem zmiany klimatu na poziomie 100 %. Ponadto infrastruktura ładowania pojazdów elektrycznych i tankowania wodoru (która będzie oparta na zielonym wodorze produkowanym przez elektrolizery) promuje elektryfikację i jako taka może być uważana za inwestycję niezbędną do umożliwienia transformacji w kierunku efektywnej gospodarki neutralnej dla klimatu. Uzasadnienie i dowody na zwiększenie zdolności w zakresie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych na poziomie krajowym przedstawiono w komponencie X, strony Y-Z RRP.
Adaptacja do zmian klimatu		X		
Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich		X		
Gospodarka o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling		X		
Zapobieganie zanieczyszczeniom powietrza, wody lub gleby i jego kontrola		X		
Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów		X		

Część 2 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyni poważnych szkód”

Pytania	Nie	Uzasadnienie merytoryczne
Łagodzenie zmian klimatu: Czy oczekuje się, że środek doprowadzi do znacznych emisji gazów cieplarnianych?	X	(Tylko w odniesieniu do podśrodka dotyczącego budowy nowej autostrady)

		<p>Nie oczekuje się, aby środek doprowadził do znacznych emisji gazów cieplarnianych, ponieważ nowa autostrada stanowi jeden z elementów kompleksowego planu w zakresie transportu (!), którego celem jest dekarbonizacja transportu zgodnie z celami klimatycznymi na 2030 r. i 2050 r. Wynika to w szczególności z następujących środków wspierających:</p> <ul style="list-style-type: none"> — powiązanie inwestycji drogowych z infrastrukturą ładowania pojazdów elektrycznych i infrastrukturą tankowania wodoru; — reforma X (strony Y–Z) przedmiotowego komponentu wprowadzająca system opłat drogowych z tytułu użytkowania tych i innych dróg; — reforma Y (strony Y–Z) przedmiotowego komponentu zwiększająca opodatkowanie paliw konwencjonalnych; — reforma Z (strony Y–Z) przedmiotowego komponentu wprowadzająca zachęty do zakupu pojazdów bezemisyjnych — oraz środki XX i XY (strony Y–Z) w ramach przedmiotowego komponentu wspierające przesunięcie międzygałęziowe na rzecz kolei lub śródlądowych dróg wodnych.
<p><i>Adaptacja do zmian klimatu: Czy oczekuje się, że środek przyczyni się do zwiększenia niekorzystnego wpływu na obecny klimat i przewidywany przyszły klimat, na sam środek lub na ludność bądź na przyrodę lub aktywa?</i></p>	X	<p>Ponieważ środek dotyczy budowy drogi i powiązanej infrastruktury ładowania pojazdów elektrycznych i tankowania na obszarze podatnym na stres termiczny i wahania temperatury, a oczekiwany okres użytkowania aktywów przekracza 10 lat, przeprowadzono ocenę dotyczącą ryzyka zmiany klimatu i ocenę wrażliwości na zmiany klimatu, opierając się na prognozach klimatycznych obejmujących szereg przyszłych scenariuszy zgodnie z przewidywanym okresem użytkowania obiektów. Przeprowadzono w szczególności analizę zagrożenia powodziowego i zidentyfikowano dwa segmenty, w przypadku których konieczne będzie wdrożenie określonego rozwiązania w zakresie adaptacji. Szczególną uwagę zwrócono na wrażliwe elementy, takie jak mosty i tunele. Wyniki tej oceny zostały wzięte pod uwagę przy opracowywaniu środka (zob. strona X w RRP).</p> <p>Ponadto w ramach środka na operatorów nałożono obowiązek opracowania planu wdrażania rozwiązań w zakresie adaptacji służących ograniczeniu materialnych, fizycznych zagrożeń klimatycznych dla dróg i powiązanej z nimi infrastruktury ładowania pojazdów elektrycznych i tankowania (zob. strona X w RRP). Obowiązek ten obejmuje również wymóg, zgodnie z którym rozwiązania w zakresie adaptacji nie mogą wywierać niekorzystnego wpływu na działalność w zakresie adaptacji ani na poziom odporności na fizyczne zagrożenia klimatyczne innych osób, przyrody, aktywów oraz innej działalności gospodarczej i muszą być spójne z działaniami w zakresie adaptacji podejmowanymi na szczeblu lokalnym, sektorowym, regionalnym lub krajowym.</p>
<p><i>Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich: Czy przewiduje się, że środek będzie zagrażał:</i></p> <p>(i) dobremu stanowi lub dobremu potencjałowi ekologicznemu jednolitych części wód, w tym wód powierzchniowych i wód gruntowych lub</p> <p>(ii) dobremu stanowi środowiska wód morskich?</p>	X	<p>W kwestii budowy drogi i instalacji powiązanej z nią infrastruktury ładowania pojazdów elektrycznych i tankowania przeprowadzono ocenę oddziaływania na środowisko (OOŚ) zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE. W celu ochrony środowiska zostaną podjęte wymagane działania służące łagodzeniu zmiany klimatu, co znajduje odzwierciedlenie w strukturze środka (zob. strona X w RRP). W OOŚ przedstawiono wyniki oceny wpływu na stan wód przeprowadzonej zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE oraz zidentyfikowano czynniki ryzyka, do których odniesiono się przy opracowywaniu środka (zob. strona X w RRP).</p> <p>Stwierdzono i wyeliminowano ryzyko degradacji środowiska związane z zachowaniem jakości wody i unikaniem deficytu wody zgodnie z wymogami określonymi w dyrektywie 2000/60/WE (ramowa dyrektywa wodna) i z planem gospodarowania wodami w dorzeczu opracowanym z myślą o ewentualnie zagrożonej części wody lub zagrożonych częściach wody w porozumieniu z odnośnymi zainteresowanymi podmiotami (zob. strona X w RRP)</p>

<p>Przejsie na gospodarke o obiegu zamknietym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadow i ich recykling: Czy oczekuje sie, ze srodek:</p> <p>(i) doprowadzi do znacznego wzrokszenia wytwarzania, spalania lub unieszkodliwiania odpadow, z wyjatkiem spalania odpadow niebezpiecznych nienadajacych sie do recyklingu lub</p> <p>(ii) doprowadzi do powaznej nieefektywnosci w zakresie bezposredniego lub posredniego korzystania z jakiegokolwiek zasobu naturalnego na dowolnym etapie jego cyklu zycia, ktora nie zostanie ograniczona do minimum za pomoca odpowiednich srodkow, lub</p> <p>(iii) spowoduje powazne i dlugoterminowe szkody dla srodowiska w kontekscie gospodarki o obiegu zamknietym?</p>	X	<p>W ramach srodka operatorow odpowiedzialnych za budowe drogi zobowiazano do zapewnienia, aby co najmniej 70 % (wagowo) innych niz niebezpieczne odpadow z budowy i rozbiorki powstalych w trakcie budowy drogi i powiazanej infrastruktury ladowania pojazdow elektrycznych i tankowania (poza naturalnie wystepujacymi materialami zdefiniowanymi w kategorii 17 05 04 w europejskim wykazie odpadow ustanowionym decyzja Komisji 2000/532/WE) powstalych na placu budowy nadawalo sie do ponownego uzycia, recyklingu i poddania innej metodzie odzysku materialow, uwzgledniajac operacje wypeelniania wyrobisk przy wykorzystaniu odpadow zamiast innych materialow zgodnie z hierarchia postepowania z odpadami oraz unijnym protokolem w sprawie gospodarowania odpadami z budowy i rozbiorki.</p> <p>Operatorzy ogranicza wytwarzanie odpadow w trakcie budowy, zgodnie z unijnym protokolem w sprawie gospodarowania odpadami z budowy i rozbiorki, a takze biorac pod uwage najlepsze dostepne techniki, oraz usprawnia proces ponownego uzywania materialow i poddawania ich wysokiej jakosci recyklingowi dzieki ich selektywnemu usuwaniu za pomoca dostepnych systemow sortowania odpadow z budowy.</p>
<p>Zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola: Czy oczekuje sie, ze srodek doprowadzi do istotnego wzrokszenia poziomu emisji zanieczyszczen do powietrza, wody lub gleby?</p>	X	<p>Nie oczekuje sie, aby srodek doprowadzil do istotnego wzrokszenia poziomu emisji zanieczyszczen do powietrza, poniewaz stanowi jeden z elementow kompleksowego planu transportu i jest zgodny z krajowym programem ograniczania zanieczyszczenia powietrza. Wynika to w szczegolnosci z nastepujacych srodkow wspierajacych:</p> <ul style="list-style-type: none"> — powiazanie inwestycji drogowych z infrastruktura ladowania pojazdow elektrycznych i infrastruktura tankowania wodoru; — reforma X (strony Y–Z) przedmiotowego komponentu wprowadzajaca system oplat drogowych z tytulou uzytkowania tych i innych dróg; — reforma Y (strony Y–Z) przedmiotowego komponentu wzrokszajaca opodatkowanie paliw konwencjonalnych; — reforma Z (strony Y–Z) przedmiotowego komponentu wprowadzajaca zachety do zakupu pojazdow bezemisyjnych — oraz srodki XX i XY (strony Y–Z) w ramach przedmiotowego komponentu wspierajace przesuniecie miedzygalaziowe na rzecz kolei lub srodkladowych drog wodnych. <p>Ponadto hałas i vibracje powstajace w trakcie uzytkowania drogi i powiazanej infrastruktury ladowania pojazdow elektrycznych i tankowania zostana ograniczone dzieki wprowadzeniu scian dzwiekochlonnych speiniajacych wymogi ustanowione w dyrektywie 2002/49/WE.</p>
<p>Ochrona i odbudowa bioroznorodnosci i ekosystemow: Czy przewiduje sie, ze srodek:</p> <p>(i) bedzie w znacznym stopniu szkodliwy dla dobrego stanu i odpornosci ekosystemow lub</p> <p>(ii) bedzie szkodliwy dla stanu zachowania siedlisk i gatunkow, w tym siedlisk i gatunkow objetych zakresem zainteresowania Unii?</p>	X	<p>W kwestii budowy drogi i powiazanej z nia infrastruktury ladowania pojazdow elektrycznych i tankowania przeprowadzono ocene oddziaływania na srodowisko zgodnie z dyrektywa 2011/92/UE oraz dyrektywa 92/43/EWG. Wymagane dzialania sluzace ograniczeniu zjawiska rozdrabniania i degradacji gruntow, w szczegolnosci tworzenie korytarzy ekologicznych i wdrazanie innych srodkow w zakresie lacznosci ekologicznej, a takze odnosne znajdujace sie pod ochrona gatunki zwierzat wymienione w zalaczniku IV do dyrektywy 92/43/WE, opieraly sie na wyznaczonych celach ochronnych i zostaly podjete, co znalazlo odzwierciedlenie w strukturze srodka (zob. strona X w RRP).</p>

(¹) Lub, wobec braku kompleksowego planu w zakresie zrownowazonego transportu, wyniki konkretnej oceny kosztow i korzyści przeprowadzonej na poziomie projektu swiadczą o tym, że projekt sam w sobie doprowadzi do obnizenia/nie doprowadzi do wzrokszenia emisji gazow cieplarnianych przez caly swój cykl zycia.

Przykład 5: Program złomowania samochodów (przykład braku zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”)

Opis środka

Przedmiotowy środek to system złomowania opracowany na potrzeby zastępowania aktualnie wykorzystywanych samochodów napędzanych silnikami spalinowymi wewnętrznego spalania bardziej wydajnymi samochodami, w których również wykorzystuje się proces spalania wewnętrznego (tj. spalania oleju napędowego lub benzyny). Zachęta przyjmuje postać jednolitej dotacji za każdy ze złomowany i pozyskany samochód, ale może również przybrać bardziej wyrafinowaną formę (ulga podatkowa).

Celem środka jest zastąpienie starszych pojazdów wytwarzających większą ilość zanieczyszczeń ich nowszymi, a przez to mniej zanieczyszczającymi, odpowiednikami. Na potrzeby omawianego przykładu przyjmuje się założenie, że wspomniany program wiąże się wyłącznie z koniecznością przejścia na korzystanie z nowej generacji produktu bazującego na tej samej technologii (na przykład kolejny poziom klasy emisji EURO).

Część 1 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyn poważnych szkód”

Proszę wskazać, które spośród wymienionych poniżej celów środowiskowych wiążą się z koniecznością poddania środka merytorycznej ocenie pod kątem zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”	Tak	Nie	Uzasadnienie w przypadku, gdy zaznaczono pole „Nie”
Łagodzenie zmian klimatu	X		
Adaptacja do zmian klimatu		X	Działalność wspierana w ramach środka ma nieznaczny przewidywalny wpływ na ten cel środowiskowy, biorąc pod uwagę zarówno jego bezpośrednie, jak i najistotniejsze pośrednie skutki w perspektywie całego cyklu życia.
Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich		X	Działalność wspierana w ramach środka ma nieznaczny przewidywalny wpływ na ten cel środowiskowy, biorąc pod uwagę zarówno jego bezpośrednie, jak i najistotniejsze pośrednie skutki w perspektywie całego cyklu życia.
Gospodarka o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling	X		
Zapobieganie zanieczyszczeniom powietrza, wody lub gleby i jego kontrola	X		
Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów		X	Działalność wspierana w ramach środka ma nieznaczny przewidywalny wpływ na ten cel środowiskowy, biorąc pod uwagę zarówno jego bezpośrednie, jak i najistotniejsze pośrednie skutki w perspektywie całego cyklu życia.

Część 2 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyn poważnych szkód”

Pytania	Nie	Uzasadnienie merytoryczne
Łagodzenie zmian klimatu: Czy oczekuje się, że środek doprowadzi do znacznych emisji gazów cieplarnianych?	Przykład braku zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”	Samochody napędzane silnikami spalinowymi generują emisje CO ₂ (i emisje cząstek stałych, emisje NO, emisje lotnych związków organicznych oraz emisje różnych innych niebezpiecznych zanieczyszczeń powietrza, uwzględniając benzen). Jeżeli chodzi o łagodzenie zmian klimatu, pozyskanie nowych samochodów (i zastąpienie starych modeli) doprowadziłoby do ograniczenia emisji, ale nadal prowadziłoby do powstania znacznych emisji gazów cieplarnianych (średni poziom emisji CO ₂ generowanych przez nowe samochody osobowe rejestrowane w UE i w Islandii zmierzony w badaniach laboratoryjnych wynosił w 2018 r. 120,8 gramów CO ₂ na kilometr). Komisja prawdopodobnie odrzuci argument, że samochody nowej generacji napędzane olejem napędowym lub benzyną stanowią najlepsze rozwiązanie alternatywne dostępne w sektorze i dlatego inwestycja nie narusza zasady „nie czyn poważnych szkód”, ponieważ.

		Samochody elektryczne są znacznie lepszą alternatywą w sektorze, jeżeli chodzi o łagodzenie zmian klimatu, i charakteryzują się wyższą efektywnością środowiskową (tj. niższymi poziomami emisji w cyklu życia). Dlatego też Komisja prawdopodobnie uznałaby, że przedmiotowy program złomowania mógłby poważnie zaszkodzić działaniom w dziedzinie łagodzenia zmiany klimatu.
Gospodarka o obiegu zamkniętym i gospodarowanie odpadami: Czy oczekuje się, że środek: (i) doprowadzi do znacznego zwiększenia wytwarzania, spalania lub unieszkodliwiania odpadów, z wyjątkiem spalania odpadów niebezpiecznych nienadających się do recyklingu lub (ii) doprowadzi do poważnej nieefektywności w zakresie bezpośredniego lub pośredniego korzystania z jakiegokolwiek zasobu naturalnego na dowolnym etapie jego cyklu życia, która nie zostanie ograniczona do minimum za pomocą odpowiednich środków, lub (iii) spowoduje poważne i długoterminowe szkody dla środowiska w kontekście gospodarki o obiegu zamkniętym?	X	Przyjęto środki służące zarządzaniu odpadami zarówno na etapie użytkowania floty (konserwacja), jak i po zakończeniu jej przydatności do użycia, m.in. poprzez ponowne używanie baterii i elektroniki oraz poddawanie ich recyklingowi (w szczególności pod kątem zawartych w nich surowców krytycznych) zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami. Czynniki produkcji zostały należycie uwzględnione, a program nie będzie zachęcał do przedwczesnego złomowania zdolnych do użytku pojazdów. W szczególności, program wymaga, aby uprawniony zakład przetwarzania przetwarzał wszelkie zełomowane samochody zgodnie z dyrektywą w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (2000/53/WE), o czym świadczy świadectwo wymagane, aby uczestniczyć w programie. Ponadto środkowi towarzyszy działalność propagująca pozyskiwanie przez uprawnione zakłady przetwarzania części w celu ich ostatecznego ponownego wykorzystania i regeneracji.
Zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola: Czy oczekuje się, że środek doprowadzi do istotnego zwiększenia poziomu emisji zanieczyszczeń ⁽¹⁾ do powietrza, wody lub gleby?	Przykład braku zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”	Samochody napędzane silnikami spalinowymi emitują m.in. tlenek węgla (CO), cząstki stałe, tlenki azotu (NOx) oraz węglowodory niespalone. Biorąc pod uwagę typowe praktyki i wymogi regulacyjne w tej branży ⁽²⁾ , Komisja prawdopodobnie nie uznałaby, że środek nie doprowadzi do istotnego zwiększenia poziomu zanieczyszczeń powietrza z podobnych względów jak te przedstawione w odniesieniu do łagodzenia zmian klimatu.

Przykład 6: Nawadnianie gleb

Opis środka

Środek służy głównie przeprowadzeniu inwestycji w system nawadniania istniejący i eksploatowany w regionie X, aby przejść na korzystanie z wydajniejszych metod nawadniania i propagować bezpieczne ponowne używanie odzyskanej wody. Celem jest skompensowanie niedoboru wody w glebie w wyniku susz i w ten sposób przyczynienie się do adaptacji do zmiany klimatu, w szczególności w odniesieniu do upraw rolnych. Środkowi towarzyszyć będą działania służące propagowaniu i wspieraniu zrównoważonych praktyk rolniczych, w szczególności stosowanie bardziej zrównoważonych i wydajniejszych systemów nawadniania oraz wdrażanie naturalnych środków retencji wody, przechodzenie na uprawy i praktyki zarządzania, gdzie wymagana jest mniejsza ilość wody, oraz bardziej zrównoważone praktyki nawożenia.

⁽¹⁾ Zanieczyszczenie oznacza substancję, wibrację, ciepło, hałas, światło lub inny czynnik zanieczyszczający występujący w powietrzu, wodzie lub glebie, który może być szkodliwy dla zdrowia ludzi lub dla środowiska.

⁽²⁾ Skład różni się w zależności od tego, czy dany silnik jest silnikiem benzynowym, czy też silnikiem Diesla. W rozporządzeniu (WE) nr 715/2007 (Euro 5 i 6) określono wartości dopuszczalne emisji dla samochodów osobowych dla zanieczyszczeń objętych przepisami, w szczególności tlenków azotu (NOx, tj. łącznych emisji NO i NO₂) na poziomie 80 mg/km.

Część 1 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyni poważnych szkód”

Proszę wskazać, które spośród wymienionych poniżej celów środowiskowych wiążą się z koniecznością poddania środka merytorycznej ocenie pod kątem zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód”	Tak	Nie	Uzasadnienie w przypadku, gdy zaznaczono pole „Nie”
Łagodzenie zmian klimatu		X	Działalność wspierana w ramach środka ma nieznaczny przewidywalny wpływ na ten cel środowiskowy, biorąc pod uwagę zarówno jego bezpośrednie, jak i najistotniejsze pośrednie skutki w perspektywie całego cyklu życia. Zapewniono to, gdyż nowy system/sprzęt będzie energooszczędny, a zatem poziom emisji w ujęciu bezwzględny nie wzrośnie pomimo jego nieznacznego zwiększenia się na nawadnianym obszarze, lub z uwagi na fakt, że energia elektryczna wykorzystywana do zasilania sprzętu będzie energią wiatrową lub słoneczną. Nawadnianie może pośrednio ułatwić dalsze stosowanie praktyk rolniczych, które zagrażają funkcji gleb rolnych polegającej na pochłanianiu dwutlenku węgla lub nawet przeobrażają je w źródło emisji netto. Sensowne propagowanie i wspieranie zrównoważonych praktyk rolniczych w ramach środka nie wskazuje na dalsze pogorszenie się w tym zakresie i powinno prowadzić do poprawy.
Adaptacja do zmian klimatu	X		
Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich	X		
Gospodarka o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling		X	Działalność wspierana w ramach środka ma nieznaczny przewidywalny wpływ na ten cel środowiskowy, biorąc pod uwagę zarówno jego bezpośrednie, jak i najistotniejsze pośrednie skutki w perspektywie całego cyklu życia. Środek nie doprowadzi do powstania istotnych przypadków braku efektywności w korzystaniu z zasobów ani nie przyczyni się do zwiększenia ilości wytwarzanych odpadów.
Zapobieganie zanieczyszczeniom powietrza, wody lub gleby i jego kontrola	X		
Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów	X		

Część 2 listy kontrolnej dotyczącej zasady „nie czyni poważnych szkód”

Pytania	Nie	Uzasadnienie merytoryczne
<i>Adaptacja do zmian klimatu:</i> Czy oczekuje się, że środek przyczyni się do zwiększenia niekorzystnego wpływu na obecny klimat i przewidywany przyszły klimat, na sam środek lub na ludność bądź na przyrodę lub aktywa?	X	Nie przewiduje się, by środek wywarł niekorzystny wpływ na adaptację do zmian klimatu z następujących powodów: — główna część środka przyczynia się w ograniczonym stopniu do poprawy odporności na skutki zmiany klimatu w perspektywie krótkoterminowej, ponieważ usprawnia nawadnianie bez zwiększonego poboru wody. Ten korzystny wpływ jest możliwy tylko pod warunkiem, że obecny i prognozowany stan części wód jest dobry (lub słusznie nie przewiduje się jego pogorszenia do stanu gorszego niż dobry według rzetelnych prognoz). W przeciwnym wypadku wartość poboru byłaby nie-zrównoważona, a inwestycja nie kwalifikowałaby się jako środek służący adaptacji do zmian klimatu (i byłaby wątpliwym środkiem służącym nie-

		<p>prawidłowej adaptacji), nawet jeśli nie pogarsza ogólnej sytuacji, gdyż wydłużyłaby okres użytkowania zasadniczo niezrównoważonej struktury. Środek zasadniczo kwalifikuje się do objęcia go obszarem interwencji 040 w załączniku do rozporządzenia w sprawie RRF ze współczynnikiem zmiany klimatu na poziomie 40 %, ponieważ jest on środkiem służącym gospodarce wodnej, którego celem jest zarządzanie niedoborem wody pogarszającym się z uwagi na zagrożenia związane z klimatem, tj. susze;</p> <p>— propagowanie zrównoważonych praktyk rolniczych i naturalnych środków retencji wody kwalifikowałoby się natomiast do objęcia obszarem interwencji 037, w bezpośredni sposób wspierając cel, jakim jest adaptacja do zmian klimatu. Aby środek w całości kwalifikował się do objęcia go obszarem interwencji 037, obszar ten musiałby być dominujący lub przynajmniej dostatecznie przekonujący pod względem wielkości, skali i szczegółów.</p>
<p><i>Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich:</i> Czy przewiduje się, że środek będzie zagrażał:</p> <p>(i) dobremu stanowi lub, dobremu potencjałowi ekologicznemu jednolitych części wód, w tym wód powierzchniowych i wód gruntowych lub</p> <p>(ii) dobremu stanowi środowiska wód morskich?</p>	X	<p>Nie przewiduje się, by środek wywarł niekorzystny wpływ na zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich. Środek ma na celu usprawnienie zrównoważonego wykorzystywania zasobów wodnych, w szczególności poprzez:</p> <p>— wspieranie procesu przechodzenia przez rolników na uprawy i praktyki zarządzania, wymagające mniejszej ilości wody; wspieranie rolników przy wdrażaniu środków, które zwiększają zdolność gleby do retencji wody i przechowywanie wody na poziomie gospodarstwa;</p> <p>— wdrożenie systemu nawadniania, który pozwala na ponowne wykorzystanie wody zgodnie z ramową dyrektywą wodną i nie prowadzi do większego poboru wody. Środek będzie obejmował inwestycje w infrastrukturę, służące zapewnieniu możliwości bezpiecznego ponownego używania odzyskanej wody do celów rolniczych. Zrealizowanie tej inwestycji pozwoli wykorzystywać oczyszczone ścieki komunalne do nawadniania pobliskich pól uprawnych oraz przygotowuje grunt pod stosowanie przepisów nowego rozporządzenia w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystywania wody (UE/2020/741);</p> <p>— inwestowanie w bardziej zrównoważone i wydajniejsze systemy nawadniania wymagające mniejszej ilości wody, takie jak nawadnianie miejscowe. Działania w tym zakresie przełożą się jednocześnie na zmniejszenie ilości składników odżywczych wyciekających do wód gruntowych, a także do pobliskich zbiorników wodnych;</p> <p>— jeżeli prowadzona działalność obejmuje pobór wody, właściwy organ musiał udzielić pozwolenia na pobór wody i określić warunki poboru wody, aby nie dopuścić do pogorszenia się stanu wód i aby zagwarantować, że odnośne zbiorniki wodne uzyskają dobry stan ilościowy (w przypadku wód gruntowych) lub dobry stan lub potencjał ekologiczny (w przypadku wód powierzchniowych) najpóźniej do 2027 r. zgodnie z wymogami ramowej dyrektywy wodnej (2000/60/WE);</p> <p>— przeprowadzono ocenę oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą w sprawie OOS, a wszystkie działania ograniczające ryzyko zostały zidentyfikowane i odzwierciedlone w strukturze środka (zob. strona X w RRP).</p>
<p><i>Zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola:</i> Czy oczekuje się, że środek doprowadzi do istotnego zwiększenia poziomu emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody lub gleby?</p>	X	<p>Nie oczekuje się, że środek doprowadzi do istotnego zwiększenia poziomu emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody lub gleby, z uwagi na:</p> <p>— korzystanie z niezwykle wydajnego sprzętu pod względem zużycia energii lub sprzętu zasilanego energią pochodzącą z odnawialnych źródeł;</p> <p>— ograniczenie skali zjawiska odpływu składników odżywczych wskutek prowadzenia działalności rolniczej dzięki zainstalowaniu wydajniejszych systemów nawadniania (omówionych powyżej);</p> <p>— dzięki wsparciu rolników w procesie przechodzenia na uprawy i praktyki zarządzania, gdzie wymagana jest mniejsza ilość wody i zwiększona jest dostępność wody na poziomie gospodarstwa, na potrzeby nawadniania będzie używana mniejsza ilość wody;</p>

		<ul style="list-style-type: none"> — wspieranie zrównoważonych praktyk rolniczych, co z kolei przełoży się na ograniczenie konieczności stosowania środków ochrony roślin i pozwoli zmniejszyć poziom zanieczyszczenia gleb.
<p><i>Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów: Czy przewiduje się, że środek:</i></p> <p>(i) będzie w znacznym stopniu szkodliwy dla dobrego stanu i odporności ekosystemów lub</p> <p>(ii) będzie szkodliwy dla stanu zachowania siedlisk i gatunków, w tym siedlisk i gatunków objętych zakresem zainteresowania Unii?</p>	X	<p>Środek nie będzie wywierał szkodliwego wpływu na różnorodność biologiczną i ekosystemy, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — projekty związane z nawadnianiem objęte tym środkiem nie są zlokalizowane na terenach chronionych lub nie będą wywierały negatywnego wpływu na takie tereny, biorąc pod uwagę ich cele w zakresie ochrony. Podejmowanie niezbędnych działań zapobiegających ryzyku i ograniczających ryzyko, które zostały już odzwierciedlone w strukturze środka (zob. strona X w RRP) pozwoli uniknąć wszelkich przypadków niepokojenia gatunków lub wszelkiego negatywnego wpływu na siedliska położone poza takimi terenami, zarówno w trakcie budowy, jak i na etapie eksploatacji; — przeprowadzono ocenę oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą w sprawie OOS, a wszystkie działania ograniczające ryzyko zostały zidentyfikowane i odzwierciedlone w strukturze środka (zob. s. X w RRP); — środek jest zgodny z wymogami dyrektyw siedliskowej i ptasiej; został on poddany ocenie, o której mowa w art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej (połączonej w tym konkretnym przypadku z oceną oddziaływania na środowisko), której wyniki wykluczyły możliwość wywarcia istotnego wpływu na obszary sieci Natura 2000; — dzięki wspieraniu zrównoważonych praktyk rolniczych będzie on z kolei wymagał mniejszej ilości środków ochrony roślin, zmniejszając tym samym negatywny wpływ na bioróżnorodność (owady, ptaki, życie w glebie) i może wiązać się z większą różnorodnością upraw, wspierając także bioróżnorodność.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa M.10142 — Pamplona Capital/Signature Foods)

(tekst mający znaczenie dla EOG)

(2021/C 58/02)

W dniu 12 lutego 2021 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32021M10142. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

17 lutego 2021 r.

(2021/C 58/03)

1 euro =

Waluta		Kurs wymiany	Waluta		Kurs wymiany
USD	Dolar amerykański	1,2060	CAD	Dolar kanadyjski	1,5304
JPY	Jen	127,94	HKD	Dolar Hongkongu	9,3493
DKK	Korona duńska	7,4368	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6786
GBP	Funt szterling	0,86960	SGD	Dolar singapurski	1,6028
SEK	Korona szwedzka	10,0413	KRW	Won	1 334,77
CHF	Frank szwajcarski	1,0806	ZAR	Rand	17,8247
ISK	Korona islandzka	155,80	CNY	Yuan renminbi	7,7886
NOK	Korona norweska	10,2113	HRK	Kuna chorwacka	7,5705
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	16 959,38
CZK	Korona czeska	25,883	MYR	Ringgit malezyjski	4,8702
HUF	Forint węgierski	359,03	PHP	Peso filipińskie	58,433
PLN	Złoty polski	4,5012	RUB	Rubel rosyjski	89,0524
RON	Lej rumuński	4,8750	THB	Bat tajlandzki	36,168
TRY	Lir turecki	8,4348	BRL	Real	6,4771
AUD	Dolar australijski	1,5573	MXN	Peso meksykańskie	24,4836
			INR	Rupia indyjska	87,7940

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

**KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA
SPOŁECZNEGO**

ŚREDNIE KOSZTY ŚWIADCZEŃ RZECZOWYCH

(2021/C 58/04)

ŚREDNIE KOSZTY ŚWIADCZEŃ RZECZOWYCH – 2018 R.

Stosowanie art. 64 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 ⁽¹⁾

- I. Kwoty do zwrotu w odniesieniu do świadczeń rzeczowych udzielonych w 2018 r. członkom rodziny niemieszkającym w tym samym państwie, co osoba ubezpieczona, jak określono w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ⁽²⁾, będą naliczane na podstawie następujących średnich kosztów:

	Grupa wiekowa	Roczne	Miesięczne netto x=0,20
Cypr	poniżej 20 lat	363,31 EUR	24,22 EUR
	20–64 lat	368,17 EUR	24,54 EUR
	co najmniej 65 lat	1 534,74 EUR	102,32 EUR
Szwecja	poniżej 20 lat	15 052,14 SEK	1 003,48 SEK
	20–64 lat	21 823,53 SEK	1 454,90 SEK
	co najmniej 65 lat	66 546,36 SEK	4 436,42 SEK

- II. Kwoty do zwrotu w odniesieniu do świadczeń rzeczowych udzielonych w 2018 r. emerytom lub rencistom i członkom ich rodzin, jak określono w art. 24 ust. 1 i art. 25 i 26 rozporządzenia Rady (WE) nr 883/2004, będą naliczane na podstawie następujących średnich kosztów:

	Grupa wiekowa	Roczne	Miesięczne netto x=0,20	Miesięczne netto x=0,15 ⁽¹⁾
Cypr	poniżej 20 lat	363,31 EUR	24,22 EUR	25,73 EUR
	20–64 lat	368,17 EUR	24,54 EUR	26,08 EUR
	co najmniej 65 lat	1 534,74 EUR	102,32 EUR	108,71 EUR
Szwecja	poniżej 20 lat	15 052,14 SEK	1 003,48 SEK	1 066,19 SEK
	20–64 lat	21 823,53 SEK	1 454,90 SEK	1 545,83 SEK
	co najmniej 65 lat	66 546,36 SEK	4 436,42 SEK	4 713,70 SEK

⁽¹⁾ Wartość redukcji stosowanej do zryczałtowanej kwoty miesięcznej wynosi 15 % (x = 0,15) dla emerytów lub rencistów oraz członków ich rodzin, w przypadku gdy właściwe państwo członkowskie nie jest wymienione w załączniku IV do rozporządzenia podstawowego (art. 64 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009).

⁽¹⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

ŚREDNIE KOSZTY ŚWIADCZEŃ RZECZOWYCH – 2019 R.

Stosowanie art. 64 rozporządzenia (WE) nr 987/2009

- I. Kwoty do zwrotu w odniesieniu do świadczeń rzeczowych udzielonych w 2019 r. członkom rodziny niemieszkającym w tym samym państwie, co osoba ubezpieczona, jak określono w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, będą naliczane na podstawie następujących średnich kosztów:

	Grupa wiekowa	Roczne	Miesięczne netto $x=0,20$
Hiszpania	poniżej 20 lat	582,28 EUR	38,82 EUR
	20–64 lat	888,20 EUR	59,21 EUR
	co najmniej 65 lat	4 696,52 EUR	313,10 EUR

- II. Kwoty do zwrotu w odniesieniu do świadczeń rzeczowych udzielonych w 2019 r. emerytom lub rencistom i członkom ich rodzin, jak określono w art. 24 ust. 1 i art. 25 i 26 rozporządzenia Rady (WE) nr 883/2004, będą naliczane na podstawie następujących średnich kosztów:

	Grupa wiekowa	Roczne	Miesięczne netto $x=0,20$	Miesięczne netto $x=0,15$ ⁽¹⁾
Hiszpania	poniżej 20 lat	582,28 EUR	38,82 EUR	41,24 EUR
	20–64 lat	888,20 EUR	59,21 EUR	62,91 EUR
	co najmniej 65 lat	4 696,52 EUR	313,10 EUR	332,67 EUR

⁽¹⁾ Wartość redukcji stosowanej do zryczałtowanej kwoty miesięcznej wynosi 15 % ($x = 0,15$) dla emerytów lub rencistów oraz członków ich rodzin, w przypadku gdy właściwe państwo członkowskie nie jest wymienione w załączniku IV do rozporządzenia podstawowego (art. 64 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009).

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Aktualizacja wykazu przejść granicznych, o których mowa w art. 2 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽¹⁾

(2021/C 58/05)

Publikacja wykazu przejść granicznych zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽²⁾ opiera się na informacjach przekazanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 39 kodeksu granicznego Schengen.

Oprócz publikacji w Dzienniku Urzędowym, aktualizowane informacje dostępne są na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych.

WYKAZ PRZEJŚĆ GRANICZNYCH

NIEMCY

Zmiana danych opublikowanych w Dz.U. C 43 z 4.2.2019, s. 2.

Porty na Morzu Północnym

- 1) Baltrum
- 2) Bengersiel
- 3) Borkum
- 4) Brake
- 5) Brunsbüttel
- 6) Büsum
- 7) Bützflether Sand
- 8) Buxtehude
- 9) Brema
- 10) Bremerhaven
- 11) Carolinensiel (Harlesiel)
- 12) Cuxhaven
- 13) Eckwarderhörne
- 14) Elsfleth
- 15) Emden
- 16) Fedderwardsiel
- 17) Glückstadt
- 18) Greetsiel

⁽¹⁾ Zob. wykaz wcześniejszych publikacji zamieszczony na końcu niniejszej aktualizacji.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1.

- 19) Großensiel
- 20) Hamburg
- 21) Hamburg-Neuenfelde
- 22) Herbrum
- 23) Helgoland
- 24) Hooksiel
- 25) Horumersiel
- 26) Husum
- 27) Juist
- 28) Langeoog
- 29) Leer
- 30) Lemwerder
- 31) List/Sylt
- 32) Neuharlingersiel
- 33) Norddeich
- 34) Nordenham
- 35) Norderney
- 36) Otterndorf
- 37) Papenburg
- 38) Spiekeroog
- 39) Stade
- 40) Stadersand
- 41) Varel
- 42) Wangerooge
- 43) Wedel
- 44) Weener
- 45) Westeraccumersiel
- 46) Wewelsfleth
- 47) Wilhelmshaven

Porty na Morzu Bałtyckim

- 1) Eckernförde
- 2) Port we Flensburgu
- 3) Port w Greifswald-Ladebow
- 4) Jägersberg (urządzenia portowe marynarki wojennej)

- 5) Kilonia
- 6) Kilonia (urządzenia portowe marynarki wojennej)
- 7) Kilonia-Holtenau (urządzenia portowe marynarki wojennej)
- 8) Lubmin
- 9) Lubeka
- 10) Lubeka-Travemünde
- 11) Mukran
- 12) Neustadt (urządzenia portowe marynarki wojennej)
- 13) Puttgarden
- 14) Rendsburg
- 15) Port w Rostocku (połączenie portu Warnemünde i portu morskiego Rostock)
- 16) Sassnitz
- 17) Stralsund
- 18) Surendorf
- 19) Vierow
- 20) Wismar
- 21) Wolgast

Zalew Szczeciński

- 1) Ueckermünde

Komercyjne porty lotnicze, lotniska, pola wylotów

W KRAJU ZWIĄZKOWYM BADENIA-WIRTEMBERGIA

- 1) Aalen-Heidenheim-Elchingen
- 2) Baden, port lotniczy Karlsruhe/Baden-Baden
- 3) Donaueschingen-Villingen
- 4) Fryburg Bryzgowijski
- 5) Friedrichshafen-Löwental
- 6) Heubach (okręg Schwäb. Gmünd)
- 7) Lahr
- 8) Laupheim
- 9) Leutkirch-Unterzell
- 10) Mannheim
- 11) Mengen

- 12) Niederstetten
- 13) Schwäbisch Hall
- 14) Stuttgart

W KRAJU ZWIĄZKOWYM BAWARIA

- 1) Aschaffenburg
- 2) Augsburg-Mühlhausen
- 3) Bayreuth – Bindlacher Berg
- 4) Coburg-Brandebsteinsebene
- 5) Giebelstadt
- 6) Hassfurth-Mainwiesen
- 7) Hof-Plauen
- 8) Ingolstadt
- 9) Landsberg/Lech
- 10) Landshut-Ellermühle
- 11) Lechfeld
- 12) Memmingerberg
- 13) Monachium, port lotniczy „Franz Joseph Strauß“
- 14) Neuburg
- 15) Norymberga
- 16) Oberpfaffenhofen
- 17) Roth
- 18) Straubing-Wallmühle

W KRAJU ZWIĄZKOWYM BERLIN

- 1) Berlin-Tegel

W KRAJU ZWIĄZKOWYM BRANDENBURGIA

- 1) Berlin Brandenburgia, port lotniczy „Willy Brandt“
- 2) Schönhagen

W KRAJU ZWIĄZKOWYM BREMA

- 1) Brema

W KRAJU ZWIĄZKOWYM HAMBURG

- 1) Hamburg

W KRAJU ZWIĄZKOWYM HESJA

- 1) Allendorf/Eder
- 2) Egelsbach
- 3) Frankfurt nad Menem
- 4) Fritzlar
- 5) Kassel-Calden
- 6) Reichelsheim

W KRAJU ZWIĄZKOWYM MEKLEMBURGIA-POMORZE PRZEDNIE

- 1) Neubrandenburg-Trollenhagen
- 2) Rostock-Laage

W KRAJU ZWIĄZKOWYM DOLNA SAKSONIA

- 1) Borkum
- 2) Braunschweig-Waggum
- 3) Bückeburg-Achum
- 4) Celle
- 5) Damme/Dümmer-See
- 6) Diepholz
- 7) Emden
- 8) Fassberg
- 9) Ganderkesee
- 10) Hanower
- 11) Jever
- 12) Leer-Nüttermoor
- 13) Norderney
- 14) Nordholz
- 15) Nordhorn-Lingen
- 16) Osnabrück-Atterheide
- 17) Wangerooge

18) Wilhelmshaven-Mariensiel

19) Wittmundhafen

20) Wunstorf

W KRAJU ZWIĄZKOWYM NADRENIA PÓŁNOCNA-WESTFALIA

1) Akwizgran-Merzbrück

2) Arnsberg

3) Bielefeld-Windelsbleiche

4) Bonn-Hardthöhe

5) Dortmund-Wickede

6) Düsseldorf

7) Essen-Mülheim

8) Bonn Hangelar

9) Kolonia/Bonn

10) Marl/Loemühle

11) Mönchengladbach

12) Münster-Osnabrück

13) Nörvenich

14) Paderborn-Lippstadt

15) Porta Westfalica

16) Rheine-Bentlage

17) Siegerland

18) Stadtlohn-Wenningfeld

19) Weeze-Lahrbruch

W KRAJU ZWIĄZKOWYM NADRENIA-PALATYNAT

1) Büchel

2) Föhren

3) Hahn

4) Koblenz-Winningen

5) Moguncja-Finthen

6) Pirmasens-Pottschütthöhe

- 7) Ramstein (baza lotnicza Stanów Zjednoczonych)
- 8) Spira
- 9) Spangdahlem (baza lotnicza Stanów Zjednoczonych)
- 10) Zweibrücken

W KRAJU ZWIĄZKOWYM KRAJ SAARY

- 1) Saarbrücken-Ensheim
- 2) Saarlouis/Düren

W KRAJU ZWIĄZKOWYM SAKSONIA

- 1) Drezno
- 2) Lipsk-Halle
- 3) Rothenburg/Oberlausitz

W KRAJU ZWIĄZKOWYM SAKSONIA-ANHALT

- 1) Cochstedt
- 2) Magdeburg

W KRAJU ZWIĄZKOWYM SZLEZWIK-HOLSZTYN

- 1) Helgoland-Düne
- 2) Hohn
- 3) Kiel-Holtenau
- 4) Lübeck-Blankensee
- 5) Schleswig/Jagel
- 6) Westerland/Sylt

W KRAJU ZWIĄZKOWYM TURYNIA

- 1) Altenburg-Nobitz
- 2) Erfurt-Weimar

LITWA

Zmiana informacji opublikowanych w Dz.U. C 126 z 18.4.2015, s. 10.

LITWA – BIAŁORUŚ

Granice lądowe

- 1) Kena – Gudagojis (kolejowe)
- 2) Stasylos – Benekainys (kolejowe)
- 3) Lavoriškės – Kotlovka
- 4) Medininkai – Kamenyj Log

- 5) Šalčininkai – Benekainys
- 6) Raigardas – Privalka
- 7) Švendubrė – Privalka (rzeczne)
- 8) Tverečius – Vidžiai
- 9) Šumskas – Loša
- 10) Dworzec kolejowy w Wilnie (kolejowe)

Lokalny ruch graniczny

- 1) Adutiškis – Moldevičiai
- 2) Papelekis – Lentupis
- 3) Norviliškės – Pickūnai
- 4) Krakūnai – Geranainys
- 5) Eišiškės – Dotiškės
- 6) Rakai – Petiulevcai
- 7) Latežeris – Pariečė

LITWA – FEDERACJA ROSYJSKA**Granice lądowe**

- 1) Jurbarkas – Sovetsk (rzeczne)
- 2) Kybartai – Černyševskoje
- 3) Kybartai – Nesterov (kolejowe)
- 4) Nida – Morskoje
- 5) Nida – Rybačyj (rzeczne)
- 6) Rambynas – Dubki
- 7) Pagėgiai – Sovetsk (droga kolejowa)
- 8) Panemunė – Sovetsk
- 9) Ramoniškiai – Pograniczny*
- 10) Rusnė – Sovetsk (rzeczne)

* Otwarte tylko dla mieszkańców Republiki Litewskiej i Federacji Rosyjskiej zgodnie z umową z dnia 24 lutego 1995 r. między Rządami Republiki Litewskiej i Federacji Rosyjskiej w sprawie przejść granicznych między Republiką Litewską a Federacją Rosyjską (art. 1 ust. 1 pkt 1.2 lit. d)).

Granice morskie

- 1) Państwowy port morski Klaipėda (przejścia graniczne Molas, Pilis i Malkų įlanka)
- 2) Terminal naftowy Būtingė

Granice powietrzne

- 1) Port Lotniczy Vilnius
- 2) Port Lotniczy Kaunas

3) Port lotniczy Palanga

4) Port lotniczy Zokniai

WĘGRY

Informacje zastępujące informacje opublikowane w Dz.U. C 341 z 16.10.2015, s. 19.

WĘGRY – CHORWACJA

Lądowe

- 1) Barcs – Terezino Polje
- 2) Beremend – Baranjsko Petrovo Selo
- 3) Berzence – Gola
- 4) Drávaszabolcs – Donji Miholjac
- 5) Drávaszabolcs (rzeczne, na wniosek)*
- 6) Gyékényes – Koprivnica (kolejowe)
- 7) Letenye – Goričan I
- 8) Letenye – Goričan II (autostrada)
- 9) Magyarbóly – Beli Manastir (kolejowe)
- 10) Mohács (rzeczne)
- 11) Murakeresztúr – Kotoriba (kolejowe)
- 12) Udvar – Duboševica

WĘGRY – SERBIA

Lądowe

- 1) Ásotthalom – Bački Vinograd*
- 2) Bácsalmás – Bajmok*
- 3) Hercegszántó – Bački Breg
- 4) Kelebia – Subotica (kolejowe)
- 5) Mohács (rzeczne)
- 6) Röszke – Horgoš (Horgos) (drogowe) przeznaczone dla pojazdów w ruchu międzynarodowym, którym nie wolno poruszać się na autostradzie, a także dla pieszych i rowerzystów) *
- 7) Röszke – Horgoš (autostrada)
- 8) Röszke – Horgoš (kolejowe)
- 9) Szeged (rzeczne) *
- 10) Tiszasziget – Đjala (Gyála) *
- 11) Tompa – Kelebija
- 12) Kübekháza – Rabe*
- 13) Bácsszentgyörgy – Rastina*

WĘGRY – RUMUNIA

Lądowe

- 1) Ágerdőmajor (Tiborszállás) – Carei (kolejowe)
- 2) Ártánd – Borş
- 3) Battonya – Turnu
- 4) Biharkeresztes – Episcopia Bihorului (kolejowe)
- 5) Csanádpalota – Nădlac (autostrada)
- 6) Csengersima – Petea
- 7) Gyula – Vărşand
- 8) Kiszombor – Cenad
- 9) Kőtegyán – Salonta (kolejowe)
- 10) Létavértes – Săcuieni**
- 11) Lőkősháza – Curtici (kolejowe)
- 12) Méhkerék – Salonta
- 13) Nagylak – Nădlac (drogowe)
- 14) Nyírábrány – Valea Lui Mihai (kolejowe)
- 15) Nyírábrány – Valea lui Mihai
- 16) Vállaj – Urziceni
- 17) Nagykereki – Borş II. (autostrada)

WĘGRY – UKRAINA

Lądowe

- 1) Barabás – Kosino*
- 2) Beregsurány – Luzhanka
- 3) Eperjeske – Salovka (kolejowe)
- 4) Lónya – Dzvinkove***
- 5) Tiszabecs – Vylók
- 6) Záhony – Čop (kolejowe)
- 7) Záhony – Čop

Lotnicze**Międzynarodowe porty lotnicze**

- 1) Międzynarodowy port lotniczy Budapeszt Liszt Ferenc
- 2) Debreczyn
- 3) Sármellék

Małe międzynarodowe porty lotnicze (na żądanie):

- 1) Békéscsaba
- 2) Budaörs
- 3) Fertőszentmiklós
- 4) Győr-Pér
- 5) Kecskemét

- 6) Nyíregyháza
- 7) Pápa
- 8) Pécs-Pogány
- 9) Siófok-Balatonkiliti
- 10) Szeged
- 11) Szolnok

* W godz. 7.00–19.00.

** W godz. 6.00–22.00.

*** W godz. 7.00–18.00.

SZWECJA

Zmiana informacji opublikowanych w Dz.U. C 316 z 28.12.2007, s. 1.

Granice powietrzne

Międzynarodowe porty lotnicze

Port lotniczy	Gmina
Alanda	Sigtuna
Arvidsjaur	Arvidsjaur
Bromma	Stockholm
Dala Airport	Borlänge
Göteborg City Airport	Göteborg
Göteborg/Landvetter	Härryda
Halmstad	Halmstad
Jönköping	Jönköping
Kalmar	Kalmar
Karlstad	Karlstad
Kiruna	Kiruna
Kristianstad-Everöd	Kristianstad
Malmö-Sturup	Svedala
Norrköping	Norrköping
Linköping	Linköping
Luleå-Kallax	Luleå
Pajala-Ylläs	Pajala
Ronneby/Kallinge	Ronneby
Scandinavian Mountains Airport	Malung-Sälen
Stockholm-Skavsta	Nyköping
Sundsvall-Härnösand	Timrå
Umeå	Umeå
Visby	Gotland
Västerås-Hässlö	Västerås
Växjö	Växjö

Örebro	Örebro
Östersund	Östersund

Lądowiska

Nazwa	Gmina
Rörberg	Gävle
Skellefteå	Skellefteå
Skövde	Skövde
Trollhättan/Vänersborg	Vänersborg
Ängelholm	Ängelholm
Örnsköldsvik	Örnsköldsvik

Granice morskie

Port	Gmina
Bergkvara	Torsås
Borgholm	Borgholm
Ekenäs	Ronneby
Falkenberg	Falkenberg
Furusund	Norrtälje
Grönhögen	Mörbylånga
Gävle hamnar	Gävle
Göta kanal Söderköping	Söderköping
Göteborgs hamnar	Göteborg
Halmstad	Halmstad
Handelshamnen	Karlskrona
Hargshamn	Östhammar
Harnäs-Skutskär	Älvkarleby
Helsingborgs hamn	Helsingborg
Herrvik	Gotland
Holmsund	Umeå
Hudiksvalls hamnar	Hudiksvall
Husums hamn	Örnsköldsvik
Härnösands hamnar	Härnösand
Kalix hamn, Karlsborg	Kalix
Kalmar	Kalmar
Kapellskär	Norrtälje
Karlshamn hamnar	Karlshamn

Karlstad	Karlstad
Kramfors hamnar	Kramfors
Landskrona	Landskrona
Luleå hamn	Luleå
Lysekil	Lysekil
Malmö	Malmö
Mönsterås	Mönsterås
Norrköpings hamn	Norrköping
Nynäshamn	Nynäshamn
Oskarshamn	Oskarshamn
Oxelösund	Oxelösund
Piteå hamn	Piteå
Ronehamn	Gotland
Ronneby hamn	Ronneby
Saltö fiskhamn	Karlskrona
Sandhamn	Värmdö
Simrishamn	Simrishamn
Skelleftehamn	Skellefteå
Slite	Gotland
Sternö vindhamn	Karlshamn
Stillerydshamnen	Karlshamn
Stockholms hamnar	Stockholm
Strömstad	Strömstad
Sundsvalls hamnar	Sundsvall
Söderhamns hamnar	Söderhamn
Södertälje	Södertälje
Sölvesborgs hamn	Sölvesborg
Timrå hamnar	Timrå
Trelleborg	Trelleborg
Varberg	Varberg
Verköhamnen	Karlskrona
Visby	Gotland
Västervik	Västervik
Ystad	Ystad
Åhus	Kristianstad
Öregrund	Östhammar
Örnsköldsviks hamnar	Örnsköldsvik

SZWAJCARIA

Zmiana informacji opublikowanych w Dz.U. C 411 z 2.12.2017, s. 10.

Porty lotnicze

- 1) Bâle-Mulhouse
- 2) Genève-Cointrin
- 3) Zurych
- 4) Saint-Gall-Altenrhein SG
- 5) Berne-Belp
- 6) Granges
- 7) La-Chaux-de-Fond-Les Eplatures
- 8) Lausanne-La Blécherette
- 9) Locarno-Magadino
- 10) Lugano-Agno
- 11) Samedan
- 12) Sion
- 13) Buochs*
- 14) Emmen*
- 15) Mollis*
- 16) Saanen*
- 17) St. Stephan*

* Port lotniczy może być wykorzystywany jedynie wyjątkowo jako przejście graniczne, pod warunkiem uzyskania uprzedniego indywidualnego zezwolenia wydanego przez organ kontrolny obecny na miejscu.

Wyjaśnienie:

Na przejściach granicznych oznaczonych gwiazdką (*) nie jest stale obecny personel organów kontroli granicznej. Mogą one być wykorzystywane wyłącznie w wyjątkowych przypadkach do wejścia do strefy Schengen lub wyjścia z niej, pod warunkiem że właściwe organy kontroli granicznej wydały wcześniej indywidualne zezwolenie, zgodnie z art. 29 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 sierpnia 2018 r. w sprawie wjazdu i wydawania wiz (OEV, RS 142.204).

Wykaz wcześniejszych publikacji

Dz.U. C 316 z 28.12.2007, s. 1	Dz.U. C 355 z 29.12.2010, s. 34
Dz.U. C 134 z 31.5.2008, s. 16	Dz.U. C 22 z 22.1.2011, s. 22
Dz.U. C 177 z 12.7.2008, s. 9	Dz.U. C 37 z 5.2.2011, s. 12
Dz.U. C 200 z 6.8.2008, s. 10	Dz.U. C 149 z 20.5.2011, s. 8
Dz.U. C 331 z 31.12.2008, s. 13	Dz.U. C 190 z 30.6.2011, s. 17
Dz.U. C 3 z 8.1.2009, s. 10	Dz.U. C 203 z 9.7.2011, s. 14
Dz.U. C 37 z 14.2.2009, s. 10	Dz.U. C 210 z 16.7.2011, s. 30
Dz.U. C 64 z 19.3.2009, s. 20	Dz.U. C 271 z 14.9.2011, s. 18
Dz.U. C 99 z 30.4.2009, s. 7	Dz.U. C 356 z 6.12.2011, s. 12
Dz.U. C 229 z 23.9.2009, s. 28	Dz.U. C 111 z 18.4.2012, s. 3
Dz.U. C 263 z 5.11.2009, s. 22	Dz.U. C 183 z 23.6.2012, s. 7
Dz.U. C 298 z 8.12.2009, s. 17	Dz.U. C 313 z 17.10.2012, s. 11
Dz.U. C 74 z 24.3.2010, s. 13	
Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 17	

Dz.U. C 394 z 20.12.2012, s. 22	Dz.U. C 236 z 30.6.2016, s. 6
Dz.U. C 51 z 22.2.2013, s. 9	Dz.U. C 278 z 30.7.2016, s. 47
Dz.U. C 167 z 13.6.2013, s. 9	Dz.U. C 331 z 9.9.2016, s. 2
Dz.U. C 242 z 23.8.2013, s. 2	Dz.U. C 401 z 29.10.2016, s. 4
Dz.U. C 275 z 24.9.2013, s. 7	Dz.U. C 484 z 24.12.2016, s. 30
Dz.U. C 314 z 29.10.2013, s. 5	Dz.U. C 32 z 1.2.2017, s. 4
Dz.U. C 324 z 9.11.2013, s. 6	Dz.U. C 74 z 10.3.2017, s. 9
Dz.U. C 57 z 28.2.2014, s. 4	Dz.U. C 120 z 13.4.2017, s. 17
Dz.U. C 167 z 4.6.2014, s. 9	Dz.U. C 152 z 16.5.2017, s. 5
Dz.U. C 244 z 26.7.2014, s. 22	Dz.U. C 411 z 2.12.2017, s. 10
Dz.U. C 332 z 24.9.2014, s. 12	Dz.U. C 31 z 27.1.2018, s. 12
Dz.U. C 420 z 22.11.2014, s. 9	Dz.U. C 261 z 25.7.2018, s. 6
Dz.U. C 72 z 28.2.2015, s. 17	Dz.U. C 264 z 26.7.2018, s. 8
Dz.U. C 126 z 18.4.2015, s. 10	Dz.U. C 368 z 11.10.2018, s. 4
Dz.U. C 229 z 14.7.2015, s. 5	Dz.U. C 459 z 20.12.2018, s. 40
Dz.U. C 341 z 16.10.2015, s. 19	Dz.U. C 43 z 4.2.2019, s. 2
Dz.U. C 84 z 4.3.2016, s. 2	Dz.U. C 64 z 27.2.2020, s. 6

INFORMACJE DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

URZĄD NADZORU EFTA

Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń

(2021/C 58/06)

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi zastrzeżeń wobec następującego środka pomocy państwa:

Data przyjęcia decyzji	15 października 2020
Nr sprawy	85649
Nr decyzji	118/20/COL
Państwo EFTA	Norwegia
Tytuł	Przedłużenie związanego z COVID-19 programu gwarancji dla linii lotniczych
Podstawa prawna	Decyzja Parlamentu w sprawie zatwierdzenia programu gwarancji, zgodnie z warunkami zaproponowanymi przez Ministerstwo
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Program gwarancji ma na celu złagodzenie niedoboru płynności doświadczanego przez sektor transportu lotniczego oraz zapewnienie, aby zakłócenia spowodowane przez pandemię COVID-19 nie wpłynęły negatywnie na rentowność linii lotniczych.
Forma pomocy	Gwarancje publiczne
Budżet	Szacowana kwota: 6 mld NOK
Czas trwania	Do 31 grudnia 2020
Sektory gospodarki	Transport lotniczy
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	GIEK, Norweska Agencja Gwarancji Kredytów Eksportowych Pb 1763 Vika N-0122 Oslo NORWEGIA

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA: <http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń

(2021/C 58/07)

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi zastrzeżeń wobec następującego środka pomocy państwa:

Data przyjęcia decyzji	12 listopada 2020
Nr sprawy	85837
Nr decyzji	132/20/COL
Państwo EFTA	Norwegia
Okręg	Całe terytorium Norwegii
Tytuł	COVID-19 – gwarancja portfelowa ubezpieczeń kredytów handlowych
Podstawa prawna	Uchwała parlamentarna (<i>Stortingsvedtak</i>) w sprawie poprawki do budżetu krajowego na 2020 r.: <i>Prop. 1 S Tillegg 1 (2020–2021) Endring av Prop. 1 S (2021–2021) Statsbudsjettet 2021</i> (jeszcze nie przyjęta)
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Zapewnienie funkcjonującego rynku ubezpieczeń kredytów handlowych w obliczu pandemii COVID-19
Forma pomocy	Gwarancje
Budżet	19,820 mld NOK w gwarancjach
Czas trwania	Do 30 czerwca 2021
Sektory gospodarki	Ubezpieczenia kredytów handlowych
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	GIEK Postboks 1763 Vika N-0122 Oslo NORWEGIA

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA: <http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń

(2021/C 58/08)

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi zastrzeżeń wobec następującego środka pomocy państwa:

Data przyjęcia decyzji	12 listopada 2020
Nr sprawy	85836
Nr decyzji	133/20/COL
Państwo EFTA	Norwegia
Nazwa środka pomocy (lub nazwa beneficjenta)	4. zmiana programu gwarancji w związku z COVID-19
Podstawa prawna	Forskrift om endring i forskrift 27. mars 2020 nr. 490 til lov om statlig garantiordning for lån til små og mellomstore bedrifter, FOR-2020-03-27-490
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Zapewnienie dostępu do płynności przedsiębiorstwom borykającym się z jej nagłym brakiem spowodowanym pandemią COVID-19
Forma pomocy	Gwarancje publiczne
Budżet	50 mld NOK (w przypadku programu ze zmianami)
Czas trwania	26 marca 2020 – 30 czerwca 2021
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	GIEK, Norweska Agencja Gwarancji Kredytów Eksportowych Pb 1763 Vika N-0122 Oslo NORWEGIA

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA: <http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń

(2021/C 58/09)

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi zastrzeżeń wobec następującego środka pomocy państwa:

Data przyjęcia decyzji	28 października 2020 r.
Nr sprawy	85631
Nr decyzji	123/20/COL
Państwo EFTA	Norwegia
Tytuł	Program dotacji dla radiofonii i telewizji lokalnej
Podstawa prawna	Rozporządzenie nr 166 z dnia 19 lutego 2016 r. w sprawie dotacji dla radiofonii i telewizji lokalnej
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pluralizm mediów, wolność słowa oraz wzmocnienie demokratycznej funkcji radiofonii i telewizji lokalnej
Forma pomocy	Dotacja
Budżet	22 mln NOK rocznie
Intensywność	80 %
Czas trwania	od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2026 r.
Sektory gospodarki	Środki masowego przekazu
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Norweski Urząd ds. Mediów [Norwegian Media Authority] Nygata 4 N-1607 Fredrikstad NORWEGIA

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA: <http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń

(2021/C 58/10)

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi zastrzeżeń wobec następującego środka pomocy państwa:

Data przyjęcia decyzji	11 listopada 2020
Nr sprawy	85838
Nr decyzji	131/20/COL
Państwo EFTA	Norwegia
Tytuł	Regionalnie zróżnicowane składki na ubezpieczenie społeczne w 2021 r.
Podstawa prawna	Doroczna uchwała Parlamentu w sprawie wysokości składek na ubezpieczenie społeczne itp. oraz dział 23-2 ustawy nr 19 z dnia 28 lutego 1997 r. dotyczącej krajowego systemu ubezpieczeń (<i>Folketrygdloven</i>)
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pomoc regionalna
Forma pomocy	Ulga podatkowa
Intensywność	od 3,1 do 12,4
Czas trwania	1.01.2021–31.12.2021
Sektory gospodarki	Pomoc horyzontalna – wszystkie sektory objęte wytycznymi w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014-2021
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Rząd Norwegii

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA: <http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń

(2021/C 58/11)

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi zastrzeżeń wobec następującego środka pomocy państwa:

Data przyjęcia decyzji	19 października 2020
Nr sprawy	85613
Nr decyzji	119/20/COL
Państwo EFTA	Norwegia
Okręg	Vestfold og Telemark
Nazwa środka pomocy (lub nazwa beneficjenta)	Związana z COVID-19 rekompensata na rzecz spółki Dyrsku'n Arrangement AS
Podstawa prawna	Pismo o przydziale środków wystosowane przez Ministerstwo Rolnictwa i Żywności do spółki Dyrsku'n Arrangement AS, służące osiągnięciu celu wyznaczonego decyzją parlamentu norweskiego z dnia 9 października 2020 r. w sprawie udzielenia pomocy państwa w kwocie 11,2 mln NOK
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Rekompensata za szkodę spowodowaną zdarzeniem nadzwyczajnym
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	11,2 mln NOK
Intensywność	68,70 % (szacunkowo)
Sektory gospodarki	Działalność związana z organizacją targów, wystaw i kongresów; pola kempingowe, włączając pola dla pojazdów kempingowych i pola namiotowe; inne miejsca zakwaterowania
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstwo Rolnictwa i Żywności Postboks 8007 Dep. N-0030 Oslo NORWEGIA

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA: <http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

Pomoc państwa – decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń

(2021/C 58/12)

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi zastrzeżeń wobec następującego środka pomocy państwa:

Data przyjęcia decyzji	6 listopada 2020
Nr sprawy	85844
Nr decyzji	129/20/COL
Państwo EFTA	Islandia
Tytuł	COVID-19: dotacje z tytułu utraty dochodów
Podstawa prawna	Ustawa o pomocy dla przedsiębiorstw, które doświadczyły utraty dochodów na skutek pandemii koronawirusa (<i>is. lög um tekjufallsstyrki</i>)
Rodzaj środka pomocy	Dotacje bezpośrednie
Cel pomocy	Utrzymanie poziomu zatrudnienia i działalności gospodarczej w Islandii poprzez wspieranie przedsiębiorstw, które doświadczyły tymczasowej utraty dochodu na skutek pandemii COVID-19 oraz środków wprowadzonych w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się wirusa
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	23,3 mld ISK
Czas trwania	Do 1 maja 2021
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Islandzki Urząd Skarbowy i Celny Tryggvagata 19 101 Reykjavík ISLANDIA

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA: <http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

KOMISJA EUROPEJSKA

OGŁOSZENIE O KONKURSIE OTWARTYM

(2021/C 58/13)

Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO) ogłasza następujący konkurs otwarty:

EPSO/AST/148/21

KOREKTORZY TEKSTÓW/REDAKTORZY JĘZYKOWI (AST 3) dla następujących języków:

grecki (EL), hiszpański (ES), estoński (ET), irlandzki (GA), włoski (IT) i portugalski (PT)

Ogłoszenie o konkursie jest opublikowane w 24 językach w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 58 A z dnia 18 lutego 2021 r.

Informacje na ten temat można uzyskać na stronie EPSO: https://epso.europa.eu/home_pl.

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

**Wniosek o wydanie przez Trybunał EFTA opinii doradczej złożony przez Borgarting Lagmannsrett
w ramach postępowania karnego przeciwko P****(Sprawa E-15/20)**

(2021/C 58/14)

W dniu 21 października 2020 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek z dnia 16 października 2020 r., w którym *Borgarting Lagmannsrett* (sąd apelacyjny Borgarting) zwraca się o wydanie opinii doradczej w ramach postępowania karnego przeciwko P w odniesieniu do następujących kwestii:

Pytanie 1

Czy w art. 3 i 7 lit. a) Porozumienia EOG w związku z rozporządzeniem 883/2004, w szczególności art. 4, 5 i 7 w związku z rozdziałem 6, wyklucza się system krajowy, w ramach którego:

- a) warunkiem uzyskania prawa do świadczeń dla bezrobotnych jest pobyt bezrobotnego (*oppholder seg*) w Norwegii (zob. sekcja 4-2 Ustawy o powszechnym ubezpieczeniu); oraz
- b) zwolnienie z obowiązku pobytu, w tym ze stosowania przepisu art. 64 rozporządzenia 883/2004, jest przewidziane w krajowym rozporządzeniu w sprawie świadczeń dla bezrobotnych, które jest wdrażane również w ramach rozporządzenia transponującego?

Pytanie 2

Niezależnie od odpowiedzi na pytanie pierwsze: czy opisany w nim system stanowi ograniczenie w świetle dotyczących swobodnego przepływu przepisów porozumienia EOG, w tym art. 28, 29 i 36?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej: czy takie ograniczenie można uzasadnić następującymi przesłankami:

- i. że pobyty w państwie właściwym zazwyczaj postrzega się jako bardziej zachęcające bezrobotnego do poszukiwania i znalezienia zatrudnienia oraz stwarzające ku temu większe możliwości, w tym możliwość szybkiego podjęcia pracy;
- ii. że pobyty w państwie właściwym zazwyczaj postrzega się jako ułatwiające dostęp służb zatrudnienia do bezrobotnego oraz że jego obecność w Norwegii umożliwia administracji publicznej monitorowanie tego, czy spełnia on warunki otrzymania świadczeń pieniężnych wypłacanych bezrobotnym – w tym: czy dana osoba jest rzeczywiście bezrobotna i nie posiada ukrytych źródeł dochodu, czy faktycznie i aktywnie poszukuje pracy lub uczestniczy w innych działaniach mających na celu znalezienie zatrudnienia;
- iii. że pobyty w państwie właściwym zazwyczaj postrzega się jako stwarzające lepsze możliwości oceny przez służby zatrudnienia, czy względem bezrobotnego podejmowane są odpowiednie dalsze działania; oraz
- iv. że system krajowy umożliwia pobieranie świadczeń dla bezrobotnych w innym państwie EOG na warunkach określonych w rozporządzeniu 883/2004.

Pytanie 3

W zakresie, w jakim wymaga tego odpowiedź na pytania pierwsze i drugie, równorzędne pytania zadaje się w odniesieniu do dyrektywy 2004/38, w tym jej art. 4, 6 i 7.

Pytanie 4

Oskarżonemu zarzucono przedstawienie organowi administracyjnemu NAV nieprawdziwych informacji dotyczących pobytów w innym państwie EOG, a tym samym doprowadzenie NAV do wypłaty świadczeń dla bezrobotnych, do otrzymywania których oskarżony nie był uprawniony, ponieważ w Ustawie o powszechnym ubezpieczeniu jako warunek uzyskiwania takich świadczeń określa się pobyt (*opphold*) w Norwegii. Czy – zważywszy na transpozycję rozporządzenia 883/2004 (zob. pytanie pierwsze) przez Norwegię – stosowanie przepisów kodeksu karnego dotyczących oszustw i składania nieprawdziwych oświadczeń w sprawach takich jak przedmiotowa jest zgodne z podstawowymi zasadami prawa EOG, takimi jak zasada jasności i zasada pewności prawa?

Pytanie 5

Czy w świetle konkretnego przypadku, takiego jak przedmiotowy, oraz transpozycji przez Norwegię rozporządzenia 883/2004 (zob. pytanie pierwsze), sankcja prawna jest zgodna z zasadą proporcjonalności?

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie o wszczęciu

postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu krzemku wapnia pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

(2021/C 58/15)

Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), zawierającą zarzut istnienia dumpingu w przywozie krzemku wapnia („CaSi”) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, który powoduje szkodę ⁽²⁾ dla przemysłu Unii.

1. Skarga

Skarga została złożona w dniu 4 stycznia 2021 r. przez Euroalliances („skarżący”), stowarzyszenie reprezentujące wszystkich producentów krzemku wapnia w Unii. Skargę złożono w imieniu przemysłu unijnego zajmującego się krzemkiem wapnia w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

Jawna wersja skargi i analiza, w jakim stopniu producenci unijni popierają skargę, są dołączone do akt do wglądu dla zainteresowanych stron. Sekcja 5.6 niniejszego zawiadomienia zawiera informacje o dostępie do akt dla zainteresowanych stron.

2. Produkt objęty dochodzeniem

Niniejsze dochodzenie dotyczy stopu lub związku chemicznego zawierającego co najmniej 16 % masy wapnia, co najmniej 45 % masy krzemu, mniej niż 14 % masy żelaza i nie więcej niż 10 % masy jakiegokolwiek innego pierwiastka; nawet przedstawianego luzem, pakowanego w worki lub w stalowe beczki, zamkniętego w arkuszach stalowych (lub drucie rdzeniowym), lub przedstawianego w inny sposób („produkt objęty dochodzeniem”). Produkt ten powszechnie określa się jako krzemek wapnia („CaSi”).

Wszystkie zainteresowane strony chcące przedłożyć informacje na temat zakresu produktu muszą to uczynić w terminie 10 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia ⁽³⁾.

3. Zarzut dumpingu

Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu, jest produkt objęty dochodzeniem, pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”), obecnie objęty kodami CN ex 7202 99 80 i ex 2850 00 60 (kody 7202 99 80 30 i 2850 00 60 91). Powyższe kody CN i kody TARIC podano jedynie w celach informacyjnych.

Skarżący twierdził, że niewłaściwe jest stosowanie cen i kosztów krajowych w ChRL z uwagi na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Ogólny termin „szkoda” odnosi się do istotnej szkody dla przemysłu Unii, zagrożenia spowodowania istotnej szkody lub istotnego opóźnienia powstawania takiego przemysłu, jak określono w art. 3 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

⁽³⁾ Odniesienia do publikacji niniejszego zawiadomienia oznaczają odniesienia do publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Na potwierdzenie zarzutów dotyczących znaczących zakłóceń skarżący oparł się na informacjach zawartych w dokumencie roboczym służb Komisji w sprawie znaczących zakłóceń w gospodarce ChRL z dnia 20 grudnia 2017 r. ⁽⁴⁾. W szczególności skarżący opierał się na specjalnej sekcji dotyczącej zakłóceń w czynnikach produkcji oraz na sekcji dotyczącej surowców, takich jak wapień i kwarc oraz inne materiały do produkcji, a także na rozdziałach dotyczących ogólnych zakłóceń w zakresie energii i energii elektrycznej. Skarżący odniósł się również do badania sektorowego dotyczącego chińskiego rynku żelazostopów ⁽⁵⁾, w którym stwierdzono, że chiński przemysł żelazostopów podlega surowym wytycznym rządu i uznaniowej ingerencji, oraz stwierdził, że chińskie przedsiębiorstwa w tym przemyśle „działają w zakłóconym otoczeniu rynkowym, w którym siły konkurencyjne nie są uprawnione do ustrukturyzowania rynku krajowego i dostosowania go do rynków światowych”. Ponadto skarżący oparł się na ustaleniach i wnioskach rozporządzenia (UE) 2020/909 z dnia 30 czerwca 2020 r. nakładającego ostateczne cło dumpingowe na przywóz żelazokrzemu w następstwie przeglądu wygaśnięcia, w którym stwierdzono, że chiński przemysł żelazostopów jest silnie zniekształcony. Ustalenie to ma zastosowanie do całego przemysłu żelazostopów, który obejmuje CaSi ⁽⁶⁾.

W konsekwencji, w świetle art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, zarzut dotyczący prawdopodobieństwa dumpingu opiera się na porównaniu wartości normalnej konstruowanej na podstawie kosztów produkcji i kosztów sprzedaży odzwierciedlających niezakłócone ceny lub wartości odniesienia z ceną eksportową (na poziomie ex-works) produktu objętego dochodzeniem, sprzedawanego na wywóz do Unii. Obliczone na tej podstawie marginesy dumpingu są znaczne w odniesieniu do państwa, którego dotyczy postępowanie.

W świetle dostępnych informacji Komisja uważa, że istnieją wystarczające dowody zgodnie z art. 5 ust. 9 rozporządzenia podstawowego wskazujące na to, że z powodu znaczących zakłóceń wpływających na ceny i koszty stosowanie krajowych cen i kosztów w państwie, którego dotyczy postępowanie, jest niewłaściwe, a tym samym uzasadniające wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

Sprawozdanie krajowe dostępne jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie internetowej DG ds. Handlu ⁽⁷⁾. Wszystkie dowody potwierdzające interwencję państwa oraz zakłócenia w sektorze krzemku wapnia stanowią część jawnej wersji skargi i są dostępne w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron.

4. **Zarzut spowodowania szkody, związek przyczynowy i zakłócenia handlu surowcami**

4.1. **Zarzut spowodowania szkody/związek przyczynowy**

Skarżący przedstawił dowody na to, że przywóz produktu objętego dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, znacząco wzrósł w ujęciu bezwzględnym i pod kątem jego udziału w rynku.

Dowody przedstawione przez skarżącego wskazują, że ilość oraz ceny przywożonego produktu objętego dochodzeniem mają, oprócz innych skutków, negatywny wpływ na wielkość sprzedaży unijnej oraz na poziom cen stosowanych przez przemysł unijny, co wywiera znaczący niekorzystny wpływ na ogólne wyniki, sytuację finansową i zatrudnienie w przemyśle unijnym.

4.2. **Zarzut dotyczący zakłóceń handlu surowcami**

Skarżący przedstawił wystarczające dowody na istnienie zakłóceń handlu surowcami w ChRL, w szczególności w wyniku stosowania systemu podwójnych cen, w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem. Przedstawione dowody wskazują, że energia elektryczna stanowi 20 % kosztu wytwarzania produktu objętego dochodzeniem. Skarga zawiera również porównanie cen energii elektrycznej w północnych prowincjach ChRL, w których znajdują się siedziby głównych eksporterów CaSi, oraz ceny eksportowej energii elektrycznej wysyłanej z tych samych prowincji, wskazujące, że ta druga cena jest w sposób trwały znacząco wyższa. Ponadto w skardze wskazano, że w wyniku tego zakłócenia cena energii elektrycznej na rynku ChRL jest znacząco niższa niż ceny na reprezentatywnych rynkach międzynarodowych.

⁽⁴⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu, 20.12.2017, SWD(2017) 483 final/2, dostępny pod adresem: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

⁽⁵⁾ Think !Desk China Research & Consulting, Prof. M. Taube, Analysis of State-induced Market distortions in the Chinese Ferroalloys and Silicon industries – Ferroalloy focus (Analiza zakłóceń rynkowych wywołanych przez państwo w chińskim przemyśle żelazostopów i krzemu, ze szczególnym uwzględnieniem żelazostopów), wrzesień 2018 r.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/909 z dnia 30 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Rosji i Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 208 z 1.7.2020, s. 2).

⁽⁷⁾ Dokumenty przywołane w sprawozdaniu krajowym są również dostępne do wglądu pod warunkiem złożenia należycie uzasadnionego wniosku.

W związku z tym, zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, domniemane zakłócenie zostanie zbadane w ramach dochodzenia w celu stwierdzenia, czy w stosownych przypadkach cło niższe od marginesu dumpingu byłoby wystarczające do usunięcia szkody w przypadku Chińskiej Republiki Ludowej. Gdyby w trakcie dochodzenia stwierdzone zostały inne zakłócenia objęte art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, dochodzeniem można objąć również te inne zakłócenia.

5. Procedura

Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że skarga została złożona przez przemysł unijny lub w jego imieniu oraz że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja niniejszym wszczyna dochodzenie zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego.

W dochodzeniu zostanie ustalone, czy produkt objęty dochodzeniem pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie, jest sprzedawany po cenach dumpingowych i czy dumping ten spowodował szkodę dla przemysłu unijnego.

W przypadku ustalenia wspomnianych faktów w dochodzeniu zostanie zbadane, czy wprowadzenie środków leży w interesie Unii zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego. W przypadku zastosowania art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w trakcie dochodzenia zostanie przeprowadzony test dotyczący interesu Unii na podstawie art. 7 ust. 2b tego rozporządzenia.

Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825⁽⁸⁾, które weszło w życie dnia 8 czerwca 2018 r. (pakiet dotyczący modernizacji instrumentów ochrony handlu), wprowadzono istotne zmiany do harmonogramu i terminów, mających poprzednio zastosowanie w postępowaniach antydumpingowych. Ponadto skrócono terminy zgłaszania się przez zainteresowane strony, zwłaszcza na wczesnym etapie dochodzenia.

Komisja zwraca również uwagę stron na fakt, że w związku z pandemią COVID-19 opublikowano zawiadomienie⁽⁹⁾ w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne, które to zawiadomienie może mieć zastosowanie do niniejszego postępowania.

5.1. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmie okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmie okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

5.2. Uwagi na temat skargi i wszczęcia dochodzenia

Wszystkie zainteresowane strony chcące przekazać swoje uwagi dotyczące skargi (w tym dotyczące kwestii związanych ze szkodą i związkiem przyczynowym) lub wszelkich innych aspektów wszczęcia dochodzenia (w tym w jakim stopniu popierają skargę) mogą to uczynić w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

Wszelkie wnioski o posiedzenie wyjaśniające w sprawie wszczęcia dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

5.3. Procedura dotycząca stwierdzenia dumpingu

Wzywa się producentów eksportujących⁽¹⁰⁾ produktu objętego dochodzeniem do udziału w dochodzeniu Komisji.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1).

⁽⁹⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

⁽¹⁰⁾ Producentem eksportującym jest każde przedsiębiorstwo w państwie, którego dotyczy postępowanie, które to przedsiębiorstwo produkuje i wywozi produkt objęty dochodzeniem na rynek Unii, bezpośrednio lub za pośrednictwem strony trzeciej, w tym każde z powiązanych z nim przedsiębiorstw uczestniczących w produkcji, sprzedaży krajowej lub wywozie produktu objętego dochodzeniem.

5.3.1. Dochodzenie dotyczące producentów eksportujących

5.3.1.1. Procedura wyboru producentów eksportujących, którzy zostaną objęci dochodzeniem w ChRL

a) Kontrola wyrwykowa

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę uczestniczących w postępowaniu producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę producentów eksportujących, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o przekazanie Komisji informacji na temat swoich przedsięwzięć w terminie siedmiu dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Informacje te należy przekazać za pośrednictwem platformy TRON.tdi na następujący adres:

<https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi/form/ecba917e-c736-0124-915b-dee5fe7dca5e>

Informacje dotyczące dostępu do platformy Tron można znaleźć w sekcjach 5.6 i 5.8.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do doboru próby producentów eksportujących Komisja skontaktowała się również z władzami ChRL, a ponadto może skontaktować się ze wszystkimi znanymi jej zrzeczeniami producentów eksportujących.

W przypadku konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej dobór próby producentów eksportujących może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Komisja powiadomi o przedsięwzięciach wybranych do próby wszystkich znanych producentów eksportujących, władze ChRL oraz zrzeczenia producentów eksportujących, w stosownych przypadkach za pośrednictwem władz ChRL.

Komisja, po otrzymaniu informacji niezbędnych do dokonania doboru próby producentów eksportujących, poinformuje zainteresowane strony o decyzji, czy zostały objęte próbą. Producenci eksportujący wybrani do próby będą musieli przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 30 dni od daty powiadomienia o decyzji, czy zostali objęci próbą, o ile nie wskazano inaczej.

Komisja doda notę o doborze próby do akt do wglądu dla zainteresowanych stron. Wszelkie uwagi na temat doboru próby muszą wpłynąć w terminie trzech dni od daty powiadomienia o decyzji o doborze próby.

Kopia kwestionariusza dla producentów eksportujących dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2514.

Kwestionariusz zostanie także udostępniony wszystkim znanym zrzeczeniom producentów eksportujących oraz władzom ChRL.

Bez uszczerbku dla możliwego zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego, producenci eksportujący, którzy zgodzili się na włączenie ich do próby, lecz nie zostali do niej wybrani, zostaną uznani za współpracujących („nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący”). Bez uszczerbku dla poniższej sekcji 5.3.1.1 lit. b), cła antydumpingowe, które mogą być zastosowane do przywozu pochodzącego od nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących, nie przekroczą średniego ważonego marginesu dumpingu ustalonego dla producentów eksportujących objętych próbą ⁽¹⁾.

b) Indywidualny margines dumpingu dla producentów eksportujących niewłączonych do próby

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący mogą wystąpić z wnioskiem o ustalenie przez Komisję ich indywidualnych marginesów dumpingu. Producenci eksportujący, którzy chcą wystąpić z wnioskiem o indywidualny margines dumpingu, muszą wypełnić kwestionariusz i odesłać go w terminie 30 dni od daty zawiadomienia o doborze próby, o ile nie wskazano inaczej. Kopia kwestionariusza dla producentów eksportujących dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2514.

⁽¹⁾ Na podstawie art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego pomija się marginesy zerowe i de minimis oraz marginesy ustalone zgodnie z warunkami określonymi w art. 18 rozporządzenia podstawowego.

Komisja zbada, czy nieobjętym próbą współpracującym producentom eksportującym można przyznać indywidualną stawkę cła zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

Nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący, którzy wnioskuje o indywidualny margines dumpingu, powinni jednak mieć świadomość, że Komisja może mimo wszystko podjąć decyzję o nieustalaniu dla nich indywidualnego marginesu dumpingu, jeżeli, na przykład, liczba nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących będzie tak duża, że ustalenie takie byłoby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby zakończenie dochodzenia na czas.

5.3.2. *Dodatkowa procedura dotycząca państwa, którego dotyczy postępowanie, podlegającym znaczącym zakłóceniom*

Z zastrzeżeniem uregulowań zawartych w niniejszym zawiadomieniu wszystkie zainteresowane strony wzywa się niniejszym do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów dotyczących stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. O ile nie wskazano inaczej, informacje te i dowody je potwierdzające muszą wpłynąć do Komisji w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

W szczególności Komisja wzywa wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia opinii na temat materiałów oraz kodów Systemu Zharmonizowanego (HS) podanych w skardze, do zaproponowania odpowiedniego(-ich) reprezentatywnego(-ych) kraju(-ów) oraz do wskazania producentów produktu objętego dochodzeniem w tym kraju lub krajach. Informacje te i dowody je potwierdzające muszą wpłynąć do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) rozporządzenia podstawowego Komisja wkrótce po wszczęciu postępowania przedstawi stronom dochodzenia, za pośrednictwem notatki dołączonej do akt do wglądu dla zainteresowanych stron, informacje o odpowiednich źródłach, w tym, w stosownych przypadkach, o wyborze odpowiedniego reprezentatywnego państwa trzeciego, które Komisja zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a. Strony dochodzenia będą miały 10 dni na zgłoszenie uwag do notatki, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e). Zgodnie z informacjami, którymi dysponuje Komisja, możliwym odpowiednim reprezentatywnym państwem trzecim jest Brazylia.

W celu dokonania ostatecznego wyboru odpowiedniego reprezentatywnego państwa trzeciego Komisja zbada, czy te państwa trzecie charakteryzują się podobnym poziomem rozwoju gospodarczego jak ChRL, czy prowadzi się w nich produkcję i sprzedaż produktu objętego dochodzeniem i czy odpowiednie dane są łatwo dostępne. W przypadku gdy jest więcej niż jedno reprezentatywne państwo trzecie, pierwszeństwo zostanie przyznane, w stosownych przypadkach, państwom z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.

W ramach niniejszego postępowania Komisja zwraca się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL o przedstawienie Komisji informacji na temat materiałów (surowców i materiałów przetworzonych) i energii wykorzystywanych w produkcji produktu objętego dochodzeniem w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Informacje te należy przekazać za pośrednictwem platformy TRON.tdi na następujący adres:

<https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi/form/4848756d-ef04-defb-9797-7f02776792b7>

Informacje dotyczące dostępu do platformy Tron można znaleźć w sekcjach 5.6 i 5.8.

Ponadto informacje faktyczne na potrzeby ustalenia kosztów i cen zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego należy przedłożyć w terminie 65 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Takie informacje powinny pochodzić wyłącznie z publicznie dostępnych źródeł.

5.3.3. Dochodzenie dotyczące importerów niepowiązanych ⁽¹²⁾ ⁽¹³⁾

Importerów niepowiązanych, przywożących produkt objęty dochodzeniem z ChRL do Unii, wzywa się do udziału w niniejszym dochodzeniu.

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów niepowiązanych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę importerów niepowiązanych, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy niepowiązani lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o przekazanie Komisji informacji na temat swoich przedsiębiorstw określonych w załączniku do niniejszego zawiadomienia w terminie siedmiu dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do doboru próby importerów niepowiązanych Komisja może ponadto skontaktować się z wszystkimi znanymi zrzeszeniami importerów.

W przypadku konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej dobór próby importerów może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży w Unii produktu objętego dochodzeniem, którą to sprzedaż można właściwie zbadać w dostępnym czasie.

Komisja, po otrzymaniu informacji niezbędnych do dokonania doboru próby, poinformuje zainteresowane strony o swojej decyzji w sprawie doboru próby obejmującej importerów. Komisja doda również notę o doborze próby do akt do wglądu dla zainteresowanych stron. Wszelkie uwagi na temat doboru próby muszą wpłynąć w terminie trzech dni od daty powiadomienia o decyzji o doborze próby.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia Komisja udostępni kwestionariusze importerom niepowiązanym objętym próbą. Strony muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 30 dni od daty zawiadomienia o decyzji w sprawie doboru próby, o ile nie wskazano inaczej.

Kopia kwestionariusza dla importerów dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2514.

5.4. Procedura dotycząca ustalenia szkody i dochodzenie dotyczące producentów unijnych

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia w odniesieniu do producentów unijnych Komisja udostępni kwestionariusze znanym producentom unijnym, a mianowicie:

- OFZ, a.s., Istebné,
- Ferropem.

Wspomniani producenci unijni muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie wskazano inaczej.

⁽¹²⁾ Ta sekcja dotyczy wyłącznie importerów niepowiązanych z producentami eksportującymi. Importerzy powiązani z producentami eksportującymi muszą wypełnić kwestionariusz dla producentów eksportujących dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2514. Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny dwie osoby uważa się za powiązane, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracownicą; d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią lub h) są członkami tej samej rodziny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558). Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona; (ii) rodzice i dzieci; (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni); (iv) dziadkowie i wnuki; (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeńiec oraz bratanica lub siostrzenica; (vi) teściowie i zięć lub synowa; (vii) szwagier i szwagierka. Zgodnie z art. 5 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznana – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽¹³⁾ Dane przekazane przez importerów niepowiązanych mogą być wykorzystane także w związku z innymi aspektami niniejszego dochodzenia niż stwierdzenie dumpingu.

Niewymienionych powyżej producentów unijnych wzywa się do nawiązania kontaktu z Komisją, najlepiej za pośrednictwem poczty elektronicznej, w celu zgłoszenia się oraz zwrócenia się z prośbą o przesłanie kwestionariusza, w jak najkrótszym terminie, lecz nie później niż 7 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie wskazano inaczej.

Kopia kwestionariusza dla unijnych producentów dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2514.

5.5. **Procedura oceny interesu Unii w przypadku zarzutów dotyczących występowania zakłóceń handlu surowcami**

W przypadku zakłóceń handlu surowcami, określonych w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, Komisja przeprowadzi test dotyczący interesu Unii zgodnie z art. 7 ust. 2b tego rozporządzenia. Jeżeli Komisja, ustalając poziom ceł na podstawie art. 7 tego rozporządzenia, postanowi zastosować art. 7 ust. 2, przeprowadzi badanie interesu Unii zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego.

Zainteresowane strony proszone są o przekazanie wszelkich istotnych informacji umożliwiających Komisji stwierdzenie, czy w interesie Unii leży określenie poziomu środków zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. Zainteresowane strony są w szczególności proszone o dostarczenie wszelkich informacji na temat wolnych mocy produkcyjnych w państwie, którego dotyczy postępowanie, konkurencji w zakresie surowców oraz wpływu na łańcuchy dostaw dla przedsiębiorstw w Unii. W przypadku braku współpracy Komisja może stwierdzić, że zastosowanie art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego jest zgodne z interesem Unii.

Jeżeli Komisja zdecyduje o zastosowaniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, na podstawie jego art. 21 zostanie podjęta decyzja o tym, czy wprowadzenie środków antydumpingowych nie byłoby sprzeczne z interesem Unii. Producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, użytkownicy i reprezentujące ich zrzeszenia, związki zawodowe oraz reprezentatywne organizacje konsumenckie są proszeni o przekazanie Komisji informacji dotyczących interesu Unii.

Informacje dotyczące oceny interesu Unii należy przekazać w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie wskazano inaczej. Informacje mogą być dostarczane w dowolnym formacie lub poprzez wypełnienie opracowanego przez Komisję kwestionariusza. Kopia kwestionariuszy, w tym również kwestionariusza dla użytkowników produktu objętego dochodzeniem, dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2514. Informacje przedstawione zgodnie z art. 21 zostaną uwzględnione wyłącznie wtedy, gdy będą poparte udokumentowanymi informacjami w momencie ich przedstawienia.

5.6. **Zainteresowane strony**

Aby wziąć udział w dochodzeniu, zainteresowane strony, takie jak producenci eksportujący, producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, użytkownicy i reprezentujące ich zrzeszenia, związki zawodowe oraz reprezentatywne organizacje konsumenckie muszą w pierwszej kolejności udowodnić istnienie obiektywnego związku między swoją działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Producenci eksportujący, producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, którzy udostępnili informacje zgodnie z procedurami opisanymi w sekcjach 5.3.1, 5.3.3 i 5.4 powyżej, zostaną uznani za zainteresowane strony, pod warunkiem że istnieje obiektywny związek między ich działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Pozostałe strony będą mogły uczestniczyć w dochodzeniu jako zainteresowane strony tylko od momentu zgłoszenia się i pod warunkiem, że istnieje obiektywny związek między ich działalnością a produktem objętym dochodzeniem. Okoliczność bycia uznanym za zainteresowaną stroną pozostaje bez uszczerbku dla zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego.

Dostęp do akt do wglądu dla zainteresowanych stron odbywa się za pośrednictwem TRON.tdi na stronie: <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>. By uzyskać dostęp, należy postępować zgodnie z poleceniami na podanej stronie ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ W razie problemów technicznych prosimy o kontakt z działem pomocy DG ds. Handlu (e-mail: trade-service-desk@ec.europa.eu lub tel. +32 22979797).

5.7. **Możliwość złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające do służb Komisji prowadzących dochodzenie**

Wszystkie zainteresowane strony mogą złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające do służb Komisji prowadzących dochodzenie.

Wszelkie wnioski o posiedzenie wyjaśniające należy sporządzać na piśmie, podając uzasadnienie oraz zestawienie kwestii, które zainteresowana strona pragnie omówić w trakcie posiedzenia wyjaśniającego. Posiedzenie wyjaśniające będzie ograniczać się do kwestii wskazanych uprzednio na piśmie przez zainteresowane strony.

Harmonogram posiedzeń wyjaśniających przedstawia się następująco:

- (i) W odniesieniu do wszelkich posiedzeń wyjaśniających, które odbędą się przed terminem wprowadzenia środków tymczasowych, należy złożyć wniosek w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w ciągu 60 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.
- (ii) Po etapie tymczasowych ustaleń należy złożyć wniosek w terminie pięciu dni od daty ujawnienia tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w ciągu 15 dni od daty powiadomienia o ujawnieniu tymczasowych ustaleń lub daty dokumentu informacyjnego.
- (iii) Na etapie ostatecznych ustaleń należy złożyć wniosek w terminie trzech dni od daty ujawnienia ostatecznych ustaleń. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w okresie wyznaczonym na zgłaszanie uwag na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń. W przypadku dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń należy złożyć wniosek bezzwłocznie po takim dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w terminie przewidzianym na zgłaszanie uwag na temat takiego ujawnienia.

Określone terminy pozostają bez uszczerbku dla prawa służb Komisji do wyrażenia zgody na posiedzenie wyjaśniające poza tymi terminami w należycie uzasadnionych przypadkach oraz dla prawa Komisji do niewyrażenia zgody na posiedzenie wyjaśniające w należycie uzasadnionych przypadkach. Jeżeli służby Komisji odrzucą wniosek o posiedzenie wyjaśniające, zainteresowana strona zostanie poinformowana o powodach takiej decyzji.

Zasadniczo posiedzenia wyjaśniające nie będą służyć do przedstawiania informacji faktycznych, których nie umieszczono jeszcze w aktach. Niemniej jednak w interesie dobrej administracji i aby umożliwić służbom Komisji postępy w dochodzeniu, zainteresowane strony mogą zostać poproszone o przekazanie nowych informacji faktycznych po posiedzeniu wyjaśniającym.

5.8. **Instrukcje dotyczące składania oświadczeń pisemnych i przesyłania wypełnionych kwestionariuszy oraz korespondencji**

Informacje przekazywane Komisji dla celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu muszą być wolne od praw autorskich. Przed przekazaniem Komisji informacji lub danych, które są objęte prawami autorskimi osób trzecich, zainteresowane strony muszą zwrócić się do właściciela praw autorskich o udzielenie specjalnego zezwolenia wyraźnie umożliwiającego: a) wykorzystanie przez Komisję tych informacji i danych dla celów niniejszego postępowania dotyczącego ochrony handlu; oraz b) udostępnienie tych informacji i danych zainteresowanym stronom niniejszego dochodzenia w formie umożliwiającej im wykonywanie ich prawa do obrony.

Wszystkie pisemne zgłoszenia, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, wypełnione kwestionariusze i korespondencje dostarczone przez zainteresowane strony, w odniesieniu do których wnioskuje się o ich traktowanie na zasadzie poufności, należy oznakować „Sensitive”⁽¹⁵⁾. Strony przesyłające informacje w toku niniejszego dochodzenia są proszone o uzasadnienie wniosku o traktowanie na zasadzie poufności.

Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego strony przedstawiające informacje oznakowane „Sensitive” powinny przedłożyć ich streszczenia bez klauzuli poufności, oznakowane „For inspection by interested parties”. Streszczenia powinny być wystarczająco szczegółowe, żeby umożliwić prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności.

Jeżeli strona przekazująca poufne informacje nie wskaże odpowiedniego powodu wniosku o traktowanie na zasadzie poufności lub nie dostarczy streszczenia informacji bez klauzuli poufności w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, Komisja może nie uwzględnić takich informacji, chyba że można wykazać w sposób zadowalający z właściwych źródeł, że informacje te są poprawne.

⁽¹⁵⁾ Dokument oznakowany „Sensitive” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tarif celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

Zainteresowane strony proszone są o przesłanie wszystkich oświadczeń i wniosków, w tym zeskanowanych pełnomocnictw i poświadczeń, za pośrednictwem platformy TRON.tdi (<https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>). Komunikując się za pośrednictwem TRON.tdi lub poczty elektronicznej, zainteresowane strony wyrażają akceptację zasad dotyczących oświadczeń w formie elektronicznej, które zostały zawarte w dokumencie zatytułowanym „CORRESPONDENCE WITH THE EUROPEAN COMMISSION IN TRADE DEFENCE CASES” („Korespondencja z Komisją Europejską w sprawach dotyczących ochrony handlu”), opublikowanym na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pod adresem: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf. Zainteresowane strony muszą podać swoją nazwę, adres, numer telefonu i aktualny adres poczty elektronicznej, a także upewnić się, że podany adres poczty elektronicznej funkcjonuje jako oficjalny adres przedsiębiorstwa, a pocztę elektroniczną sprawdza się codziennie. Po otrzymaniu danych kontaktowych Komisja będzie kontaktowała się z zainteresowanymi stronami wyłącznie za pomocą TRON.tdi lub poczty elektronicznej, chyba że strony te wyraźnie zwrócą się o przesyłanie im przez Komisję wszystkich dokumentów za pomocą innego środka komunikacji, a także z wyjątkiem sytuacji, w której charakter przesyłanego dokumentu wymagać będzie zastosowania listu poleconego. Dodatkowe zasady i informacje dotyczące korespondencji z Komisją, w tym zasady składania oświadczeń za pośrednictwem platformy TRON.tdi lub poczty elektronicznej, zawarto w wyżej wspomnianych instrukcjach dotyczących komunikacji z zainteresowanymi stronami.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G
Office: CHAR 04/039
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

E-mail:

Kwestie związane z dumpingiem:

TRADE-AD679-CALCIUM-SILICON-DUMPING@ec.europa.eu

Kwestie związane ze szkodą:

TRADE-AD679-CALCIUM-SILICON-INJURY@ec.europa.eu

6. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, na podstawie art. 6 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w terminie wynoszącym zasadniczo 13, lecz nie więcej niż 14 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego środki tymczasowe mogą zostać wprowadzone zwykle nie później niż w ciągu 7 miesięcy, a w każdym razie nie później niż 8 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja przekaze informacje o planowanym wprowadzeniu ceł tymczasowych na 4 tygodnie przed wprowadzeniem środków tymczasowych. Zainteresowane strony będą miały trzy dni robocze na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących dokładności obliczeń.

Jeżeli Komisja nie zamierza wprowadzić ceł tymczasowych, lecz planuje kontynuować dochodzenie, zainteresowane strony zostaną poinformowane, za pomocą dokumentu informacyjnego, o nienakładaniu ceł na 4 tygodnie przed upływem terminu zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Zainteresowane strony będą miały 15 dni na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego oraz 10 dni na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących ostatecznych ustaleń, o ile nie określono inaczej. W stosownych przypadkach w dodatkowych ujawnieniach ostatecznych ustaleń określony zostanie termin zgłaszania przez zainteresowane strony uwag na piśmie.

7. Przekazywanie informacji

Co do zasady zainteresowane strony mogą przekazywać informacje wyłącznie w terminach określonych w sekcji 5 i 6 niniejszego zawiadomienia. Przy przekazywaniu wszelkich innych informacji niewchodzących w zakres tych sekcji należy przestrzegać poniższych terminów:

- (i) Wszelkie informacje na etapie tymczasowych ustaleń należy przekazać w terminie 70 dni, licząc od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie określono inaczej.

- (ii) O ile nie określono inaczej, zainteresowane strony nie powinny przedstawiać nowych informacji faktycznych po terminie zgłaszania uwag do ujawnienia tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego na etapie tymczasowych ustaleń. Po tym terminie zainteresowane strony mogą przedstawić nowe informacje faktyczne tylko pod warunkiem, że są w stanie wykazać, że takie nowe informacje faktyczne są niezbędne do odparcia zarzutów faktycznych postawionych przez inne zainteresowane strony oraz pod warunkiem, że takie nowe informacje faktyczne można zweryfikować w czasie, jaki pozostaje do zakończenia dochodzenia w terminie.
- (iii) Aby zakończyć dochodzenie w obowiązkowych terminach, Komisja nie będzie przyjmować uwag od zainteresowanych stron po terminie zgłaszania uwag na temat ostatecznego ujawnienia lub, w stosownych przypadkach, po terminie zgłaszania uwag na temat dodatkowego ostatecznego ujawnienia.

8. Możliwość zgłaszania uwag do informacji przekazywanych przez inne strony

Aby zagwarantować prawo do obrony, zainteresowane strony powinny mieć możliwość zgłaszania uwag do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony. W takiej sytuacji zainteresowane strony mogą odnieść się wyłącznie do kwestii podniesionych przez inne zainteresowane strony w przekazanych przez nie informacjach i nie mogą poruszać nowych kwestii.

Takie uwagi należy zgłaszać zgodnie z poniższymi terminami:

- (i) Wszelkie uwagi dotyczące informacji przedstawionych przez inne zainteresowane strony przed terminem wprowadzenia środków tymczasowych należy zgłaszać najpóźniej 75. dnia, licząc od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie określono inaczej.
- (ii) Uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na ujawnienie tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego należy zgłaszać w ciągu siedmiu dni od terminu zgłaszania uwag do tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego, o ile nie wskazano inaczej.
- (iii) Uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na ujawnienie ostatecznych ustaleń należy zgłaszać w ciągu trzech dni od terminu zgłaszania uwag do ujawnienia ostatecznych ustaleń, o ile nie wskazano inaczej. W przypadku dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na takie ujawnienie należy zgłaszać w ciągu jednego dnia od terminu zgłaszania uwag do tego ujawnienia, o ile nie wskazano inaczej.

Podane terminy pozostają bez uszczerbku dla prawa Komisji do zwrócenia się do zainteresowanych stron o przekazanie dodatkowych informacji w należycie uzasadnionych przypadkach.

9. Przedłużenie terminów określonych w niniejszym zawiadomieniu

O przedłużenie terminów przewidzianych w niniejszym zawiadomieniu należy zwracać się wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, a terminy te mogą zostać przedłużone tylko w należycie uzasadnionych przypadkach, o ile podane zostanie właściwe uzasadnienie.

Każde przedłużenie terminu wypełnienia kwestionariuszy będzie zazwyczaj ograniczone do 3 dni i co do zasady nie będzie przekraczać 7 dni.

Odnosnie do terminów przekazania innych informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu, będą one przedłużane o nie więcej niż trzy dni, chyba że wskazane zostaną wyjątkowe okoliczności.

10. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania potwierdzających lub zaprzeczających ustaleń, tymczasowych lub końcowych, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te mogą zostać pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.

Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

Niedostarczenie informacji w formie skomputeryzowanej nie jest traktowane jako odmowa współpracy, pod warunkiem że zainteresowana strona wykaże, że przedstawienie informacji w wymaganej formie wiązałoby się dla niej z nieuzasadnionymi wysokimi kosztami lub byłoby dla niej zbyt dużym obciążeniem. Strona ta powinna niezwłocznie skontaktować się z Komisją.

11. Rzecznik praw stron

Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wszelkie inne wnioski dotyczące prawa do obrony zainteresowanych stron i osób trzecich, jakie mogą się pojawić w toku postępowania.

Rzecznik praw stron może zorganizować posiedzenia wyjaśniające i podjąć się mediacji między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony. Wniosek o posiedzenie wyjaśniające z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem wniosków. Posiedzenia wyjaśniające powinny odbywać się wyłącznie wtedy, gdy w należyтым czasie nie rozstrzygnięto przedmiotowych kwestii ze służbami Komisji.

Wszelkie wnioski należy przedkładać terminowo i szybko, tak aby nie zakłócać dobrze zorganizowanego przebiegu procedury. W tym celu zainteresowane strony powinny zwrócić się o interwencję rzecznika praw stron możliwie jak najwcześniej po wystąpieniu zdarzenia uzasadniającego taką interwencję. Zasadniczo określone w sekcji 5.7 terminy składania wniosków o posiedzenie wyjaśniające z udziałem służb Komisji mają zastosowanie *mutatis mutandis* do wniosków o posiedzenie wyjaśniające z udziałem rzecznika praw stron. W przypadku wniosków o posiedzenie wyjaśniające przedłożonych po terminie rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem również takich wniosków, charakterem poruszonych w nich kwestii i wpływem tych kwestii na prawo do obrony, mając na uwadze interes dobrej administracji i terminowe zakończenie dochodzenia.

Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych DG ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>.

12. Przetwarzanie danych osobowych

Wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas dochodzenia będą przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁶⁾.

Nota na temat ochrony danych, za pośrednictwem której informuje się wszystkie osoby fizyczne o przetwarzaniu danych osobowych w ramach działań Komisji w zakresie ochrony handlu, jest dostępna na stronie internetowej DG ds. Handlu: <http://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/trade-defence/>

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

ZAŁĄCZNIK

☐	Wersja „Sensitive”
☐	Wersja „For inspection by interested parties”
(zaznaczyć właściwe pole)	

**POSTĘPOWANIE ANTYDUMPINGOWE DOTYCZĄCE PRZYWOZU KRZEMKU WAPNIA
POCHODZĄCEGO Z CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ**

INFORMACJE NA TEMAT DOBORU PRÓBY IMPORTERÓW NIEPOWIĄZANYCH

Niniejszy formularz ma pomóc importerom niepowiązanym w dostarczeniu informacji związanych z kontrolą wyrywkową, wymaganych w sekcji 5.3.3 zawiadomienia o wszczęciu.

Zarówno wersję „Sensitive”, jak i wersję „For inspection by interested parties” należy odesłać Komisji, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu.

1. DANE SŁUŻĄCE IDENTYFIKACJI I DANE KONTAKTOWE

Proszę podać następujące dane dotyczące przedsiębiorstwa:

Nazwa przedsiębiorstwa	
Adres	
Osoba wyznaczona do kontaktów	
E-mail	
Telefon	

2. OBRÓT I WIELKOŚĆ SPRZEDAŻY

Proszę podać łączny obrót Państwa przedsiębiorstwa w euro (EUR) oraz wartość w euro (EUR) i wielkość w tonach dotyczące przywozu do Unii i odsprzedaży na rynku unijnym po przywozie z Chińskiej Republiki Ludowej, w okresie objętym dochodzeniem (2020), krzemku wapnia określonego w zawiadomieniu o wszczęciu.

	W tonach	Wartość w euro (EUR)
Łączny obrót przedsiębiorstwa w euro (EUR)		
Przywóz produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej do Unii		
Przywóz produktu objętego dochodzeniem do Unii (ze wszystkich miejsc pochodzenia)		
Odsprzedaż produktu objętego dochodzeniem na rynku unijnym po przywozie z Chińskiej Republiki Ludowej		

3. DZIAŁALNOŚĆ PRZEDSIĘBIORSTWA I PRZEDSIĘBIORSTW POWIĄZANYCH ⁽¹⁾

Proszę dokładnie określić działalność Państwa przedsiębiorstwa i wszystkich przedsiębiorstw powiązanych (proszę je wymienić i podać charakter powiązania z Państwa przedsiębiorstwem) uczestniczących w produkcji lub sprzedaży (eksportowej lub krajowej) produktu objętego dochodzeniem. Działalność taka może obejmować, choć nie wyłącznie, zakup produktu objętego dochodzeniem, jego produkcję w ramach podwykonawstwa, przetwarzanie produktu objętego dochodzeniem lub handel nim.

Nazwa i lokalizacja przedsiębiorstwa	Działalność	Powiązanie

4. INNE INFORMACJE

Proszę podać wszelkie inne istotne informacje, które Państwa zdaniem mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

5. ZAŚWIADCZENIE

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji Państwa przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli Państwa przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność wypełnienia kwestionariusza oraz wyrażenia zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy Państwa przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Ustalenia Komisji dotyczące niewspółpracujących importerów opierają się na dostępnych faktach, a ich wynik może być dla takiego przedsiębiorstwa mniej korzystny niż w przypadku, gdyby podjęło ono współpracę.

Podpis upoważnionego pracownika:

Imię i nazwisko oraz stanowisko upoważnionego pracownika:

Data:

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny dwie osoby uważa się za powiązane, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią lub h) są członkami tej samej rodziny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558). Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona; (ii) rodzice i dzieci; (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni); (iv) dziadkowie i wnuki; (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica; (vi) teściowie i zięć lub synowa; (vii) szwagier i szwagierka. Zgodnie z art. 5 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu superchłonnych polimerów pochodzących z Republiki Korei

(2021/C 58/16)

Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), zawierającą zarzut istnienia dumpingu w przywozie superchłonnych polimerów pochodzących z Republiki Korei, który powoduje szkodę ⁽²⁾ dla przemysłu Unii.

1. Skarga

Skarga została złożona w dniu 4 stycznia 2021 r. przez European Superabsorbent Polymer Coalition (Europejską Koalicję Superchłonnych Polimerów), dalej zwaną „ESPC” lub „skarżącym”. Skargę złożono w imieniu przemysłu unijnego w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

Jawna wersja skargi i analiza, w jakim stopniu producenci unijni popierają skargę, są dołączone do akt do wglądu dla zainteresowanych stron. Sekcja 5.6 niniejszego zawiadomienia zawiera informacje o dostępie do akt dla zainteresowanych stron.

2. Produkt objęty dochodzeniem

Niniejsze dochodzenie dotyczy „superchłonnych polimerów”, nierozpuszczalnych w wodzie, będących wynikiem polimeryzacji monomerów akrylowych ze środkami sieciującymi w taki sposób, by tworzyły sieci polimerowe, o wysokiej zdolności wchłaniania oraz zatrzymywania wody i płynów wodnych, pochodzących z Republiki Korei („produkt objęty dochodzeniem”).

Wszystkie zainteresowane strony chcące przedłożyć informacje na temat zakresu produktu muszą to uczynić w terminie 10 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia ⁽³⁾.

3. Zarzut dumpingu

Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu, jest produkt objęty dochodzeniem, pochodzący z Republiki Korei („państwo, którego dotyczy postępowanie”), obecnie objęty kodem CN ex 3906 90 90 (kody TARIC 3906 90 90 17). Powyższy kod CN i kod TARIC podano jedynie w celach informacyjnych.

Zarzut dumpingu z Republiki Korei jest oparty na porównaniu ceny krajowej z ceną eksportową (na poziomie ex-works) produktu objętego dochodzeniem sprzedawanego na wywóz do Unii.

Obliczone na tej podstawie marginesy dumpingu są znaczne w odniesieniu do państwa, którego dotyczy postępowanie.

4. Zarzut spowodowania szkody i związek przyczynowy

Skarżący przedstawił dowody na to, że przywóz produktu objętego dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł w ujęciu bezwzględnym i pod kątem jego udziału w rynku.

Dowody przedstawione przez skarżącego wskazują, że ilość oraz ceny przywożonego produktu objętego dochodzeniem mają, oprócz innych skutków, negatywny wpływ na poziom cen stosowanych przez przemysł unijny, co wywiera znaczący niekorzystny wpływ na ogólne wyniki, sytuację finansową i zatrudnienie w przemyśle unijnym.

5. Procedura

Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że skarga została złożona przez przemysł unijny lub w jego imieniu oraz że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja niniejszym wszczyna dochodzenie zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Ogólny termin „szkoda” odnosi się do istotnej szkody dla przemysłu Unii, zagrożenia spowodowania istotnej szkody lub istotnego opóźnienia powstawania takiego przemysłu, jak określono w art. 3 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

⁽³⁾ Odniesienia do publikacji niniejszego zawiadomienia oznaczają odniesienia do publikacji niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W dochodzeniu zostanie ustalone, czy produkt objęty dochodzeniem pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie, jest sprzedawany po cenach dumpingowych i czy dumping ten spowodował szkodę dla przemysłu unijnego.

W przypadku ustalenia wspomnianych faktów w dochodzeniu zostanie zbadane, czy wprowadzenie środków leży w interesie Unii zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego.

Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 ⁽⁴⁾, które weszło w życie dnia 8 czerwca 2018 r. (pakiet dotyczący modernizacji instrumentów ochrony handlu), wprowadzono istotne zmiany do harmonogramu i terminów, mających poprzednio zastosowanie w postępowaniach antydumpingowych. Ponadto skrócono terminy zgłaszania się przez zainteresowane strony, zwłaszcza na wczesnym etapie dochodzenia.

Komisja zwraca również uwagę stron na fakt, że w związku z pandemią COVID-19 opublikowano zawiadomienie ⁽⁵⁾ w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne, które to zawiadomienie może mieć zastosowanie do niniejszego postępowania.

5.1. **Okres objęty dochodzeniem i okres badany**

Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmie okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmie okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

5.2. **Uwagi na temat skargi i wszczęcia dochodzenia**

Wszystkie zainteresowane strony chcące przekazać swoje uwagi dotyczące skargi (w tym dotyczące kwestii związanych ze szkodą i związkami przyczynowymi) lub wszelkich innych aspektów wszczęcia dochodzenia (w tym w jakim stopniu popierają skargę) mogą to uczynić w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

Wszelkie wnioski o posiedzenie wyjaśniające w sprawie wszczęcia dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

5.3. **Procedura dotycząca stwierdzenia dumpingu**

Wzywa się producentów eksportujących ⁽⁶⁾ produktu objętego dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, do udziału w dochodzeniu Komisji.

5.3.1. *Dochodzenie dotyczące producentów eksportujących*

5.3.1.1. Procedura wyboru producentów eksportujących, którzy zostaną objęci dochodzeniem, w Republice Korei

a) Kontrola wyrwykowa

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę uczestniczących w postępowaniu producentów eksportujących z Republiki Korei oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę producentów eksportujących, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o przekazanie Komisji informacji na temat swoich przedsięwzięć w terminie siedmiu dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Informacje te należy przekazać za pośrednictwem platformy TRON.tdi na następujący adres:

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1).

⁽⁵⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

⁽⁶⁾ Producentem eksportującym jest każde przedsiębiorstwo w państwie, którego dotyczy postępowanie, które to przedsiębiorstwo produkuje i wywozi produkt objęty dochodzeniem na rynek Unii, bezpośrednio lub za pośrednictwem strony trzeciej, w tym każde z powiązanych z nim przedsiębiorstw uczestniczących w produkcji, sprzedaży krajowej lub wywozie produktu objętego dochodzeniem.

<https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi/form/52d341a5-57a8-b06e-7eaf-60d25569e1b2>

Informacje dotyczące dostępu do platformy Tron można znaleźć w sekcjach 5.6 i 5.8 poniżej.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do doboru próby producentów eksportujących Komisja skontaktowała się też z władzami Republiki Korei, a ponadto może skontaktować się z wszystkimi znanymi jej zrzeszeniami producentów eksportujących.

W przypadku konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej dobór próby producentów eksportujących może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach wybranych do próby wszystkich znanych producentów eksportujących, władze Republiki Korei, oraz zrzeszenia producentów eksportujących, w stosownych przypadkach za pośrednictwem władz Republiki Korei.

Komisja, po otrzymaniu informacji niezbędnych do dokonania doboru próby producentów eksportujących, poinformuje zainteresowane strony o decyzji, czy zostały objęte próbą. Producenci eksportujący wybrani do próby będą musieli przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 30 dni od daty powiadomienia o decyzji, czy zostali objęci próbą, o ile nie wskazano inaczej.

Komisja doda notę o doborze próby do akt do wglądu dla zainteresowanych stron. Wszelkie uwagi na temat doboru próby muszą wpłynąć w terminie trzech dni od daty powiadomienia o decyzji o doborze próby.

Kopia kwestionariusza dla producentów eksportujących dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2516.

Kwestionariusz zostanie także udostępniony wszystkim znanym zrzeszeniom producentów eksportujących oraz władzom Republiki Korei.

Bez uszczerbku dla możliwego zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego, producenci eksportujący, którzy zgodzili się na włączenie ich do próby, lecz nie zostali do niej wybrani, zostaną uznani za współpracujących („nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący”). Bez uszczerbku dla poniższej sekcji 5.3.1.1 lit. b), cła antydumpingowe, które mogą być zastosowane do przywozu pochodzącego od nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących, nie przekroczą średniego ważonego marginesu dumpingu ustalonego dla producentów eksportujących objętych próbą (⁷).

b) Indywidualny margines dumpingu dla producentów eksportujących niewłączonych do próby

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący mogą wystąpić z wnioskiem o ustalenie przez Komisję ich indywidualnych marginesów dumpingu. Producenci eksportujący, którzy chcą wystąpić z wnioskiem o indywidualny margines dumpingu, muszą wypełnić kwestionariusz i odesłać go w terminie 30 dni od daty zawiadomienia o doborze próby, o ile nie wskazano inaczej. Kopia kwestionariusza dla producentów eksportujących dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2516. Komisja zbada, czy nieobjętym próbą współpracującym producentom eksportującym można przyznać indywidualną stawkę cła zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

Nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący, którzy wnioskuje o indywidualny margines dumpingu, powinni jednak mieć świadomość, że Komisja może mimo wszystko podjąć decyzję o nieustaleniu dla nich indywidualnego marginesu dumpingu, jeżeli, na przykład, liczba nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących będzie tak duża, że ustalenie takie byłoby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby zakończenie dochodzenia na czas.

(⁷) Na podstawie art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego pomija się marginesy zerowe i *de minimis* oraz marginesy ustalone zgodnie z warunkami określonymi w art. 18 rozporządzenia podstawowego.

5.3.2. Dochodzenie dotyczące importerów niepowiązanych ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾

Importerów niepowiązanych, przywożących produkt objęty dochodzeniem z Republiki Korei do Unii, wzywa się do udziału w niniejszym dochodzeniu.

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów niepowiązanych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę importerów niepowiązanych, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy niepowiązani lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o przekazanie Komisji informacji na temat swoich przedsięwzięć określonych w załączniku do niniejszego zawiadomienia w terminie siedmiu dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do doboru próby importerów niepowiązanych Komisja może ponadto skontaktować się z wszystkimi znanymi zrzeczeniami importerów.

W przypadku konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej dobór próby importerów może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży w Unii produktu objętego dochodzeniem, którą to sprzedaż można właściwie zbadać w dostępnym czasie.

Komisja, po otrzymaniu informacji niezbędnych do dokonania doboru próby, poinformuje zainteresowane strony o swojej decyzji w sprawie doboru próby obejmującej importerów. Komisja doda również notę o doborze próby do akt do wglądu dla zainteresowanych stron. Wszelkie uwagi na temat doboru próby muszą wpłynąć w terminie trzech dni od daty powiadomienia o decyzji o doborze próby.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia Komisja udostępni kwestionariusze importerom niepowiązanym objętym próbą. Strony muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 30 dni od daty zawiadomienia o decyzji w sprawie doboru próby, o ile nie wskazano inaczej.

Kopia kwestionariusza dla importerów dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2516.

5.4. Procedura dotycząca ustalenia szkody i dochodzenie dotyczące producentów unijnych

Ustalenie szkody odbywa się na podstawie zebranych dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych i jego wpływu na ceny na rynku Unii oraz wpływu tego przywozu na przemysł unijny. W celu ustalenia, czy przemysł unijny doznał szkody, wzywa się producentów unijnych produktu objętego dochodzeniem do udziału w dochodzeniu Komisji

Ze względu na dużą liczbę producentów unijnych objętych postępowaniem oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja podjęła decyzję o objęciu dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczonej liczby producentów unijnych, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa jest przeprowadzana zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁸⁾ Ta sekcja dotyczy wyłącznie importerów niepowiązanych z producentami eksportującymi. Importerzy powiązani z producentami eksportującymi muszą wypełnić załącznik I do kwestionariusza dla tych producentów eksportujących. Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny dwie osoby uważa się za powiązane, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią lub h) są członkami tej samej rodziny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558). Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona; (ii) rodzice i dzieci; (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni); (iv) dziadkowie i wnuki; (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica; (vi) teściowie i zięć lub synowa; (vii) szwagier i szwagierka. Zgodnie z art. 5 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Dane przekazane przez importerów niepowiązanych mogą być wykorzystane także w związku z innymi aspektami niniejszego dochodzenia niż stwierdzenie dumpingu.

Wstępnie Komisja wybrała próbę producentów unijnych. Szczegółowe informacje na ten temat są dostępne w dokumentacji do wglądu dla zainteresowanych stron. Zainteresowane strony zaprasza się niniejszym do przedstawienia uwag w sprawie wstępnego doboru próby. Ponadto pozostali producenci unijni lub przedstawiciele działający w ich imieniu, którzy uważają, że istnieją powody, aby włączyć ich do próby, muszą zgłosić się do Komisji w terminie 7 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Wszelkie uwagi dotyczące wstępnego doboru próby należy przekazać w terminie 7 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie wskazano inaczej.

Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach ostatecznie wybranych do próby wszystkich znanych producentów unijnych lub zrzeszenia producentów unijnych.

Producenci unijni objęci próbą będą musieli przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 30 dni od daty powiadomienia o decyzji o objęciu ich próbą, o ile nie wskazano inaczej.

Kopia kwestionariusza dla unijnych producentów dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2516.

5.5. **Procedura oceny interesu Unii**

W przypadku stwierdzenia dumpingu i ustalenia, że spowodował on szkodę, na podstawie art. 21 rozporządzenia podstawowego zostanie podjęta decyzja o tym, czy wprowadzenie środków antydumpingowych nie byłoby sprzeczne z interesem Unii. Producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, użytkownicy i reprezentujące ich zrzeszenia, związki zawodowe oraz reprezentatywne organizacje konsumenckie są proszeni o przekazanie Komisji informacji dotyczących interesu Unii. Aby wziąć udział w dochodzeniu, reprezentatywne organizacje konsumenckie muszą udowodnić istnienie obiektywnego związku pomiędzy swoją działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Informacje dotyczące oceny interesu Unii należy przekazać w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie wskazano inaczej. Informacje mogą być dostarczane w dowolnym formacie lub poprzez wypełnienie opracowanego przez Komisję kwestionariusza. Kopia kwestionariuszy, w tym również kwestionariusza dla użytkowników produktu objętego dochodzeniem, dostępna jest w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie DG ds. Handlu: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2516. Informacje przedstawione zgodnie z art. 21 zostaną uwzględnione wyłącznie wtedy, gdy będą poparte udokumentowanymi informacjami w momencie ich przedstawienia.

5.6. **Zainteresowane strony**

Aby wziąć udział w dochodzeniu, zainteresowane strony, takie jak producenci eksportujący, producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, użytkownicy i reprezentujące ich zrzeszenia, związki zawodowe oraz reprezentatywne organizacje konsumenckie muszą w pierwszej kolejności udowodnić istnienie obiektywnego związku między swoją działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Producenci eksportujący, producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, którzy udostępniili informacje zgodnie z procedurami opisanymi w sekcjach 5.3.1, 5.3.2 i 5.4 powyżej, zostaną uznani za zainteresowane strony, pod warunkiem że istnieje obiektywny związek między ich działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Pozostałe strony będą mogły uczestniczyć w dochodzeniu jako zainteresowane strony tylko od momentu zgłoszenia się i pod warunkiem, że istnieje obiektywny związek między ich działalnością a produktem objętym dochodzeniem. Okoliczność bycia uznanym za zainteresowaną stroną pozostaje bez uszczerbku dla zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego.

Dostęp do akt do wglądu dla zainteresowanych stron odbywa się za pośrednictwem Tron.tdi na stronie: <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>. By uzyskać dostęp, należy postępować zgodnie z poleceniami na podanej stronie ⁽¹⁰⁾.

5.7. **Możliwość złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające do służb Komisji prowadzących dochodzenie**

Wszystkie zainteresowane strony mogą złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające do służb Komisji prowadzących dochodzenie.

⁽¹⁰⁾ W razie problemów technicznych prosimy o kontakt z działem pomocy DG ds. Handlu (e-mail: trade-service-desk@ec.europa.eu lub tel. +32 22979797).

Wszelkie wnioski o posiedzenie wyjaśniające należy sporządzać na piśmie, podając uzasadnienie oraz zestawienie kwestii, które zainteresowana strona pragnie omówić w trakcie posiedzenia wyjaśniającego. Posiedzenie wyjaśniające będzie ograniczać się do kwestii wskazanych uprzednio na piśmie przez zainteresowane strony.

Harmonogram posiedzeń wyjaśniających przedstawia się następująco:

- W odniesieniu do wszelkich posiedzeń wyjaśniających, które odbędą się przed terminem wprowadzenia środków tymczasowych, należy złożyć wniosek w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w ciągu 60 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.
- Po etapie tymczasowych ustaleń należy złożyć wniosek w terminie pięciu dni od daty ujawnienia tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w ciągu 15 dni od daty powiadomienia o ujawnieniu tymczasowych ustaleń lub daty dokumentu informacyjnego.
- Na etapie ostatecznych ustaleń należy złożyć wniosek w terminie trzech dni od daty ujawnienia ostatecznych ustaleń. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w okresie wyznaczonym na zgłaszanie uwag na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń. W przypadku dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń należy złożyć wniosek bezzwłocznie po takim dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się w terminie przewidzianym na zgłaszanie uwag na temat takiego ujawnienia.

Określone terminy pozostają bez uszczerbku dla prawa służb Komisji do wyrażenia zgody na posiedzenie wyjaśniające poza tymi terminami w należycie uzasadnionych przypadkach oraz dla prawa Komisji do niewyrażenia zgody na posiedzenie wyjaśniające w należycie uzasadnionych przypadkach. Jeżeli służby Komisji odrzucą wniosek o posiedzenie wyjaśniające, zainteresowana strona pozostanie poinformowana o powodach takiej decyzji.

Zasadniczo posiedzenia wyjaśniające nie będą służyć do przedstawiania informacji faktycznych, których nie umieszczono jeszcze w aktach. Niemniej jednak w interesie dobrej administracji i aby umożliwić służbom Komisji postępy w dochodzeniu, zainteresowane strony mogą zostać poproszone o przekazanie nowych informacji faktycznych po posiedzeniu wyjaśniającym.

5.8. **Instrukcje dotyczące składania oświadczeń pisemnych i przesyłania wypełnionych kwestionariuszy oraz korespondencji**

Informacje przekazywane Komisji dla celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu muszą być wolne od praw autorskich. Przed przekazaniem Komisji informacji lub danych, które są objęte prawami autorskimi osób trzecich, zainteresowane strony muszą zwrócić się do właściciela praw autorskich o udzielenie specjalnego zezwolenia wyraźnie umożliwiającego: a) wykorzystanie przez Komisję tych informacji i danych dla celów niniejszego postępowania dotyczącego ochrony handlu; oraz b) udostępnienie tych informacji i danych zainteresowanym stronom niniejszego dochodzenia w formie umożliwiającej im wykonywanie ich prawa do obrony.

Wszystkie pisemne zgłoszenia, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, wypełnione kwestionariusze i korespondencję dostarczone przez zainteresowane strony, w odniesieniu do których wnioskuje się o ich traktowanie na zasadzie poufności, należy oznakować „Sensitive”⁽¹⁾. Strony przesyłające informacje w toku niniejszego dochodzenia są proszone o uzasadnienie wniosku o traktowanie na zasadzie poufności.

Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego strony przedstawiające informacje oznakowane „Sensitive” powinny przedłożyć ich streszczenia bez klauzuli poufności, oznakowane „For inspection by interested parties”. Streszczenia powinny być wystarczająco szczegółowe, żeby umożliwić prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności.

Jeżeli strona przekazująca poufne informacje nie wskaże odpowiedniego powodu wniosku o traktowanie na zasadzie poufności lub nie dostarczy streszczenia informacji bez klauzuli poufności w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, Komisja może nie uwzględnić takich informacji, chyba że można wykazać w sposób zadowalający z właściwych źródeł, że informacje te są poprawne.

Zainteresowane strony proszone są o przesłanie wszystkich oświadczeń i wniosków, w tym zeskanowanych pełnomocnictw i poświadczeń, za pośrednictwem platformy TRON.tdi (<https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>). Komunikując się za pośrednictwem platformy TRON.tdi lub poczty elektronicznej, zainteresowane strony wyrażają akceptację zasad dotyczących oświadczeń w formie elektronicznej, które zostały zawarte w dokumencie zatytułowanym „CORRESPONDENCE WITH THE EUROPEAN COMMISSION IN TRADE DEFENCE CASES” („Korespondencja z Komisją Europejską w sprawach dotyczących ochrony handlu”), opublikowanym na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pod adresem: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf. Zainteresowane strony muszą podać swoją nazwę, adres, numer telefonu i aktualny adres poczty elektronicznej, a także upewnić się, że podany adres poczty elektronicznej

⁽¹⁾ Dokument oznakowany „Sensitive” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tarif celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

funkcjonuje jako oficjalny adres przedsiębiorstwa, a pocztę elektroniczną sprawdza się codziennie. Po otrzymaniu danych kontaktowych Komisja będzie kontaktowała się z zainteresowanymi stronami wyłącznie za pośrednictwem platformy TRON.tdi lub poczty elektronicznej, chyba że strony te wyraźnie zwrócą się o przesyłanie im przez Komisję wszystkich dokumentów za pomocą innego środka komunikacji, a także z wyjątkiem sytuacji, w której charakter przesyłanego dokumentu wymagać będzie zastosowania listu poleconego. Dodatkowe zasady i informacje dotyczące korespondencji z Komisją, w tym zasady składania oświadczeń za pośrednictwem platformy TRON.tdi lub poczty elektronicznej, zawarto w wyżej wspomnianych instrukcjach dotyczących komunikacji z zainteresowanymi stronami.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G
Office: CHAR 04/039
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
E-mail:
TRADE-AD681-SAP-Dumping@ec.europa.eu
TRADE-AD681-SAP-Injury@ec.europa.eu

6. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, na podstawie art. 6 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w terminie wynoszącym zasadniczo 13, lecz nie więcej niż 14 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia. Zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego środki tymczasowe mogą zostać wprowadzone zwykle nie później niż w ciągu 7 miesięcy, a w każdym razie nie później niż 8 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja przekaze informacje o planowanym wprowadzeniu cel tymczasowych na 4 tygodnie przed wprowadzeniem środków tymczasowych. Zainteresowane strony będą miały trzy dni robocze na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących dokładności obliczeń.

Jeżeli Komisja nie zamierza wprowadzić cel tymczasowych, lecz planuje kontynuować dochodzenie, zainteresowane strony zostaną poinformowane, za pomocą dokumentu informacyjnego, o nienakładaniu cel na 4 tygodnie przed upływem terminu zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Zainteresowane strony będą miały 15 dni na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego oraz 10 dni na zgłoszenie uwag na piśmie dotyczących ostatecznych ustaleń, o ile nie określono inaczej. W stosownych przypadkach w dodatkowych ujawnieniach ostatecznych ustaleń określony zostanie termin zgłaszania przez zainteresowane strony uwag na piśmie.

7. Przekazywanie informacji

Co do zasady zainteresowane strony mogą przekazywać informacje wyłącznie w terminach określonych w sekcji 5 i 6 niniejszego zawiadomienia. Przy przekazywaniu wszelkich innych informacji niewchodzących w zakres tych sekcji należy przestrzegać poniższych terminów:

- Wszelkie informacje na etapie tymczasowych ustaleń należy przekazać w terminie 70 dni, licząc od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie określono inaczej.
- O ile nie określono inaczej, zainteresowane strony nie powinny przedstawiać nowych informacji faktycznych po terminie zgłaszania uwag do ujawnienia tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego na etapie tymczasowych ustaleń. Po tym terminie zainteresowane strony mogą przedstawić nowe informacje faktyczne tylko pod warunkiem, że są w stanie wykazać, że takie nowe informacje faktyczne są niezbędne do odparcia zarzutów faktycznych postawionych przez inne zainteresowane strony oraz pod warunkiem, że takie nowe informacje faktyczne można zweryfikować w czasie, jaki pozostaje do zakończenia dochodzenia w terminie.
- Aby zakończyć dochodzenie w obowiązkowych terminach, Komisja nie będzie przyjmować uwag od zainteresowanych stron po terminie zgłaszania uwag na temat ostatecznego ujawnienia lub, w stosownych przypadkach, po terminie zgłaszania uwag na temat dodatkowego ostatecznego ujawnienia.

8. **Możliwość zgłaszania uwag do informacji przekazywanych przez inne strony**

Aby zagwarantować prawo do obrony, zainteresowane strony powinny mieć możliwość zgłaszania uwag do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony. W takiej sytuacji zainteresowane strony mogą odnieść się wyłącznie do kwestii podniesionych przez inne zainteresowane strony w przekazanych przez nie informacjach i nie mogą poruszać nowych kwestii.

Takie uwagi należy zgłaszać zgodnie z poniższymi terminami:

- Wszelkie uwagi dotyczące informacji przedstawionych przez inne zainteresowane strony przed terminem wprowadzenia środków tymczasowych należy zgłaszać najpóźniej 75. dnia, licząc od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie określono inaczej.
- Uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na ujawnienie tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego należy zgłaszać w ciągu siedmiu dni od terminu zgłaszania uwag do tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego, o ile nie wskazano inaczej.
- Uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na ujawnienie ostatecznych ustaleń należy zgłaszać w ciągu trzech dni od terminu zgłaszania uwag do ujawnienia ostatecznych ustaleń, o ile nie wskazano inaczej. W przypadku dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń uwagi do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony w reakcji na takie ujawnienie należy zgłaszać w ciągu jednego dnia od terminu zgłaszania uwag do tego ujawnienia, o ile nie wskazano inaczej.

Podane terminy pozostają bez uszczerbku dla prawa Komisji do zwrócenia się do zainteresowanych stron o przekazanie dodatkowych informacji w należycie uzasadnionych przypadkach.

9. **Przedłużenie terminów określonych w niniejszym zawiadomieniu**

O przedłużenie terminów przewidzianych w niniejszym zawiadomieniu należy zwracać się wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, a terminy te mogą zostać przedłużone tylko w należycie uzasadnionych przypadkach, o ile podane zostanie właściwe uzasadnienie.

Każde przedłużenie terminu wypełnienia kwestionariuszy będzie zazwyczaj ograniczone do 3 dni i co do zasady nie będzie przekraczać 7 dni.

Odnosnie do terminów przekazania innych informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu, będą one przedłużane o nie więcej niż trzy dni, chyba że wskazane zostaną wyjątkowe okoliczności.

10. **Brak współpracy**

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania potwierdzających lub zaprzeczających ustaleń, tymczasowych lub końcowych, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te mogą zostać pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.

Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

Niedostarczenie informacji w formie skomputeryzowanej nie jest traktowane jako odmowa współpracy, pod warunkiem że zainteresowana strona wykaże, że przedstawienie informacji w wymaganej formie wiązałoby się dla niej z nieuzasadnionymi wysokimi kosztami lub byłoby dla niej zbyt dużym obciążeniem. Strona ta powinna niezwłocznie skontaktować się z Komisją.

11. **Rzecznik praw stron**

Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wszelkie inne wnioski dotyczące prawa do obrony zainteresowanych stron i osób trzecich, jakie mogą się pojawić w toku postępowania.

Rzecznik praw stron może zorganizować posiedzenia wyjaśniające i podjąć się mediacji między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony. Wniosek o posiedzenie wyjaśniające z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem wniosków. Posiedzenia wyjaśniające powinny mieć miejsce wyłącznie wtedy, gdy w należyłym czasie nie rozstrzygnięto przedmiotowych kwestii ze służbami Komisji.

Wszelkie wnioski należy przedkładać terminowo i szybko, tak aby nie zakłócać dobrze zorganizowanego przebiegu procedury. W tym celu zainteresowane strony powinny zwrócić się o interwencję rzecznika praw stron możliwie jak najwcześniej po wystąpieniu zdarzenia uzasadniającego taką interwencję. Zasadniczo określone w sekcji 5.7 terminy składania wniosków o posiedzenie wyjaśniające z udziałem służb Komisji mają zastosowanie *mutatis mutandis* do wniosków o posiedzenie wyjaśniające z udziałem rzecznika praw stron. W przypadku wniosków o posiedzenie wyjaśniające przedłożonych po terminie rzecznik praw stron zapozna się z uzasadnieniem również takich wniosków, charakterem poruszonych w nich kwestii i wpływem tych kwestii na prawo do obrony, mając na uwadze interes dobrej administracji i terminowe zakończenie dochodzenia.

Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych DG ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>.

12. Przetwarzanie danych osobowych

Wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas dochodzenia będą przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹²⁾.

Nota na temat ochrony danych, za pośrednictwem której informuje się wszystkie osoby fizyczne o przetwarzaniu danych osobowych w ramach działań Komisji w zakresie ochrony handlu, jest dostępna na stronie internetowej DG ds. Handlu: <http://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/trade-defence/>.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

ZAŁĄCZNIK

☐	Wersja „Sensitive”
☐	Wersja „For inspection by interested parties”
(zaznaczyć właściwe pole)	

POSTĘPOWANIE ANTYDUMPINGOWE DOTYCZĄCE PRZYWOZU SUPERCHŁONNYCH POLIMERÓW POCHODZĄCYCH Z REPUBLIKI KOREI

INFORMACJE NA TEMAT DOBORU PRÓBY IMPORTERÓW NIEPOWIĄZANYCH

Niniejszy formularz ma pomóc importerom niepowiązanym w dostarczeniu informacji związanych z kontrolą wyrywkową, wymaganych w sekcji 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu.

Zarówno wersję „Sensitive”, jak i wersję „For inspection by interested parties” należy odesłać Komisji, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu.

1. DANE SŁUŻĄCE IDENTYFIKACJI I DANE KONTAKTOWE

Proszę podać następujące dane dotyczące przedsiębiorstwa:

Nazwa przedsiębiorstwa	
Adres	
Osoba wyznaczona do kontaktów	
E-mail	
Telefon	

2. OBRÓT I WIELKOŚĆ SPRZEDAŻY

Proszę podać łączną wartość obrotu przedsiębiorstwa w euro (EUR) oraz wartość w euro (EUR) i wielkość (w tonach) przywozu do Unii oraz wielkość odsprzedaży na rynku unijnym po przywozie z Republiki Korei w okresie objętym dochodzeniem dla produktu objętego dochodzeniem.

	Wielkość (w tonach)	Wartość w euro (EUR)
Łączny obrót przedsiębiorstwa w euro (EUR)		
Przywóz produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z Republiki Korei do Unii		
Przywóz do Unii produktu objętego dochodzeniem (ze wszystkich miejsc pochodzenia)		
Odsprzedaż produktu objętego dochodzeniem na rynku unijnym po przywozie z Republiki Korei		

3. DZIAŁALNOŚĆ PRZEDSIĘBIORSTWA I PRZEDSIĘBIORSTW POWIĄZANYCH ⁽¹⁾

Proszę dokładnie określić działalność przedsiębiorstwa i wszystkich przedsiębiorstw powiązanych (proszę je wymienić i podać charakter powiązania z Państwem przedsiębiorstwem) uczestniczących w produkcji lub sprzedaży (eksportowej lub krajowej) produktu objętego dochodzeniem. Działalność taka może obejmować, choć nie wyłącznie, zakup produktu objętego dochodzeniem, jego produkcję w ramach podwykonawstwa, przetwarzanie produktu objętego dochodzeniem lub handel nim.

Nazwa i lokalizacja przedsiębiorstwa	Działalność	Powiązanie

4. INNE INFORMACJE

Proszę podać wszelkie inne istotne informacje, które zdaniem przedsiębiorstwa mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

5. ZAŚWIADCZENIE

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność wypełnienia kwestionariusza oraz wyrażenia zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Ustalenia Komisji dotyczące niewspółpracujących importerów opierają się na dostępnych faktach, a ich wynik może być dla takiego przedsiębiorstwa mniej korzystny niż w przypadku, gdyby podjęło ono współpracę.

Podpis upoważnionego pracownika:

Imię i nazwisko oraz stanowisko upoważnionego pracownika:

Data:

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny dwie osoby uważa się za powiązane, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią lub h) są członkami tej samej rodziny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558). Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona; (ii) rodzice i dzieci; (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni); (iv) dziadkowie i wnuki; (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica; (vi) teściowie i zięć lub synowa; (vii) szwagier i szwagierka. Zgodnie z art. 5 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa M.10178 — Eni/Aldro EyS/Instalaciones MD)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2021/C 58/17)

1. W dniu 11 lutego 2021 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Eni gas e luce S.p.A. („Eni G&L”, Włochy), jednostka, w której całościowy udział posiada Eni S.p.A. („Eni”, Włochy)
- Aldro Energia y Soluciones, S.L.U. („Aldro EyS”, Hiszpania) i Instalaciones Martinez Diez, S.L.U. („Instalaciones MD”, Hiszpania), w których całościowy udział posiada Aldro Energy, S.L.U. („Aldro Energy”, Hiszpania).

Przedsiębiorstwo Eni przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Aldro EyS i całym przedsiębiorstwem Instalaciones MD.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku Eni: globalna grupa prowadząca działalność w sektorze ropy naftowej i gazu, polegającą na operacjach poszukiwania, produkcji, rafinacji i sprzedaży, a także w sektorze energii elektrycznej i chemicznym. Jej spółka zależna Eni G&L prowadzi działalność w zakresie dostaw energii elektrycznej i gazu ziemnego, a także rozwiązań w zakresie energii w całej UE,
- w przypadku Aldro EyS: dostawy energii elektrycznej i gazu ziemnego w Hiszpanii i Portugalii,
- w przypadku Instalaciones MD: świadczenie usług zaplecza administracyjnego i obsługi klienta na rzecz Aldro EyS.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.10178 — Eni/Aldro EyS/Instalaciones MD

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Uwagi można przesyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013, oraz odesłania do publikacji specyfikacji produktu objętego nazwą w sektorze wina

(2021/C 58/18)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 98 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾ w terminie dwóch miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

„Willamette Valley”

PGI-US-02439

Data rozpoczęcia stosowania: 17.10.2018

1. Nazwa, która ma być zarejestrowana

Willamette Valley

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChOG

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

5. Gatunkowe wino musujące

4. Opis wina lub win

Chronione oznaczenie geograficzne „Willamette Valley” jest zastrzeżone dla win niemusujących (czerwonych, różowych i białych) oraz dla gatunkowych win musujących.

Wina „Willamette Valley” są charakteryzowane i identyfikowane w zależności odmiany winorośli. Większość produkcji w dolinie Willamette stanowią wina czerwone „Willamette Valley”, głównie pinot noir, oraz wina białe „Willamette Valley”, głównie chardonnay, pinot gris i riesling, a także mieszanki musujące pinot noir/chardonnay.

Wina „Willamette Valley”, jako wina pochodzące z chłodnego klimatu i cechujące się zrównoważoną intensywnością, które z reguły odznaczają się wyraźną kwasowością i jasnymi taninami świeżych owoców i minerałów, wykazują następujące cechy w zależności od odmiany:

Wina niemusujące

Wina czerwone:

Wina czerwone „Willamette Valley” są polyskliwe, o barwie od umiarkowanie czerwonej do barwy owocu granatu, wpadającej czasami – w zależności od miejsca uprawy i rocznika – w odcienie głębokiej purpury do czerni; w winach tych wyczuwa się nuty raczej świeżych niż gotowanych czerwonych i czarnych owoców, od granatów, truskawek, malin i wiśni po jeżyny i śliwki, które występują zarówno w aromacie, jak i mają bezpośredni wpływ na smak. Ponadto w aromacie wyczuwa się czerwone i purpurowe kwiaty, ziemistość od hummusu po liście herbaty, nuty jodu i żelaza, przyprawy do pieczenia zawierające saffras, cokol, minerały oraz – w miarę dojrzewania – bardziej złożone nuty

(¹) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

pikantne z szynki, grzybów, skóry i przypraw ziołowych. Smak i faktura w ustach są złożone i wielowarstwowe, o drobnoziarnistych taninach z liści herbaty i tytoniu wiśniowego; na podniebieniu wina te są krągłe i aksamitne, czemu zawdzięczają elegancką strukturę i bogactwo aromatów, odzwierciedlając wyczuwalne początkowo zarówno aromaty owocowe, jak i głęboki pikantny aromat potraw; w smaku można wyczuć szeroką gamę tanin, od liści herbaty po drewno, z jasną kwasowością wzmacniającą doznania smakowe i utrzymującą na długo wyraziste aromaty, dodając jednocześnie sprężystości, która chroni i zapewnia szlachetność wieku.

Wina różowe:

Wina różowe „Willamette Valley” mają barwę od bardzo jasnej szaroróżowej po jasną barwę owocu granatu, wszystkie są dynamiczne i piękne, charakteryzują się aromatami białych i czerwonych kwiatów (od jaśminu po różę) oraz świeżych owoców – od czerwonych pomarańczy po poziomki i maliny, które są wyczuwalne zarówno w aromacie, jak i w smaku; smak może być również słonawy i mineralny, na podniebieniu kremowy, a czasami z odrobiną cukru resztkowego na końcu. Dzięki charakterystycznej dynamicznej kwasowości wina różowe „Willamette Valley” mogą leżakować przez kilka lat w butelkach.

Wina białe:

Wina białe „Willamette Valley” są jednolicie połyskliwe, o silnej kwasowości, barwie od platynowej do jasnocytrynowej oraz – w przypadku win białych z późnego zbioru lub dojrzewanych w dębie – od kremowej do złotej. Aromat win białych charakteryzuje się podobną lub nawet większą wyczuwalnością owoców jak pinot noir, ale różni się w nich inne rodzaje owoców – od cytrusów, owoców pestkowych (brzoskwini, gruszki itp.) – oraz nuty kwiatowe białych kwiatów i kwiatów drzew owocowych; wszystkie te wina cechuje wyrazista mineralność i słoność (z pH, kwasowości i niskokalorycznych jasnych owoców) na podniebieniu, z przeważającymi świeżymi i czystymi aromatami owoców uzyskanymi dzięki wysokiej kwasowości, która zapewnia długi smak i obiecującą trwałość. W miarę dojrzewania w winach tych można wyczuć nuty suszonych kwiatów, marmolady z cytrusów i miodu oraz bogate nuty minerałów.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne

Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	16 %
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	7 %
Minimalna kwasowość ogólna	4 g/L kwasu winowego pH = 4,0 max
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na liter)	23,31 mEq/L (wina czerwone) 19,98 mEq/L (wina białe i różowe)
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na liter)	150 mg/L 40 mg/L wolnego dwutlenku siarki

Gatunkowe wina musujące

Gatunkowe wina musujące „Willamette Valley” są produkowane jako wina białe i różowe, z odmian pinot noir, chardonnay oraz, w niektórych przypadkach, również pinot meunier. Cechują je drobne lub średnie pęcherzyki gazu, tworzące wyrafinowane, perłowe nitki bąbelków, oraz wyraźny, czysty, kwaskowaty smak świeżo dojrzałych owoców pestkowych z bukietem cytrusów. Białe gatunkowe wina musujące mają barwę platynową i połyskliwe przejrzystą, charakteryzują się aromatem jabłka lub gruszki i smakiem przywołującym nuty limonki, owoców pestkowych czy minerałów. Wina różowe odznaczają się intensywnym aromatem poziomek, śmiałą, wysoką kwasowością i wielowarstwowym smakiem jasnoczerwonych owoców (jabłek/śliwek). Zwykle wina te leżakują w butelce przez wydłużony okres wynoszący ponad dziesięć lat. Pod względem wizualnym barwa win różowych przechodzi od jasnej wiśniowoczerwonej do delikatnych odcieni różu. W zależności od mieszanki i stopnia dojrzałości owoców w czasie zbiorów w winach różowych wyczuwa się aromaty płatków kwiatów przez aromaty czerwonych jabłek po delikatny aromat śliwkowo-truskawkowy. Niczym niezwykłym nie jest również charakterystyczny aromat „korzenny”. Typowe aromaty i wrażenia smakowe mogą zawierać nuty poziomek i innych letnich owoców jagodowych, nuty cytrusów przypominające czerwone pomarańcze/mandarynki, jabłka/dzikie jabłka oraz pikantniejsze nuty suszonych ziół i imbiru. Śmiała, wysoka kwasowość obiecuje wydłużenie leżakowania w butelkach do ponad dziesięciu lat.

Aromat win musujących Brut wytwarzanych z odmian chardonnay, pinot noir i pinot meunier może być różny: od białych kwiatów przez muszle ostryg z wybrzeża oceanu po jabłka/gruszki i cytrusowy aromat białego grejpfruta. Smak różni się w zależności od zawartości procentowej stosowanej odmiany winorośli i miejsca uprawy owoców. Barwa kwiatów przechodzi od delikatnie białej do różowej, możliwy jest aromat przypraw: od wanilii do imbiru po suszone zioła, aromat owoców, w tym zielonych, żółtych i czerwonych jabłek, dzikich jabłek, kwaśnych owoców jagodowych, a także gruszki odmiany zbliżonej do Anjou, cytrusowy aromat białego grejpfruta, karamboli i mandarynki. Kwasowość jest wyczuwalna i intensywna, podczas gdy finisz może być dość długi dzięki wyrazistości dojrzałych owoców.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	14 %
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	7 %
Minimalna kwasowość ogólna	5 g/L kwasu winowego pH = 4,0 max
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	<=23,31 mEq/L
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	150 mg/L 30 mg/L wolnego dwutlenku siarki

5. Praktyki enologiczne

a) Podstawowe praktyki enologiczne

Brak

b) Maksymalna wydajność

Pinot noir i inne wina czerwone: 7 850 kg/ha (45 hl/ha);

Chardonnay: 10 100 kg/ha (60 hl/ha);

Inne wina białe: 12 330 kg/ha (70 hl/ha);

Gatunkowe wina musujące: 15 700 kg/ha (90 hl/ha).

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Dolina Willamette jako amerykański obszar uprawy winorośli (American Viticultural Area) jest wyraźnie opisana jako zatwierdzona i zarejestrowana zgodnie z przepisami amerykańskiego Biura Podatków i Handlu (United States State Tax and Trade Bureau) z następującym opisem skróconym:

§9.90 Willamette Valley.

Granice. Obszar uprawy winorośli doliny Willamette znajduje się w północno-zachodniej części stanu Oregon (na północy jego granicę wyznacza rzeka Oregon, na zachodzie – Góry Nadbrzeżne, na południu – Góry Calapooya, a na wschodzie – Góry Kaskadowe), obejmując obszar około 5200 mil kwadratowych (3,3 mln akrów).

Dokładne granice tego obszaru, wyznaczone w oparciu o punkty orientacyjne i punkty odniesienia znajdujące się na zatwierdzonych mapach, są następujące: od punktu początkowego w miejscu przecięcia się granicy hrabstw Columbia/Multnomah z granicą stanów Oregon/Washington;

na zachód wzdłuż granicy hrabstw Columbia/Multnomah 8,5 mili do punktu jej przecięcia z granicą hrabstw Washington/Multnomah;

na południe wzdłuż granicy hrabstwa Washington 5 mil do punktu jej przecięcia z warstwicą 1000 stóp;

na północny zachód (15 mil na północny zachód) wzdłuż warstwy 1000 stóp do punktu jej przecięcia z autostradą stanową nr 47, 5 mil na północ od wzniesienia „Tophill”;

następnie na zachód od autostrady stanowej nr 47 ćwierć mili do warstwy 1000 stóp, dalej na południe i południowy zachód wzdłuż warstwy 1000 stóp do punktu jej przecięcia z granicą lasu państwowego Siuslaw (punktem oddalonym około 43 mile na południe i 26 mil na zachód od „Tophill”), jedną milę na północ od autostrady stanowej nr 22;

na południe 6,5 mili do warstwy 1000 stóp na granicy hrabstw Lincoln/Polk;

dalej wzdłuż warstwy 1000 stóp (około 23 mile) na wschód, południe, a następnie na zachód do punktu przecięcia granicy hrabstwa Polk z granicą hrabstw Lincoln/Benton;

na południe wzdłuż granicy hrabstw Lincoln/Benton, 11 mil do punktu jej przecięcia z granicą lasu państwowego Siuslaw;

na wschód wzdłuż linii lasu państwowego Siuslaw sześć mil, a następnie na południe wzdłuż linii lasu państwowego Siuslaw sześć mil do autostrady stanowej nr 34 i warstwy 1000 stóp;

na południe wzdłuż warstwy 1000 stóp do punktu jej przecięcia z linią T17S/T18S (*township line*) (31 mil na południowy zachód i jedną milę na zachód od autostrady stanowej nr 126);

na wschód wzdłuż T17S/T18S 4,5 mili do linii R6W/R7W (*range line*) na południe wzdłuż tej linii 2,5 mili do warstwy 1000 stóp;

na północny wschód, a następnie na południowy wschód wzdłuż warstwy 1000 stóp, około 12 mil do punktu jej przecięcia z linią R5W/R6W (*range line*);

na południe wzdłuż linii R5W/R6W (*range line*) około 0,25 mili do punktu jej przecięcia z warstwą 1000 stóp;

zasadniczo na południowy wschód wzdłuż tworzącej meandry warstwy 1000 stóp, przecinając obszar Letz Creek, do punktu na warstwy 1000 stóp znajdującego się na północ od punktu przecięcia drogi Siuslaw River Road z drogą Fire Road;

na południe w linii prostej około 0,55 mili, przez rzekę Siuslaw i punkt przecięcia drogi Siuslaw River Road z drogą Fire Road do warstwy 1000 stóp;

zasadniczo na południowy wschód wzdłuż tworzącej meandry warstwy 1000 stóp, przecinając obszar Roseburg, Oregon, do punktu przecięcia warstwy 1000 stóp z granicą hrabstw Lane/Douglas;

na wschód wzdłuż granicy hrabstw Lane/Douglas około 3,8 mili do punktu jej przecięcia z warstwą 1000 stóp na wschód od rozwidlenia South Fork rzeki Siuslaw;

zasadniczo na północ, a następnie wzdłuż warstwy 1000 stóp wokół Spencer Butte, a następnie zasadniczo na południe do punktu wzdłuż granicy hrabstw Lane/Douglas 0,5 mili na północ od autostrady stanowej nr 99;

na południe wzdłuż granicy hrabstw Lane/Douglas 1,25 mili do warstwy 1000 stóp;

podążając warstwą 1000 stóp wokół dolin Little River, Mosby Creek, Sharps Creek i Lost Creek do punktu przecięcia się R1W/R1E i autostrady stanowej nr 58;

na północ wzdłuż R1W/R1E, sześć mil do punktu jej przecięcia z warstwą 1000 stóp na północ od Little Fall Creek;

kontynuując wzdłuż warstwy 1000 stóp wokół Hills Creek, w górę południowego zbocza doliny McKenzie River Valley do parku stanowego Ben and Kay Dorris, przecinając północne zbocze i podążając w dół wokół Camp Creek, rzeki Mohawk i jej dopływów, rzeki Calapooia (trzy mile na południowy wschód od miasta Dollar) do punktu, w którym Wiley Creek przecina R1E/R1W, około jedną milę na południe od T14S/T13S;

na północ wzdłuż R1E/R1W 7,5 mili do T12S/T13S w Cedar Creek;

na zachód wzdłuż T12S/T13S cztery mile do warstwy 1000 stóp;

kontynuując zasadniczo w kierunku północnym wzdłuż warstwy 1000 stóp wokół Crabtree Creek, Thomas Creek, rzeki North Santiam (do punktu jej przecięcia z Sevenmile Creek) oraz rzeki Little North Santiam do punktu przecięcia się warstwy 1000 stóp z R1E/R2E (około jedną milę na północ od autostrady stanowej nr 22);

na północ wzdłuż R1E/R2E (przez niewielki fragment parku stanowego Silver Falls) 14 mil do T6S/T7S;

na wschód wzdłuż T6S/T7S sześć mil do R2E/R3E;

na północ wzdłuż R2E/R3E sześć mil do T5S/T6S;

na północny wschód 8,5 mili do punktu przecięcia się T4S/T5S i R4E/R3E;

na wschód wzdłuż T4S/T5S sześć mil do R4E/R5E;

na północ wzdłuż R4E/R5E sześć mil do T3S/T4S;

na wschód wzdłuż T3S/T4S sześć mil do R5E/R6E;

na północ wzdłuż R5E/R6E 10,5 mili do punktu jej przecięcia z granicą lasu państwowego Mount Hood (około trzy mile na północ od autostrady nr 26);

cztery mile na zachód i jedną milę na północ wzdłuż granicy lasu do warstwy 1000 stóp (na północ od rzeki Bull Run);

na północ wzdłuż warstwy 1000 stóp, do hrabstwa Multnomah, do punktu jej przecięcia z R4E/R5E;

na północ około trzy mile do granicy stanów Oregon/Washington; oraz

na zachód, a następnie na północ, 34 mile wzdłuż granicy stanów Oregon/Washington do punktu początkowego.

7. Główne odmiany winorośli do produkcji wina

W produkcji win niemusujących i gatunkowych win musujących „Willamette Valley” wykorzystuje się następujące odmiany winogron: pinot noir, pinot gris, chardonnay, riesling, pinot blanc, syrah, cabernet sauvignon, gamay noir, pinot meunier.

Inne odmiany winogron wykorzystuje się w mniejszym stopniu: arneis, albarino, auxerrois, aabernet franc, chenin blanc, dolcetto, gewurztraminer, gruner veltliner, merlot, muller-thurgau, sangiovese, sauvignon blanc, tempranillo, viognier, zinfandel.

8. Opis związku lub związków

Jak w przypadku każdego udanego przedsięwzięcia, które cieszy się uznaniem, związek z wysoką jakością jest złożony: chociaż prawdopodobnie najważniejsze są czynniki naturalne związane z położeniem doliny Willamette, a znaczący wpływ na końcową jakość wina mają uwarunkowania klimatyczne, geologiczne, geograficzne oraz rocznik, należy również uznać znaczenie tych czynników ludzkich, dzięki którym usystematyzowano i uspołniono uprawę winorośli, produkcję wina i procesy związane z jego obrotem, zapewniając wiarygodność, kontrolę i reputację win pochodzących z tego regionu.

Gleba i geologia: w dolinie Willamette typowe dla tego obszaru wysokiej jakości wina są produkowane z wymienionych wyżej odmian charakterystycznych dla chłodnego klimatu, uprawianych w winnicach położonych niemal wyłącznie na wzgórzach, na których występują gleby wulkaniczne lub osadowe wypchnięte z dna doliny w wyniku ruchów tektonicznych, wznoszących się na wysokość 61–305 m (200 i 1000 stóp), z lessem (pylasta skała osadowa) na niektórych wierzchołkach. Gleby na zboczach wzniesień zapewniają odpowiednią głębokość dla korzeni i retencję wody, dostarczają winoroślom umiarkowaną ilość składników odżywczych (co pobudza łatwy i bujny wzrost, nie powodując niezbędnej presji związanej z owocowaniem), a dzięki sypkiej glebie zapewniają podłoże o dobrym odprowadzaniu wody i cyrkulacji powietrza i są w mniejszym stopniu narażone na oddziaływanie mrozu i chorób (np. zarażenie mączniakiem prawdziwym). Na zboczach występują trzy rodzaje gleby (wulkaniczna, osadowa i pylaste lessy glacialne), które przenoszą na winorośl – a następnie na produkowane z niej wino – wyjątkowe i przewidywalne aromaty, smaki, mineralność i cechy wzrostu, np. odmianie pinot noir gleby wulkaniczne nadają jasny i świeży aromat oraz smak czerwonych owoców (od maliny przez czereśnię po czeremchę amerykańską), umiarkowanie delikatną, miękką strukturę tanin i umiarkowaną barwę; gleby osadowe nadają winu ciemniejszą barwę oraz aromat i smak czerwonych lub czarnych owoców (od czeremchy amerykańskiej przez jeżynę po porzeczkę lub borówkę czarną) z akcentami grzybów, przypraw, kawy i czarnej konfitury oraz umiarkowaną lub wysoką zawartość tanin; gleby lessowe nadają winu jaśniejszy kolor (od truskawki przez malinę po wiśnię) i mniej wyrazistą strukturę o mniejszej zawartości tanin oraz świeżość. Wszystkie te wina zachowują kwasowość od umiarkowanej do wysokiej i nadają się do leżakowania.

Czynniki geograficzne: do właściwości organoleptyczne uważanych za wyjątkowe dla doliny Willamette, w szczególności w przypadku odmiany pinot noir, należą: połyskliwość, nuty świeżych owoców oraz kwasowość, jaką zapewnia chroniony chłodny klimat; zróżnicowane cechy czerwonych i czarnych owoców oraz zróżnicowane zawartości związków fenolowych lub tanin, co ma związek z rodzajem gleby, ukształtowaniem terenu i czynnikami geograficznymi; a także szeroka gama śladów stylistycznych wynikających z ewolucji poglądów producentów wina na temat osobowości pinot noir.

Chłodny klimat łagodzony obecnością dużych jednolitych części wód, np. Oceanu Spokojnego, charakteryzują dobowe wahania temperatury od bardzo ciepłych dni do bardzo chłodnych nocy, podczas których przepływ oceanicznego wiatru na lądzie chłodzi dolinę Willamette nawet o 30–40 °F (16,5–22 °C). Ma to wpływ na proces oddychania roślin, pozwala na ich schłodzenie oraz utrzymanie kwasowości charakterystycznej dla win „Willamette Valley”.

Nachylenie terenu wynikające z różnicy poziomów wynoszącej 244 metry (800 stóp) stwarza również różnorodne warunki dojrzewania odpowiadające potrzebom różnych odmian winorośli i zapewnia dodatkową wszechstronność umożliwiającą dostosowanie się do zmiany klimatu – cieplejsze miejsca położone niżej i chłodniejsze miejsca na więk-

szej wysokości – co powoduje, że wina z upraw na niższych wysokościach są dojrzalsze i bardziej miękkie, natomiast wina z upraw znajdujących się wyżej są jaśniejsze i bardziej owocowe oraz mają wyższą kwasowość. Dodatkowy wpływ ma położenie terenu upraw na zboczu południowym, wschodnim lub zachodnim tych wzgórz, zapewniające nasłonecznienie, co stanowiło rzeczywiste dobrodziejstwo we wczesnej, chłodnej historii regionu, ponieważ w winnicach dążono do osiągnięcia doskonałego dojrzewania dzięki ekspozycji południowej.

Tak jak ważne są tereny uprawy na zboczach wzgórz, aby zapewnić dojrzewanie, wodę, smak i kwasowość, najważniejszą cechą win „Willamette Valley” wynika z nieckowatego ukształtowania doliny, które przyczynia się do ogólnie chłodnych warunków klimatycznych panujących w tej chronionej dolinie – jej ochronę zapewniają pasma Gór Kaskadowych i Nadbrzeżnych odpowiednio od wschodu i zachodu, zapobiegając oddziaływaniu na sezon wegetacyjny odpowiednio upalnych i suchych kontynentalnych warunków pogodowych oraz chłodu i wilgoci. W tym chronionym klimacie osiąga się pełną dojrzałość, przy jednoczesnym zachowaniu kwasowości uzyskiwanej podczas chłodnej pory wzrostu i dojrzewania. Kwasowość ta jest konieczna w przypadku wysokiej jakości wyrafinowanych win cechujących się werwą i integralnością struktury, aby dzięki niej wina „Willamette Valley” stawały się w krótkim lub średnim okresie doskonałym dodatkiem do potraw, zachowując również potencjał długiego dojrzewania.

Ogólny wpływ obszaru geograficznego na wina niemusujące i gatunkowe wina musujące: dolina Willamette rozciąga się wzdłuż równoleżnika 45° szerokości geograficznej północnej. Na tej szerokości geograficznej zmiany wzniesienia mają zauważalny wpływ na florę i faunę całego obszaru. Zmiana wzniesienia winnicy tylko o 60 metrów może opóźnić dojrzewanie nawet o 10–14 dni. Kwitnienie winorośli ma miejsce zwykle w trzecim tygodniu czerwca (przesilenie letnie), ale często zdarza się również w lipcu (4 tygodnie po przesileniu). Szerokość geograficzna i bliskość zimnego Oceanu Spokojnego przynoszą zmienną pogodę w sezonie wegetacyjnym, również w czasie zbiorów. W rzeczywistości pogoda w dolinie Willamette charakteryzuje się wyjątkową zmiennością w porównaniu z wszystkimi pozostałymi regionami uprawy winorośli na zachodnim wybrzeżu USA. Dodatkowo ilość światła dziennego i zmiany dobowe mają na tyle poważny wpływ, że powodują fizjologiczną reakcję roślin liściastych, w tym winorośli, wywołaną fotoperiodem. Łączna ilość ciepła i fotoperiod w dolinie Willamette wyznaczają granice obszarów, na których może zachodzić jednolite dojrzewanie. Na przykład niewiele winnic położonych na wysokości powyżej 240 m lub w miejscach, w których średnia suma opadów w ciągu roku przekracza 1 300 mm, lub skierowanych na północ może odnosić sukcesy. Dodatkowo winnice osiągające niezmiennie wysoką jakość są położone na zboczach wzgórz od strony, która sprzyja docieraniu światła słonecznego do liści winorośli i ogrzewaniu gleby wiosną. Jest to region winiarski, w którym odmiany wymagające ciepłego klimatu, jak cabernet sauvignon, nie będą dojrzewać jednolicie. Jest to również w rzeczywistości jeden z niewielu regionów uprawy winorośli, w których obsadzono w pierwszej kolejności zbocza wzgórz, a NIE zimniejsze dno doliny.

Czynniki ludzkie i warianty dotyczące stylu: dolina Willamette znajduje się w najdalej wysuniętym na północ miejscu, w którym mogą jednolicie dojrzewać odmiany uprawiane w chłodnym klimacie, istotne dla win niemusujących lub gatunkowych win musujących (np. pinot noir, pinot meunier i chardonnay). To właśnie specyfika tej lokalizacji zapewnia ekscytujące, unikalne cechy charakterystyczne dla win niemusujących i gatunkowych win musujących, z kluczowymi wariantami dotyczącymi stylu rzemiosła winiarskiego. W przypadku gdy okres kwitnienia przypada średnio na czas przesilenia letniego, dojrzewanie winogron na gatunkowe wina musujące ma zwykle miejsce od połowy do końca września, a w przypadku win niemusujących – od końca września do połowy października. Położenie na zboczu wzgórza pozwala na inwersję ciepłych temperatur we wczesnych godzinach wieczornych, dzięki czemu winorośl może oddychać, zanim nastaną chłodne temperatury późnej nocy i wczesnego poranka w miesiącach letnich. Oprócz różnic w rozmieszczeniu winnic w skali makro, położenie na zboczach pozwala również producentom wina na zbiory w różnych kierunkach i na różnych wysokościach, aby jeszcze bardziej zróżnicować wyczuwalność owoców i dostosować się do właściwości każdego niepowtarzalnego sezonu wegetacyjnego.

W tym wysuniętym najdalej na północ punkcie różnice w smaku mogą wynikać z niewielkich zmian w winnicy spowodowanych klonem, podkładką, odstęgami, usytuowaniem, wzniesieniem, a nawet własną pracą rolnika. Efektem różnic między sąsiednimi kwaterami winnicy może być różnorodność stylistyczna gatunkowych win musujących i win niemusujących.

Winogrona do produkcji gatunkowych win musujących w dolinie Willamette dojrzewają, osiągając złożony smak dojrzałych owoców, nie tracąc przy tym naturalnej wysokiej kwasowości. Zbiory owoców w momencie osiągnięcia przez nie optymalnego stopnia dojrzałości mogą odbywać się w miarę wzrostu wysokości. Uprawa winorośli na granicy jednolitego dojrzewania daje złożone, pyszne owocowe smaki. Wina musujące z odmian pinot noir i chardonnay są produkowane w dolinie Willamette od początku lat 80. XX wieku. Obecnie ponad 100 producentów wytwarza wina musujące tradycyjną metodą, a produkcja nadal rośnie zarówno pod względem wielkości, jak i liczby producentów.

Dojrzałe owocowe smaki, wysoka naturalna kwasowość i niskoalkoholowe odmiany winorośli zbierane w połowie września umożliwiają produkcję złożonych, wysokiej jakości, długo dojrzewających win musujących i niemusujących. Dzięki położeniu na wysuniętej na północ szerokości geograficznej, bliskości zimnego oceanu, położonych na zboczach i osłoniętych od deszczu winnicom, dynamicznemu fotoperiodowi i braku możliwości skutecznego dojrzewania odmian wymagających cieplejszego klimatu w dolinie Willamette powstają wina w „nowym stylu” północnoamerykańskim.

Podsumowując, chociaż główne uzasadnienie oznaczenia geograficznego opiera się na czynnikach naturalnych, które tworzą unikalny i wyjątkowy region, drugorzędnymi cechami doliny Willamette, świadczącymi o jej odrębności – poza wymienionymi uwarunkowaniami fizycznymi – są czynniki ludzkie: wyjątkowe ukierunkowanie, współpraca, dokładność techniczna i badania oraz podejście organizacyjne, których owocem jest zainteresowanie i relacje na całym świecie, w tym współpraca z całym przemysłem, np. w ramach inauguracyjnego międzynarodowego sympozjum na temat chłodnego klimatu w 1984 r. oraz cieszącego się uznaniem Międzynarodowego Święta Pinot Noir, na które od 34 lat zjeżdżają się wszyscy producenci pinot noir z całego świata. Bliska współpraca i niezmiennie wysoka jakość produktów przyczyniają się do ogólnej reputacji regionu.

Sukces innych odmian w tym miejscu wynika z podobnych powodów jak w przypadku pinot noir, ale to ta odmiana w największym stopniu przyczyniła się do jego rozgłosu. Wina „Willamette Valley” z odmiany pinot noir, zarówno niemusujące, jak i musujące, są znane w prasie, środowisku akademickim, wśród innych producentów wina i konsumentów. Zyskały one szerokie międzynarodowe uznanie: np. nagrodę magazynu „Decanter” World Wine Awards Platinum Best of Show dwa lata temu dla wina pochodzącego z doliny Willamette; Robert Parker Jr. przyznał, że „nareszcie Oregon wykorzystuje swój ogromny potencjał”; Issac Asimov z „The New York Times” stwierdził, że „[D]olina Willamette jest miejscem, w którym można konsekwentnie realizować ideały finezji i wdzięku pinot noir”.

9. Dodatkowe wymogi

Zgodnie z przepisami prawa i regulacjami stanu Oregon (OAR 845 OLCC Regulations) praktycznie wszystkie wina z doliny Willamette mają oznaczenie odmiany, przy czym zawartość danej odmiany musi wynosić co najmniej 90 %.

Pochodzenie wina musi być dokładnie określone z oznaczeniem Amerykańskich Obszarów Uprawy Winorośli (AVA) na etykiecie, które wymaga, aby co najmniej 95 % zawartości butelki pochodziło z tego obszaru.

Wszystkie wina „Willamette Valley” muszą być poddawane winifikacji i przygotowywane do butelkowania w stanie Oregon; jest to wymóg służący zapewnieniu jakości i pochodzenia winogron, przy założeniu, że ostrożna obróbka tych delikatnych win i ułatwienia współpracy w zakresie finalizacji procesu produkcji wina w miejscu uprawy winogron są istotne. Jeżeli na etykiecie wina wskazano „Willamette Valley AVA” jako jego nazwę pochodzenia, zgodnie z federalnymi przepisami dotyczącymi etykietowania [Code Federal Regulation, tytuł 27 CFR 4.25(e)(3)(iv)] całkowita finalizacja procesu produkcji wina musi odbywać w stanie Oregon. W materiałach dotyczących tworzenia regulacji amerykańskie Biuro Podatków i Handlu Alkoholem i Tytoniem (Alcohol and Tobacco Tax and Trade Bureau, TTB) zdefiniowało wino, którego proces produkcji został „całkowicie sfinalizowany”, jako wino „gotowe do butelkowania, z wyjątkiem dojrzewania w piwnicach i mieszania, które to procesy nie powodują zmiany klasy i rodzaju”.

Link do specyfikacji produktu

<https://willamettewines.com/wp-content/uploads/2020/03/2020-02-GUIDELINES-FOR-PROTECTED-GEOGRAPHICAL-INDICATION-Willamette-Valley.091718.add-092519.100819.030520.pdf>

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)